

Rocznik
Akademii
Umiejscota

ROK
1886-87

14-10-6

ROCZNIK
178
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI

W KRAKOWIE.

Rok 1896/7.

W KRAKOWIE,
NAKŁADEM AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI.

SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI SPÓŁKI WYDAWNICZEJ POLSKIEJ.

1897.

P 156

~~P. I. 38~~

200

W Krakowie, 1897. — Drukarnia Uniw. Jagiell., pod zarz. A. M. Kosterkiewicza.

TREŚĆ.

	Strona
Skład Akademii (w lipcu 1897 r.)	3
Posiedzenie publiczne dnia 13 maja 1897 r.	47
I. Przemówienie Jego Eksc. Zastępcy Protektora Juliana Dunajewskiego	49
II. Przemówienie Prezesa hr. Stanisława Tarnowskiego	52
III. Sprawozdanie Sekretarza Generalnego z czynności Akademii od maja 1896 do maja 1897 r.	56
Dodatek: Wydawnictwa Akademii od 1 maja 1896 do 30 kwietnia 1897 r.	100
IV. Sprawozdanie i wnioski w przedmiocie nagród fundacyi ś. p. Barczewskiego	110
V. Sprawozdanie ze stanu i użycia funduszków w r. 1897	123

SKŁAD
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI
W KRAKOWIE.

SKŁAD
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI
W KRAKOWIE.

(W lipcu 1897 r.).

PROTEKTOR
JEGO CESARSKA I KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ
ARCYKSIĄŻĘ AUSTRYI-ESTE
FRANCISZEK FERDYNAND

ZASTĘPCA PROTEKTORA
Jego Exc. JULIAN Sas DUNAJEWSKI,

Dr. praw, Rzeczywisty Tajny Radca Jego Ces. i Król. Ap. Mości,
c. k. Minister, K. W. W. orderu 3-go Szczepana i Ces. Leopolda
Kaw. ord. Żelaznej Korony I klasy, Członek Izby panów, Poseł na
Sejm krajowy, Obywatel honorowy miasta Krakowa, N. Sącza
Wieliczki i Brodów etc.

ZARZĄD AKADEMII.

Prezes:

Stanisław hr. Tarnowski, Dr. l., Komandor orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, wł. odznaki „Litteris et artibus“, b. Rektor magn., Prof. p. z. literatury polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dyrektor seminar. filol. słow. tamże, Członek dożywotni Izby Panów i Poseł na Sejm krajowy, Członek Rady miejskiej w Krakowie, Członek c. k. Rady Szkolnej Krajowej, Członek Komis. egzam. dla kand. na naucz. szkół gimn. i realn.
Kraków, ulica Warszawska 12.

Zastępca Prezesa:

Fryderyk Zoll, Dr. praw, Kawaler ces. austr. orderu Żelaznej Korony III klasy, dożyw. Członek Izby Panów austr. Rady państwa, c. k. Radca dworu, b. Rektor magn., Profesor p. z. prawa rzymskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Prezes c. k. Komisji rządowej egzaminacyjnej oddziału politycznego, Wiceprezes jej oddziału historyczno-prawniczego, a Członek jej oddziału sądowego, Delegat c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty przy Wydziale administracyjnym Szkoły handlowej w Krakowie, Poseł na Sejm krajowy, Radca miejski krak., Obywatel honorowy miast Podgórze, Myślenic i Zatora.
Kraków, ul. Kolejowa 7.

Sekretarz generalny.

Stanisław Smolka, Dr. filoz., Kaw. ord. Żel. Kor. III kl., b. Rektor magn., Profesor p. z. historii polskiej i Dyrektor Seminarium historycznego Uniwersytetu Jagiell., Korespondent c. k. Rady archiwalnej w Wiedniu, Członek zagr. węgierskiej Akademii Umiejętności, Czł. honorowy Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu, oraz Towarzystw historycznych w Petersburgu i w Rydze.
Kraków, ul. Krupnicza 9-

Dyrektor Wydziału Filologicznego.

Kazimierz Morawski, Dr. fil. Profesor p. z. filologii klasycznej, Dyrektor Seminarium i Proseminarium filologicznego Uni-

wersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich.

Kraków, ul. Szpitalna 40

Dyrektor Wydziału histor.-filozoficznego:
Fryderyk Zoll, (jak wyżej).

Dyrektor Wydziału matematyczno-przyrod.:

Szczęśny Kreutz, Dr. fil., Profesor p. z. mineralogii i Dyrektor gabinetu mineralogicznego Uniwersytetu Jagiellońsk., Członek krajowej Rady górniczej, Członek c. k. geologicznego zakładu państwowego w Wiedniu, niemieckiego Towarz. geologicznego w Berlinie, Członek c. k. Komisji egzamin. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazjalnych i realnych. Człon. galic. Tow. rolniczego we Lwowie, b. zwyczaj. Prof. i b. Dziekan Wydziału filozof. Uniwersytetu lwowskiego.

Kraków, ul. Nowa Studencka 5a.

Sekretarz Wydziału filologicznego:

Lucyan Malinowski, Dr. fil., Magister nauk filologiczno-historycznych, Kawaler orderu 3-go Stanisława, Przewodniczący Komisji antropologicznej Akademii Umiejętności, Profesor p. z. filologii porównawczej słowiańskiej i Dyrektor Seminarium filologicznego słowiańskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisji egzaminacyjnej kandydatów na naucz. szkół średnich, Senior Bursy akademickiej w Krakowie.

Kraków, Mały Rynek 8.

Sekretarz Wydziału historyczno-filozof.:
Stanisław Smolka, (jak wyżej).

Sekretarz Wydziału matem.-przyrod.:

Józef Rostafiński, Dr. fil., Profesor p. z. botaniki i Dyrektor Ogródu botanicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek b. Tow. nauk ścisłych w Paryżu, Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Tow. nauk przyrodniczych w Cherbourg, Wiedniu,

Berlinie i Medyolanie, Członek c. k. Komisji egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół średnich.

Kraków, ulica Garncarska 14.

Poczet członków zwyczajnych.

A. Czynni.

1. Wydział filologiczny.

a) *Krajowi.*

Karol Estreicher-Rozbierski, Dr. fil., Kaw. orderu Żelaz. Kor. III. kl., Dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej. Wybrany Członkiem czynnym d. 11 maja 1872.

Kraków, gmach Biblioteki Jagiell.

Julian Klaczko, Dr. fil. honoris causa Uniwersytetu Jagiell., c. k. Radca dworu, Członek instytutu francuskiego (Académie des Sciences morales et politiques), Of. Legii honorowej. Wybrany Czł. czynnym d. 23 lipca 1872.

Kraków, Rynek główny 32.

Antoni Małecki, Dr. fil., właściciel odznaki „Literis et artibus“, b. Prof. jęz. i liter. polskiej i Rektor magn. Uniwersytetu lwowskiego, Zastępca Kuratora Zakł. nar. im. Ossolińskich we Lwowie, dożywotni Członek Izby Panów, honorowy obywatel miasta Lwowa i Czł. Rady miejskiej lwowskiej, Prezes galicyjskiej kasy Oszczędności we Lwowie, Czł. wydziału gal. Tow. Muzycznego we Lwowie, Dr. obojga praw honoris causa Uniwersytetów Jagiellońskiego i lwowskiego, Czł. honorowy Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu, niemniej galic. Tow. pedagogicznego, Tow. historycznego we Lwowie, Tow. liter. im. Adama Mickiewicza i Koła literackiego we Lwowie, b. Prezes Rady wykonawczej Macierzy Polskiej we Lwowie, Członek-korespondent serbskiego Tow. naukowego w Belgradzie. Wybrany Członkiem czynnym d. 23 lipca 1872.

Lwów, Zakład Ossolińskich.

Władysław Łuszczkiewicz, em. Profesor c. k. Szkoły Sztuk Pięknych w Krakowie, Dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie, Korespondent c. k. Komisji centralnej konserwatorskiej w Wiedniu. Wybrany Człon. czynnym dnia 7 lipca 1873.

Kraków, ulica Basztowa 18.

Antoni Petruszewicz, Kustosz lwowskiej kapituły metropolitalnej grecko-katol., Radca i Referent Konsystorza, Egzaminator prosynodalny, c. k. Konserwator ruskich zabytków, Członek czynny i honorowy cesarsko-rosyjskiego archeologicznego Towarzystwa w Moskwie, honorowy Doktor historii cesarskiego Uniwersytetu św. Włodzimierza w Kijowie, Członek historycznego Towarzystwa Nestora w Kijowie, czynny Członek cesarskiego Towarzystwa historii i starożytności w Odessie, honorowy Członek Akademii Nauk w Bukareszcie, Członek halicko-ruskiej Macierzy we Lwowie, Członek czeskiej Macierzy w Pradze, honorowy Członek Stauropigialnego Instytutu we Lwowie, etc. Wybrany Członkiem czynnym dnia 7 lipca 1873.

Lwów, Kapituła metrop. grecko-katol.

Stanisław Tarnowski, (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym d. 7 lipca 1873.

Kraków, ulica Warszawska 12.

Lucyan Malinowski, (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym dnia 30 października 1880.

Kraków, Mały Rynek 8.

Władysław Wisłocki, Dr. fil., Kustosz Biblioteki Jagiellońskiej, Członek honorowy Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Czł.-kores. król. czes. Tow. nauk w Pradze, Czł. wiedeńskiego „Oesterreichischer Verein für Bibliothekswesen“ i Czł. Komisji archiwalnej m. Krakowa. Wybrany Człon. czynnym dnia 30 października 1880. — (Korespondentem od r. 1878).

Kraków, ulica Podzamecze 12.

Maryan Sokołowski, Dr. fil., Profesor p. z. historii sztuki i Dyrektor gabinetu historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Korespondent c. k. Komisji centralnej do badania i utrzymania pomników sztuki, Członek honorowy Towarzystwa historyków sztuki w Wrocławiu, Członek czynny cesarskiego

Towarzystwa archeologicznego w Moskwie, Członek czynny Towarzystwa starożytników w Królewcu, Dyrektor Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 15 listopada 1884. — (Korespondentem od r. 1880).

Kraków, ulica Garncarska 3.

Kazimierz Morawski, (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym d. 12 listopada 1887. (Korespondentem od r. 1883).

Kraków, ulica Szpitalna 40.

Władysław Łoziński, Konserwator zabytków sztuki i pomników historycznych, Prezes Towarzystwa Przyjaciół sztuk Pięknych, Wice-prezes Towarzystwa historycznego, Prezes Rady Wykonawczej Macierzy Polskiej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 6 grudnia 1890.

Lwów, ulica Ossolińskich 3.

Antoni Kalina, Dr. fil., Profesor p. z. filologii słowiańskiej porównawczej Uniwersytetu lwowskiego, odznaczony srebrnym medalem bułgarskim dla sztuk i umiejętności, Członek-korespondent Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Wybrany Członkiem czynnym dnia 2 maja 1895. — (Korespondentem od 15 listopada 1884).

Lwów, ulica Garncarska 6.

aa) *Członkowie przybrani nadliczbowi:*

w myśl § 16 al. 2. Statutu Akademii.

Z wydziału historyczno-filozoficznego. Wybrani d. 21 listopada 1893.

Wojciech Kętrzyński

Stefan Pawlicki

Stanisław Smolka

Tadeusz Wojciechowski

Wincenty Zakrzewski

} obacz str. 12—13.

b) *Zakrajowi:*

Watrośław Jagić, Dr. fil., także honoris causa, c. k. Radca Dworu, Prof. p. z. filologii słów. i Dyrektor Seminarium filolog. słów Uniwersytetu wiedeńskiego, Członek Izby Panów, Kawaler orderów pruskich pour le mérite i Korony, rosyjski rzecznik Radca stanu i Kawaler orderów Stanisława, Włodzimierza

i Anny, serbskiego wielkiego krzyża orderu Sawy, Członek czynny Akademii Umiejętności w Wiedniu, Petersburgu, Zagrzebiu, Belgradzie, Monachium i Budapeszcie, Tow. naukowego czeskiego w Pradze, Członek - korespondent Akademii Umiejętności w Berlinie, honorowy Czł. Towarzystwa „Ljubiteli drewnoj pismennosti“ i „archeologiczeskawo Obszczestwa“ w Petersburgu, Tow. historycznego im. Nestora w Kijowie, Tow. archeologicznych w Zagrzebiu, Moskwie i Odesie, Tow. starożytniczego w Moskwie, Czł. honorowy Towarz. „Matica srpska“ w Nowym Sadzie i „Matica Slovenska“ w Lublanie, etc. Wybrany Czł. czynnym dnia 9 listopada 1878.

Döbling pod Wiedniem, Hauptstrasse 18.

Józef Hampel, Dr. fil., Prof. p. z. historii starożytnej i archeologii Uniwersytetu w Budapeszcie, Kustoszu Muzeum Narodowego tamże, Czł. czynny Akademii węgierskiej. Wybrany Czł. czynnym dnia 24 listopada 1888.

Budapeszt, Muzeum Narodowe.

Jan Gebauer, Dr. fil., Prof. p. z. filol. słow. i Dyrektor semin. słow. Czeskiego Uniwersytetu w Pradze, Czł. czynny czeskiej Akademii Umiejętności i król. Tow. Naukowego w Pradze, Czł. Kom. egzam. na nac. szkół średnich w Pradze. Wybrany Czł. czynnym dnia 24 listopada 1888.

Praga, Vinohrady 801.

c) *Zagraniczni:*

Władysław Nehring, Dr. fil., Tajny Radey rządowy, Prof. p. z. filologii słowiańskiej i Dyrektor seminarium filologicznego słowiańskiego Uniwersytetu wrocławskiego, b. Dziekan wydziału filozof. w r. 1876 i 1889, b. Rektor Uniwers. wrocławskiego w r. 1894, Członek-korespondent Akademii Umiejętności w Petersburgu i Tow. Naukowego w Pradze, honorowy Czł. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, Czł. Tow. histor. i starożytniczego śląskiego i Muzeum starożytności śląskich, Wiceprezes śląskiego Tow. ludoznawczego, Czł. Komisji egzam. dla kandydatów wyższego zawodu nauczycielskiego, Czł. deputacyi szkolnej. Wybrany Czł. czynnym dnia 31 października 1885.

Wrocław, Sternstrasse 22.

Jan Baudouin de Courtenay, Dr. fil. i językoznawstwa porównawczego, Magister nauk filologiczno-historycznych, Profesor p. z. tytularny językoznawstwa porównawczego Uniwersytetu Jagiellońskiego, rosyjski rzecz. Radea Stanu, Kawaler orderów Stanisława i Anny 2-ej klasy, posiadacz złotego medalu od Akademii Umiejętności w Petersburgu i brązowego od „Institution ethnographique“ w Paryżu, b. Docent gramatyki porównawczej Uniwersytetu petersbursk., b. Profesor zwyczaj. gramatyki porównawczej języków indoeuropejskich i sanskrytu Uniwersytetu kazańskiego, b. Prof. zwyczaj. gramatyki porównawczej języków słowiańskich Uniwersytetu dorpackiego, Czł. dożywotni „Société de linguistique“ w Paryżu, Czł.-korespondent „Litauische litterarische Gesellschaft“ w Tyłży, Członek honorowy b. estońskiego Tow. literackiego „Eesti Kirjameeste Selts“ w Dorpacie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 12 listopada 1887.

Kraków, ulica Pędzichów 12.

Włodzimierz Spasowicz, Dr. praw, Adwokat. Wybrany Człon. czynnym d. 6 grudnia 1890. — (Korespondentem od r. 1873).

Petersburg, Kabineteskaja 7.

Aleksander Brückner, Dr. fil., Profesor filologii słowiańskiej Uniwersytetu berlińskiego. Wybrany Człon. czynnym dnia 31 października 1891. — (Korespondentem od r. 1888).

Berlin, SW. Lankwitzstrasse 1.

J. Exc. Stojan Novaković, Prezydent Rady Ministrów itd. Wybrany Czł. czynnym dnia 31 października 1891.

Belgrad.

Henryk Sienkiewicz. Wybrany Członkiem czynnym dnia 9 maja 1893 roku.

Warszawa, Wspólna 24.

2. Wydział historyczno-filozoficzny.

a) *Krajowi*:

J. Exc. Julian Dunajewski, (j. w.). Wybrany Człon. czynnym dnia 11 maja 1872.

Kraków, Podwale 11.

Izydor Szaraniewicz, Dr. fil., Prof. p. z. historii austriackiej i Dyrektor Seminarium historycznego oddz. historii austriackiej Uniwersytetu lwowskiego, Człon. c. k. Komisji egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich we Lwowie, Korespondent, a od r. 1887 Konserwator c. k. Komisji centralnej do utrzymania zabytków historycznych i artystycznych w Wiedniu, honorowy Doktor ces.-ros. Uniwersytetu św. Włodzimierza w Kijowie i Senior Instytutu Stauropigiańskiego we Lwowie. Wybrany Czł. czynnym dnia 23 lipca 1872.

Lwów, Blacharska 13.

Fryderyk Zoll, (j. w.). Wybrany Czł. czynnym d. 7 lipca 1873.

Kraków, ul. Kolejowa 7.

J. Exc. Leon Biliński, Dr. praw, Rzeczywisty Tajny Radca, Kawaler orderu Żelaznej korony I klasy, Komandor orderu Franciszka Józefa, c. k. Minister finansów. Wybrany Czł. czynnym dnia 31 października 1876.

Wiedeń, Himmelfortsgasse 8.

Franciszek Piekosiński, Dr. praw, Prof. p. z. prawa polskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dyrektor arch. akt grodzkich i ziemskich w Krakowie, Konserwator Komisji centralnej dla zabytków archiwalnych na Galicyę zachodnią. Wybrany Czł. czynnym d. 9 listopada 1878.

Kraków, ul. Zwierzyniecka 22.

Edward Rittner, Dr. praw, Rzeczywisty Tajny Radca, Kawaler orderu Żelaznej Korony II kl. i ord. cesarza Leopolda, Komandor orderu św. Grzegorza z gwiazdą, c. k. Minister, Czł. czeskiej Akademii im. cesarza Franciszka Józefa w Pradze. Wybrany Czł. czynnym d. 14 listopada 1881.

Wiedeń, I. Regierungsstrasse 10.

Michał Bobrzyński, Dr. praw, Komandor ord. Franciszka Józefa, Członek czeskiej Akademii imienia ces. Franciszka Józefa,

Wiceprezydent Rady Szkolnej krajowej, Poseł na Sejm krajowy, b. Prof. prawa polskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany Czł. czynnym d. 10 listopada 1883. — (Korespondentem od r. 1878).

Lwów, ulica Pańska 23.

Stanisław Smolka, (j. w.). Wybrany Czł. czynnym d. 15 listopada 1884. — (Korespondentem od r. 1881).

Kraków, ulica Krupnicza 9.

Wincenty Zakrzewski, Dr. fil., b. Rektor magn., Prof. p. z historii powszechnej i Dyrektor Seminarium histor. Uniwersytetu Jagiell., Czł. zagraniczny węgierskiej Akademii Umiejęt., Czł. c. k. Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w gimn. i szkołach realnych. Wybrany Człon. czynnym dnia 15 listopada 1884. — (Korespondentem od r. 1881).

Kraków, ul. Siemiradzkiego 11.

Wojciech Kętrzyński, Dr. fil., Dyrektor Zakładu Nar. im. Ossolińskich we Lwowie, Konserwator c. k. centralnej Komisji w Wiedniu, Człon. Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Tow. liter. w Paryżu, Tow. nauk. w Toruniu, Tow. litewskiego w Tyłży, Tow. numizm. w Krakowie i historycznego we Lwowie, Tow. histor. i archeol. śląskiego w Wrocławiu, Tow. historyczny Uniwersytecie w Petersburgu, ces. Tow. archeologicznego w Moskwie, Tow. mazurskiego w Lecu w Prusiech wschodnich. Wybrany Członkiem czynnym d. 12 listopada 1887. (Korespondentem od r. 1873).

Lwów, Zakład nar. im. Ossolińskich.

Tadeusz Wojciechowski, Dr. fil., Profesor p. z. historii polskiej i Rektor Uniwersytetu lwowskiego, Prezes Tow. historycz. we Lwowie, Korespondent c. k. Komisji centralnej konserwatorskiej w Wiedniu, Członek c. k. Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych we Lwowie. Wybrany Członkiem czynnym d. 12 listopada 1887. (Korespondentem od r. 1881).

Lwów, ul. Długosza 25.

Franciszek Kasperek, Dr. praw, Kaw. orderu Żel. Kor. III kl., b. Rektor magn., Prof. p. z. filoz. prawa i prawa narodów

Uniwersytetu Jagiell., Czł. Instytutu prawa międzynarodowego w Brukseli, Prezes c. k. Komisji rządowej egzaminacyjnej oddziału historyczno-prawniczego i Członek c. k. Komisji rządowej egzaminacyjnej oddziału sądowego i politycznego, Radca miejski krakowski, Protaktor Tow. muzycznego, Wiceprezes Rady szkolnej okręgowej i Tow. Tatrzańskiego, Sekretarz Tow. prawniczego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1891. — (Korespondentem od r. 1883).

Kraków, Rynek główny 36.

Stefan Pawlicki, Doktor św. Teologii i filozofii, Kapłan Zgromadzenia OO. Zmartwychwstańców, Prof. p. z. filozofii Uniwersytetu Jagiell., Konsultor św. Kongregacyi Indeksu, b. Docent b. Szkoły głównej warszawskiej, b. Prorektor papieskiego Kolegium polskiego w Rzymie, Człon. czynny rzymskiej Arkadyi i trzech rzymskich Akademij: di religione cattolica, Tiberina i dell'Immacolata Concezzione, Czł. czynny rzymskiej Societá dei cultori di cristiana archeologia, Czł. korespondent papieskiej Akademii archeologii, Wiceprezes sekcji filozoficznej Tow. wiedeńskiego Leo-Gesellschaft. Wybrany Członkiem czynnym d. 31 października 1891. (Korespondentem od r. 1884).

Kraków, ul. Łobzowska 10.

Bolesław Ulanowski, Dr. praw i filoz., Prof. p. z. prawa kanonicznego Uniwersytetu Jagiell., Członek c. k. Komisji rządowej egzaminacyjnej oddziału historyczno-prawniczego. Wybrany Czł. cz. d. 4 maja 1894. — (Korespondentem od r. 1888).

Kraków, ulica Garncarska 15.

aa) *Członkowie przybrani nadliczbowi:*

w myśl. § 16 al. 2. Statutu Akademii.

Z Wydziału filozoficznego, wybrani d. 30 października 1892.

Antoni Małecki
Kazimierz Morawski
Władysław Łuszczkiewicz
Maryan Sokółowski
Stanisław hr. Tarnowski

} ob. wyżej str. 6—8.

b) *Zakrajowi:*

Antoni Randa, Dr. praw, Komandor orderu Franciszka Józefa II. klasy z gwiazdą, Kawaler orderu Żelaznej Korony III. klasy, posiadacz medalu austr.-węg. „Litteris et Artibus“, c. k. Radca dworu, Profesor p. z. prawa austr. cywilnego Uniwersytetu czeskiego w Pradze, Prezes I. Wydziału czeskiej Akademii Umiejętności, dożywotni Członek Izby Panów. Członek Trybunału państwowego, Doctor honoris causa Uniwersytetu w Bononii. Wybrany Człon. czynnym dnia 9 listopada 1878.
Praga.

Władysław Tomek, Dr. fil., Komandor orderu Franciszka Józefa, posiadacz medalu austr.-węg. „Litteris et Artibus“, c. k. Radca rządowy, b. Prof. hist. Uniwers. czes. w Pradze, Członek czynny czeskiej Akad. Umiejęt., dożywotni Czł. Izby Panów, Poseł na Sejm krajowy Korony czeskiej. Wybrany Człon. czynnym d. 14 listopada 1881.
Praga, ul. Czarna 6.

J. Exc. Alfred Arneth, Dr. fil., rzeczywisty Tajny Radca Jego Ces. i K. Apost. Mości, Kawaler orderu Leopolda i Żel. Kor. III kl., ozd. austr.-węg. med. „Litteris et Artibus“, Komandor i Kawal. orderów włoskich, hiszpańskich, belgijskich, heskich i meksykańskich, Dyrektor c. k. tajnego archiwum dworu i państwa w Wiedniu, Prezes ces. Akademii Umiejęt. w Wiedniu, Członek Akad. Umiejęt. w Monachium, w Getyndze. dei Lincei w Rzymie, w Madrycie, w Turynie i w Lucca, Człon. Instytutu francuskiego w Paryżu.
Wiedeń I, Parkring 16.

Wilhelm Fränkoi, tyt. Biskup Arbei. Kanonik waradyński, Opat szekszardzki etc., Wiceprezydent Akad. Umiej. w Budapeszcie, Członek Akademii w Belgradzie, Tow. historycznego w Ostrzyhomiu etc. Wybrany Człon. czynnym d. 24 listop. 1888.
Budapeszt.

Henryk v. Zeissberg, Dr. fil., Kaw. orderu Żelaz. Kor. III. kl., posiadacz ces. austr. medalu „Litteris et Artibus“, c. k. Radca dworu, Prof. Uniwersytetu i Człon. Akademii Umiejętności w Wiedniu, Kierownik austriackiego Instytutu historycznego,

Dyrektor Seminaryum historycznego, Redaktor dzieła „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“, honorowy Członek Towarzystwa „für Landeskunde von Niederösterreich“ etc. Wybrany d. 2 maja 1895. — (Korespondentem od 31 października 1874).

Wtodeń II, Czernigasse 22.

c) *Zagraniczni:*

Jakób Caro, Dr. fil., Profesor p. z. historyi i Dyrektor Seminaryum historycznego Uniwersytetu wrocławskiego, członek korespondent Akademii Umiejętności w Petersburgu. Wybrany Człon. czynnym d. 14 listopada 1881.

Wrocław, Kaiser Wilhelm-Strasse 22.

X. Edward Likowski, Biskup sufragan poznański, Prezes Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Wybrany Czł. czynnym dnia 12 listopada 1887.

Poznań.

Albert Sorel, Profesor historyi dyplomatycznej w Ecole libre des sciences politiques w Paryżu, Sekretarz generalny Prezydium Senatu francuskiego, Członek Akademii francuskiej i Akademii nauk moralnych i politycznych, Człon.-korespondent król. Towarz. histor. w Londynie i król. Akademii Umiejętności w Monachium. Wybrany Czł. czynnym dnia 30 listopada 1889.

Paryż, Présidence du Sénat.

3. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

a) *Krajowi:*

J. Exc. Józef Majer, Dr. med. i chir., b. Prof. i Rektor magn. Uniw. Jagiell., b. Prezes Akademii Umiejętności, Rzeczywisty Tajny Radca Jego Ces. i Król. Apost. Mości, Komandor orderu Franciszka Józefa, Kawaler ord. Żel. Kor. III kl., dożywotni Członek Izby Panów, b. poseł na Sejm krajowy i b. Członek Rady M. Krakowa, Dr. fil. honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego i lwowskiego, Członek honorowy Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Tow. pedagogicznego we Lwowie, Tow. lek. w Krakowie i we Lwowie, Tow. lekarzy polskich

w Paryżu i Rady administracyjnej Szkoły polskiej na Bati-
gnolles w Paryżu, Czł.-korespondent Akademii lekarsko-chirur-
gicznej w Madrycie, Tow. przyrodniczego we Lwowie, Tow.
lekarsk. warszawskiego, wileńskiego, podolskiego, lubelskiego,
bukowińskiego i kaliskiego, Tow. antropologicznego w Berlinie,
ces. Tow. Przyjaciół nauk przyrodniczo-antropolog. i etnolog.
w Moskwie, Instytutu antropol. w Brytanii i Irlandyi w Lon-
dynie, Akademii Mickiewicza w Bolonii etc.

Kraków, ul. Krupnicza 7.

Franciszek Michał Karliński, Dr. fil., Kawaler ces. austr. or-
deru Franciszka Józefa, Profesor p. z. astronomii i matematyki
wyższej i Dyrektor Obserwatorium astronomicznego Uniwer-
sytetu Jagiell., Człon. c. k. Komisji do pomiaru ziemi, c. k.
Komisji do normalnych miar i wag, c. k. Tow. meteorologicz-
nego w Wiedniu, królewsko-czeskiego Tow. Nauk w Pradze
oraz Tow. astronomicznego niemieckiego, Czł.-korespondent b.
Tow. nauk ścisłych w Paryżu, Czł. honorowy Tow. Kopernika
w Toruniu, Czł. i zastępca Dyrektora c. k. Komisji egzam. dla
kandydatów na nauczycieli w gimnazyjach i szkołach realnych,
Dyrektor seminarium matematycznego. Wybrany Czł. czynnym
dnia 7 lipca 1873.

Kraków, ulica Kopernika. Obserwatorium.

Bronisław Radziszewski, Dr. fil, Profesor p. z. chemii ogólnej
i farmaceutycznej Uniwersytetu lwowskiego, Członek hono-
rowy Towarzystwa chemików czeskich w Pradze, Tow. nau-
czycieli szkół wyższych i Tow. aptekarskiego we Lwowie, Czł.
c. k. Komisji egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół
gimnazjalnych i realnych we Lwowie, Docent chemii w Szkole
gospodarstwa leśnego. Wybrany Czł. czynnym dnia 14 listo-
pada 1881. (Korespondentem od r. 1874).

Lwów, ulica Długosza, gmach Uniwersytetu.

Józef Rostański, (jak wyżej). Wybrany Członkiem czynnym
dnia 10 października 1883,

Kraków, ulica Garncarska 14.

Jan Franke, c. k. krajowy Inspektor szkół, b. Profesor mechaniki w Szkole Politechn. lwowskiej, Prezes c. k. Komisji egzamin. dla II-go egzaminu rządowego na Wydziale budowy maszyn. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1885.

Lwów, ulica Bielowskiego 5.

Edward Janczewski, Dr. fil., Profesor p. z. anatomii i fizjologii roślin i Dyrektor pracowni botanicznej Uniwersytetu Jagiell., Członek-korespondent Tow. botanicznego w Edyngburgu i Tow. nauk przyrodniczych w Cherbourg, Prezes Towarz. ogrodniczego w Krakowie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1885. — (Korespondentem od r. 1876).

Kraków, ulica Wolska 16.

Szczęśny Kreutz, (jak wyżej). Wybrany członkiem czynnym dnia 24 listopada 1888.

Kraków, ulica Nowa Studencka 5 a.

Władysław Zajączkowski, Dr. fil., Profesor p. z. matematyki w Szkole Politechn. lwowskiej, Człon. c. k. Komisji egzamin. dla kandydatów na nauczycieli w szkołach średnich, tudzież Komisji egzamin. dla geometrów autoryzowanych. Wybrany Człon. czynnym dnia 6 grudnia 1890.

Lwów, ulica Sykstuska 50.

Napoleon Cybulski, Dr. med., Profesor p. z. fizjologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 października 1891.

Kraków, ulica Szczepańska 11.

Benedykt Dybowski, Dr. med., Profesor zw. zoologii Uniwersyt. lwowskiego, Członek c. k. Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazjalnych i realnych we Lwowie, Członek kilku Towarzystw naukowych. Wybrany Człon. czynnym dnia 31 października 1891.

Lwów, ulica Długosza 3.

Emil Godlewski, Dr. fil., Profesor p. z. chemii rolniczej i Dyrektor zakładu chemii rolniczej Uniwersytetu Jagiell., Człon. polskiego Towarzystwa przyrodników imienia Kopernika we Lwowie, Człon. Towarz. nauk przyrodniczych w Cherbourg,

b. Profesor szkoły rolniczej w Dublanach. Wybrany Człon. czynnym dnia 31 października 1891.

Kraków, ulica Straszewskiego 22.

Julian Niedźwiedzki, Dr. fil., Prof. p. z. mineralogii i geologii w Szkole Politechnicznej lwowskiej, Docent tychże przedmiotów na Uniwersytecie lwowskim, Człon. c. k. Komisyi egzam. na nauczycieli szkół średnich. Wybrany Czł. czynnym d. 9 maja 1893. — (Korespondentem od r. 1887).

Lwów, ulica Kleina 3.

August Witkowski, Prof. p. z. fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Człon. Komisyi egzam. na nauczycieli szkół średnich. Wybrany Człon. czynnym dnia 9 maja 1893. — Korespondentem od r. 1888).

Kraków, ulica Bernardyńska 13.

Karol Olszewski, Dr. fil., Kawaler Orderu Żelaznej Korony III. klasy, Profesor p. z. chemii Uniwersytetu Jagiell., Członek czeskiej Akademii Nauk i Sztuk w Pradze, Człon. Komisyi egzam. dla nauczycieli szkół średnich. Człon. honorowy Tow. lekarskiego w Wilnie. Wybrany Czł. czynnym dnia 12 maja 1896. — (Korespondentem od r. 1888).

Kraków, ulica Jagiellońska 22.

b) *Zakrajowi:*

Franciszek Mertens, Dr. fil., Profesor p. z. matematyki Uniwersytetu wiedeńskiego, b. Prof. Uniwersytetu Jagiell., b. Prof. Politechniki w Gracu, c. k. Radca rządowy, Członek rzeczywisty Akademii Umiejętności w Wiedniu, Członek korespondent Tow. naukowego czeskiego w Pradze, Człon. kor. Tow. naukowego w Getyndze. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1885.

Wiedeń, III. Stammgasse 9.

c) *Zagraniczni:*

Marceli Nencki, Dr. fil., Profesor chemii w Zakładzie medycyny praktycznej w Petersburgu, b. Profesor chemii lekarskiej Uni-

wersytetu w Bernie Szwajc. Wybrany Człon. czynnym dnia 15 listopada 1884.

Petersburg.

Edward Strasburger, Dr. fil., Profesor Uniwersytetu w Bonn. Wybrany Członkiem czynnym dnia 24 listopada 1888.

Bonn.

Jan Schiaparelli, Dyrektor Obserwatorium astronomicznego w Medyolanie i t. d. Wybrany Czł. czynnym dnia 6 grudnia 1890.

Medyolan.

Lord William Kelvin, Profesor Uniwersytetu w Glasgowie i t. d. Wybrany Członkiem czynnym dnia 6 grudnia 1890.

Glasgow.

Rudolf Virchow, Profesor Uniwersytetu w Berlinie i t. d. Wybrany Członkiem czynnym dnia 6 grudnia 1890.

Berlin.

Dymitr Iwanowicz Mendelejew, b. Profesor chemii Uniwersytetu petersburskiego i t. d. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1991.

Petersburg, Kadetskaja 9.

Henryk Hoyer, Dr. med., Profesor Uniwersytetu warszawskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 2 maja 1895.

Warszawa.

B. Korespondenci.

1. Wydział filologiczny.

Roman Pilat, Dr, fil., Profesor p. z. języka polskiego i literatury polskiej, Dyrektor seminarium filol. dla języka polskiego Uniwersytetu lwowskiego, Wiceprezes c. k. Komisji egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazjalnych i realnych we Lwowie, Prezes Tow. Mickiewiczowskiego we Lwowie. Wybrany dnia 30 października 1880.

Lwów, Chorążczyzna 16.

Zygmunt Samolewicz, Dr. fil., Kawaler orderu Franciszka Józefa, c. k. Radca Dworu, emer. krajowy inspektor szkół średnich, Czł. Komisyi egzaminacyjnej lwowskiej dla kandydatów na nauczycieli gimnazyów i szkół realnych, Członek honorowy Towarz. pedagogicznego i Towarz. nauczycieli szkół wyższych. Wybrany dnia 15 listopada 1884.

Lwów, ulica Artura Grotgera 8.

Wojciech hr. Dzieduszycki, Dr. fil., c. k. Konserwator zabytków sztuki, Poseł na Sejm krajowy, Prezes Tow. archeologicznego we Lwowie. Wybrany dnia 12 listopada 1887.

Jezupól, w Galicyi.

Jan Karłowicz, Dr. fil., Redaktor „Wisły“. Wybrany dnia 12 listopada 1887.

Warszawa, Jasna 10.

Józef Tretiak, Dr. fil., Profesor języka i literatury ruskiej Uniw. Jagiell. Wybrany dnia 24 listopada 1888.

Kraków, ulica Batorego 25.

Adam Kryński, Magister nauk filol.-histor., Prof. gimn., Redaktor „Prac filologicznych“. Wybrany dnia 30 listopada 1889.

Warszawa, Marszałkowska 108.

Maksymilian Kawczyński, Dr. fil., Professor p. z. języków i literatur romańskich Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w gimnazyjach i szkołach realnych. Wybrany dnia 6 grudnia 1890.

Kraków, Krowoderska 40.

Karol hr. Lanckoroński, c. k. Szambelan, dziedziczny Członek Izby Panów, Człon. kuratoryi austr. Muzeum artyst.-przemysłowego w Wiedniu, c. k. Konserwator zabytków sztuki w Galicyi, Doktor filozofii honoris causa Uniwersytetu berlińskiego. Wybrany dnia 31 października 1891.

Wiedeń, I Wasagasse 4.

Piotr Chmielowski, Dr. fil., wybrany dnia 9 maja 1893.

Warszawa, Nowogrodzka 39.

Ludwik Ówikliński, Dr. fil., c. k. Radca Dworu, b. Rektor magn., Profesor p. z. filologii klasycznej i Dyrektor seminaryum i pro-seminaryum filologicznego Uniwersytetu lwowskiego, Dyrektor lwowskiej c. k. Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazjalnych i realnych, Członek-korespondent Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Konserwator c. k. Komisji centralnej dla utrzymywania zabytków historycznych i artystycznych w Wiedniu, Prezes Towarzystwa filologicznego we Lwowie, Członek Rady miasta Lwowa. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Lwów, ulica Mickiewicza 10.

Józef Kallenbach, Dr. fil., Profesor p. z. języka i literatury polskiej Uniwersytetu we Fryburgu Szwajcarskim. Wybrany dnia 9 maja 1893.

La Chassote, Fryburg w Szwajcaryi.

Adam Miodoński, Dr. fil., Profesor p. z. filologii klasycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w gimnazyach i szkołach realnych, b. Profesor Uniwersytetu we Fryburgu. Wybrany d. 9 maja 1893.

Kraków, ulica Długa 31.

Leon Sternbach, Dr. fil., Profesor p. n. filologii klasycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Kraków, ulica św. Tomasza 6.

Jan Bystron, Dr. fil., c. k. Profesor gimnazjalny, Członek Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu i litewskiego Towarzystwa literackiego w Tyłży. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Kraków, ulica Czysta 4.

Stanisław Tomkowicz, Dr. fil., Konserwator zabytków sztuki i przeszłości. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Kraków, ulica Podwale 2.

Alwin Schultz, Dr. fil., p. z. Profesor historii sztuki niemieckiego Uniwersytetu w Pradze, Czł. Komisji rząd. egzaminacyjnej do rysunków, Korespondent c. k. centralnej Komisji konserwatorskiej w Wiedniu, tudzież c. k. austriackiego Muzeum dla sztuki i przemysłu w Wiedniu, Członek cz. Towarzystwa do popie-

rania w Czechach niemieckiej umiejętności, sztuki i literatury, Członek Wydziału Muzeum germańskiego w Norymberdze, Członek honorowy Towarz. śląskiego Muzeum starożytności, Tow. historii sztuki i Tow. przemysłowego w Wrocławiu, Korespondent śląskiego Towarz. „für vaterländische Cultur“ i Tow. śląskiego historycznego w Wrocławiu. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Praga Czeska, Vladislavová ulice 16.

Wilhelm Creizenach, Dr. fil., Profesor p. z. języka i literatury niemieckiej Uniwers. Jagiell., Dyrektor seminaryum germanistycznego, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, b. Docent Uniwersytetu w Lipsku. Wybrany dnia 2 maja 1895.

Kraków, ulica Studencka 9.

Karol Ernest Muka, Dr. fil., Profesor gimnazjum, Oficer serbskiego orderu świętego Sawy, Prezes łużycko-serbskiego etnograficznego muzeum w Budyšinie, Redaktor „Časopisa Matičicy Serbskeje“ i „Łużicy“, Członek honorowy łużyckiego Towarzystwa kaznodziejskiego w Lipsku, Członek korespondent Południowo-Słowiańskiej Akademii w Zagrzebiu i Król. České Společnosti Náuk w Pradze. Wybrany dnia 2 maja 1895.

Freiberg w Saksonii.

Jan Bołoz Antoniewicz, Dr. fil., Profesor p. n. historii sztuki nowożytnej w Uniwersytecie lwowskim, c. k. Konserwator za-
bytków sztuki, Członek Tow. historycznego w Monachium. Wybrany dnia 14 maja 1897¹⁾.

Lwów, ulica Zielona 7.

---

¹⁾ Jan Bołoz Antoniewicz, ur. 1858 w Skomorochach w pow. Buczackim w Galicyi, odbywał studia w Krakowie, i został doktorem filozofii w Uniwersytecie Jagiellońskim w r. 1880. Następnie przebywał na studiach w Wrocławiu, w Monachium i we Włoszech. W r. 1893 został nadzwyczajnym profesorem nowożytnej historii sztuki, w tymże roku obrany przewodniczącym Komisyi dla wystawy retrospektywnej sztuki polskiej na wystawie krajowej we Lwowie, w r. 1894 mianowany Konserwatorem dla

Leonard Lepszy ¹⁾, Naczelnik c. k. Urzędu probierczego, właśc. złot. krzyża zasługi z kor., Korespondent c. k. centralnej Komisji konserwatorskiej w Wiedniu. Wybrany d. 14 maja 1897. Kraków, ulica Sienna 12.

zabytków sztuki średniowiecznej i nowożytnej. Członkiem akademickiej Komisji historii sztuki jest od r. 1885.

Ogłosił drukiem:

1880. Ueber die Entstehung des Schiller'schen Demetrius.

1885. O średniowiecznych źródłach do rzeźb znajdujących się na szkatulce z kości słoniowej w skarbcu katedry na Wawelu. (Pamiętnik Akad. Um., Wydział filologiczny i histor.-filozof. t. V.)

1887. Johann Elias Schlegels aesthetische und dramaturgische Schriften. Heilbronn, Henninger, str. 180 i 226.

1889. Ikonographisches zu Chrestien de Troyes (w Festschrift zum 70-ten Geburtstag für Konrad Hofmann gewidmet von seinen Schülern, Erlangen 1889).

1889. „Ostatni“ Krasińskiego (Kwartalnik historyczny 1889).

1890. Z nieznanych utworów Z. Krasińskiego.

1890. Johann Elias Schlegel. Allg. Deutsche Biographie t. 20, str. 6.

1890. O nieznanych utworach Z. Krasińskiego (Pamiętnik drugiego zjazdu historyków polskich).

1891. Młodość Krasińskiego (Przegląd Polski).

1894. Katalog wystawy sztuki polskiej od r. 1764 do 1886, z 75 ilustracyami, Lwów 1894, 8-o, str. XXVI, 384 i 54 nl.

Katalog der retrospectiven Ausstellung polnischer Kunst 1764—1886, mit 75 Illustrationen, Lemberg 1894, 8-o, str. 212 i 54 nl.

1896. Filologia, historia i historia sztuki. Wykład na walnem zgromadzeniu Towarzystwa filologicznego we Lwowie w maju 1896 (Eos, zeszyt ze stycznia 1897).

1897. Zygmunt Krasiński i dzieło Stanisława Tarnowskiego (Przegląd polski, kwiecień do sierpnia 1896 i maj 1897).

Nadto szereg recenzyj i sprawozdań w Reformie, w Kwartalniku historycznym, Przeglądzie Polskim, w Zeitschrift für vergl. Litteraturgeschichte, w Beilage zur Münchner allg. Zeitung, Zeitschrift f. deutsche Litt., Zeitschr. f. Litteraturgeschichte.

¹⁾ Leonard Lepszy, ur. 6. listopada 1856 r. w Króścienku n. Dunajcem, szkoły średnie kończył w Krakowie, Akademię górniczą w Leoben. W r. 1880 wstąpił do służby państwowej przy salinach w Bochni, poczem przeniósł się do Głównego Urzędu probierczego w Wiedniu. Od listopada roku 1883 pozostaje bez

2. Wydział historyczno-filozoficzny.

Emanuel Henryk de Noailles, margr. Ambasador francuski w Berlinie. Wybrany dnia 7 lipca 1873.

Berlin.

Leonard Piętak, Dr. praw, c. k. Radca Dworu, Profesor p. z. prawa rzymskiego, tudzież austriackiego prawa handlowego

---

przerwy w Krakowie, gdzie od 1887 brał czynny udział w pracach Komisji Historji Sztuki.

Głównym celem jego prac naukowych było zbadanie dziejów złotnictwa polskiego; pierwszą rozprawę w tym zakresie napisaną 1886 r. „Rzecz o kubku srebrnym roboty krakowskiej XVI w.“ drukowała Komisya Hist. szt. w swych Sprawozdaniach tom III 1887. Następnie wydał:

Beiträge zur Geschichte der Goldschmiedekunst:

I. Über die Repunzierung in Oesterreich.

II. Das österreichische Bindenschild.

III. Die Innungsmarke der Stadt Wilna und Hans Reinhart der Aeltere (pomieszczone w Mittheilungen des k. k. österr. Museums r. 1888).

Inskrustacya, ustęp z dziejów złotnictwa i szabli (Sprawozd. Kom. hist. szt. 1889).

O mało znanem naczyniu srebrnem roboty krakowskiej (tamże r. 1891).

Pacyfikał Sandomierski oraz złotnicy krakowscy drugiej połowy XV stulecia (tamże 1892).

Stanislaus Stoss. Goldschmied und Bildhauer in Krakau und Nürnberg (Zeitschrift für bild. Kunst r. 1889).

— tożsamo w Przegl. powszechnym.

Z dziejów złotnictwa elbląskiego. (Odbitka z Wiadomości num. archeol. 1894).

Następnie, z prac dotyczących historji emalierstwa, napisał rozprawy:

Emalierstwo krakowskie w XVI i XVII wieku. (Sprawozd. Kom. hist. szt. 1889).

Emalia malarska w Polsce (Wiadom. num. arch. 1890).

A magyar sodronyos Zománcz Lengyel-Országban. (Dysertacya o emalii węgierskiej w wiekach średnich i następnych, oraz o złotnikach węgierskich w Polsce, drukowana po węgiersku w Archaeologiai értesítő 1890).

W przedmiocie historji mieszczaństwa, przemysłu i drobnej sztuki ogłosił:

i wekslowego Uniwersytetu lwowskiego, Prezes c. k. rządowej Komisji egzam. oddziału prawno-historycznego i Członek tejże w oddziale sądowym, Prezes Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych, Członek Rady miejsk. król. stoł. m. Lwowa, Poseł do Rady Państwa z miasta Lwowa. Wybrany dnia 10 listopada 1883.

Lwów, ulica Garncarska 19.

Ludwik Kubala, Dr. fil., Prof. c. k. wyższego gimnazjum im. Franciszka Józefa we Lwowie, Wybrany d. 15 listopada 1884.

Lwów, ulica Długosza 17.

Oswald Balzer, Dr. praw, b. Rektor magn., Profesor p. z. prawa polskiego Uniw. lwowskiego, Dyrektor archiwum akt grodzkich i ziemskich we Lwowie. Wybrany dnia 24 listopada 1888.

Lwów, ulica Sykstuska 56.

Turzonowie w Polsce. Przyczynek do historii mieszczaństwa. (Przeł. polski 1890).

O fabryce fajansu i porcelany w Korcu. (Bibl. warsz. 1889).

Grzywna polska. (Wiadomości numizm.-archeol. 1889).

O potrzebie publikowania pieczęci miejskich i cechowych, oraz stanowisko i ważność numizmatyki i sfragistyki dla historii ogólnej a zwłaszcza w dziejach sztuki. (Pamiętnik II. zjazdu hist. polskich we Lwowie).

Ryciny kolorowe tudzież pierwsze usiłowania polskie w tym kierunku. (Przeł. powsz., Kraków 1892).

Wreszcie z dziedziny sztuki:

Jan Matejko. (Zeitschrift für bild. Kunst, 1890).

Studia nad ornamentyką kodeksów miniaturowych polskich. (Przemysł artystyczny, 1896).

Cech malarski w Polsce od wieków średnich do końca XVIII wieku. (Odbitka z Wiadomości num.-arch. zesz. I 1897).

Liczne drobniejsze artykuły dotyczące dziejów architektury, malarstwa i rzeźby, sztuki stosowanej do przemysłu, lub obejmujące sprawozdania z wystaw starożytności, nekrologi archeologów polskich, jakoteż szereg recenzyj z publikacyj naukowych, opartych częstokroć na samoistnych źródłowych studyach (por. Kwartalnik histor., roczniki V—XI) znajdują się rozrzucone po różnych pismach periodycznych.

Tadeusz Korzon, b. starszy nauczyciel gimnazjum kowieńskiego, Bibliotekarz Ordynacji Zamoyskiej. Wybrany dnia 24 listopada 1888.

Warszawa, ulica Żabia 4.

Władysław Ochenkowski, Dr. praw, Profesor p. z. ekonomii politycznej Uniw. lwowskiego, b. Profesor Akademii w Monasterze, tudzież Uniwers. w Jenie, Członek American Academy of political and social Science, oraz British Economic Association. Wybrany dnia 24 listopada 1888.

Lwów, ulica Słowackiego 18.

Tadeusz Pilat, Dr. praw, Profesor p. z. statystyki, nauki administracji i astryackiego prawa administracyjnego Uniwersytetu lwowskiego, Człon. c. k. rządowej Komisji egzaminacyjnej oddziału nauk politycznych, Naczelnik biura statystycznego w Wydziale krajowym, Członek-korespondent c. k. centralnej Komisji statystycznej w Wiedniu, Członek międzynarodowego Instytutu statystycznego, Wiceprezes c. k. galicyjskiego Towarzystwa Gospodarskiego, Członek austr. Rady kolejowej, Członek krajowej Rady kolejowej, Członek krajowej Komisji rolniczej, Członek rady wykonawczej „Macierzy polskiej“, Poseł na Sejm krajowy. Wybrany dnia 24 listopada 1888.

Lwów, ulica Garncarska 21.

Anatol Lewicki, Dr. fil., Profesor p. z. historii austriackiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Korespondent c. k. centralnej Komisji konserwatorskiej w Wiedniu, Człon. c. k. Komisji egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnaz. i real. Wybrany dnia 30 października 1889.

Kraków, Wielopole 4.

Henryk Lisicki, Członek Rady powiatowej samborskiej. Wybrany dnia 31 października 1891.

Kalinów, p. Sambor w Galicyi.

Władysław Abraham, Dr. praw, Profesor p. z. prawa kanonicznego Uniwersytetu lwowskiego, b. Docent Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek rząd. Komisji egz. prawniczo-historycznej i sądowej. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Lwów, ulica Małeckiego 5.

Józef Kleczyński, Dr. praw, Profesor p. z. statystyki i prawa publicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kierownik miejskiego biura statystycznego w Krakowie, Członek międzynarodowego Instytutu statystycznego i Korespondent c. k. wiedeńskiej centralnej Komisji statystycznej. Wybrany dnia 9 maja 1893 roku.

Kraków, ulica Długa 7.

Maksymilian Perlbach, Dr. fil., Starszy Bibliotekarz Uniwers. w Halle. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Halle.

Paweł Pierling, kapłan T. J. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Paryż, Rue de Sèvres 35.

Antoni Prochaska, Dr. fil., Adjunkt Archiwum krajowego we Lwowie. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Lwów, ulica Kalecza 10.

Aleksander Semkowicz, Dr. fil., Dyrektor biblioteki Uniwersytetu lwowskiego. Wybrany dnia 4 maja 1893.

Lwów, ulica Zyblikiewicza 4.

Aleksander Jabłonowski, Członek rzeczywisty Towarz. histor. imienia Nestora w Kijowie. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Warszawa, ulica Smolna 21.

Aleksander Rembowski, Dr. fil., Magister prawa i administracji, Bibliotekarz Ord. Krasieńskich

Warszawa, Przedm. Krakowskie 5.

Michał Hruszewski, Magister historii ruskiej, Profesor p. z. historii powszechnej z wykładem ruskim Uniwers. lwowskiego, Dyrektor sekcji historycznej i Prezes Towarz. Naukowego im. Szewceńki we Lwowie, Członek różnych stowarzyszeń naukowych.

Lwów, ulica Zamojskiego 1.

Leon hr. Piniński, Dr. praw, Profesor p. z. prawa rzymskiego Uniwersytetu lwowskiego, Członek Komisji dla teoretycznych egzaminów prawniczych, oddziału prawno-historycznego i oddziału sądowego, Członek dożywotni Trybunału Państwa, Poseł do Rady Państwa.

Lwów, ulica Kościuszki 14.

Józef Milewski, Dr. praw, Profesor p. z. ekonomii politycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Czł. korespondent Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Wybrany dnia 12 maja 1896.

Kraków, ulica Krupnicza 13.

Bronisław Łoziński, Dr. praw, Kawaler orderu Żelaznej Korony, c. k. em. Radca Namiestnictwa. Wybrany dnia 12 maja 1896.

Lwów, ulica Kościuszki 10.

Ernest Till¹⁾, Dr. praw., t. z. Profesor austriackiego prawa cywilnego na Uniwersytecie lwowskim, Redaktor Przeglądu prawa i administracji. Wybrany dnia 14 maja 1897.

Lwów, ulica Pańska 4.

---

¹⁾ Ernest Till, urodził się w Brzeżanach 4 stycznia 1846. Studya gimnazyalne i prawnicze ukończył we Lwowie, stopień Doktora prawa uzyskał na Uniwersytecie Jagiellońskim r. 1871. Tamże habilitował się w r. 1877 i w tym samym roku uzyskał przeniesienie *veniae legendi* z austr. prawa cywilnego. Od tego czasu wykłada austr. prawo cywilne w Uniwersytecie lwowskim. Najw. postanowieniem z d. 5 stycznia 1888 otrzymał tytuł zwyczajnego profesora Uniwersytetu, a najw. postanowieniem z d. 20 lutego 1895 mianowany został nadzwyczajnym Profesorem austr. prawa cywilnego z pozostawieniem tytułu zwyczajnego Profesora.

Po za Uniwersytetem pracował początkowo w służbie sądowej i w praktyce adwokackiej, tudzież w Prokuratury Skarbu, skąd jako adjunkt wystąpił, otworzywszy w r. 1878 kancelaryę adwokacką, którą do dziś prowadzi. W ciągu tego czasu wykładał też jako docent prawo zastosowane do potrzeb gospodarstwa rolnego w krajowej szkole rolniczej w Dublanach, tudzież prawo lasowe w Krajowej szkole gospodarstwa leśnego we Lwowie.

W r. 1874 objął spólnie z Dr. Ignacym Szczęsnym Czemyrńskim redakcyę „Prawnika“ i prowadził pismo to do końca r. 1875, pisując w niem przeglądy prawodawstwa i pomniejszych artykuły.

W r. 1876 założył spólnie z Dr. Karolem Stromengerem „Przegląd sądowy i administracyjny“, który prowadził, po wystąpieniu Dr. Stromengera, sam do r. 1892, w r. 1893 spólnie z Dr. Bronisławem Łozińskim, a obecnie znowu sam je prowadzi pod zmienioną nazwą „Przegląd prawa i administracji“.

W czasopiśmie tem oprócz wielu artykułów bieżących i licznych recenzyj ogłosił następujące prace naukowe:

1877. O prawie zwyczajowem.

O zawisłości prawa hipoteki.

3. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

Edward Skiba, Dr. fil., b. Profesor fizyki matematycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Wybrany dnia 6 lipca 1873.

- Przyczynek do interpretacyi §. 7 ust. cyw.
1878. O znaczeniu tradycyi.
Gewere a posiadanie.
O przeniesieniu własności tabularnej.
1879. O zasiedzeniu tabularnem.
(Cztery ostatnie artykuły wyszły w przerobieniu p. t. „O znaczeniu posiadania przy nabyciu nieruchomości“. 1879).
1884. O rzeczach jako przedmiotach praw prywatnych.
Ogół praw majątkowych.
1885. O t. z. tytule nabycia praw i tytule posiadania.
1886. O t. z. podzielonej własności według prawa austriack.
1887. W kwestyi dzierżawy prawa polowania.
Kilka słów o dobrej i złej wierze.
1888. O łowieniu zwierząt podług pr. austr.
1890. O nabyciu własności wskutek znalezienia.
1891. O sposobie nabycia rzeczy nieruchomych według prawa austr.
Servitutis vindicatio.
1895. Z nauki prawa obligacyjnego: I. O pojęciu stosunku obowiązkowego; II. O umowach na korzyść osób trzecich; III. O tłumaczeniu umów; IV. O przejściu praw (zmiana wierzyciela); V. O przejściu praw za udziałem dotychczasowego wierzyciela (z mocy cesyi).
- Oprócz tego ogłosił drukiem:
- O podmiotach praw i prawach bez podmiotu (Prawnik, 1872 i osobna odbitka).
- Uwagi o reformie ustawy leśnej, Lwów, 1875.
- Prawo prywatne austriackie.
- Tom I. Wykład nauk ogólnych prawa pryw. austriack. I wydanie 1884, II wyd. 1892.
- Tom II. Wykład prawa rzeczowego austr. (Prawo własności, prawo służebności i prawo zastawu) 1892.
- Tom III. Wykład nauki o stosunkach obowiązkowych. I. Część ogólna. 1895.
- Tom IV. Wykład nauki o stosunkach obowiązkowych. II. Część szczegółowa (pod prasą).

J. Eksc. Włodzimierz hr. Dzieduszycki, Rzeczywisty Tajny Radca Jego Ces. i Król. Apost. Mości, Kawaler orderu Żel. Kor. I. klasy, dożywotni Członek Izby Panów, b. Marszałek krajowy. Wybrany dnia 14 listopada 1888.

Lwów, ulica Kurkowa 15.

Henryk Kadyi, Dr. wszech nauk lekar., Profesor p. z. anatomii Uniwers. lwow., Członek czynny c. k. krajowej Rady zdrowia we Lwowie, Prezes polsk. Towarzystwa przyrodn. im Kopernika, Członek Towarz. anatomicznego w Niemczech, Członek honorowy i b. Prezes galic. Tow. weterynarskiego, Czł. honorowy Tow. ratunkowego w Wiedniu, zastęp. Czł. Izby lekarskiej we Lwowie, Członek wydziału galic. Tow. muzycznego, b. Profesor anatomii zwierząt domowych w c. k. Szkole weterynaryi we Lwowie. Wybrany dnia 14 listopada 1888.

Lwów, ulica Zielona 15.

Władysław Gosiewski, Magister nauk matematyczno-fizycznych b. Szkoły Głównej warszawskiej, b. Członek b. Tow. Nauk ścisłych w Paryżu. Wybrany dnia 31 października 1891.

Warszawa, ulica Ordynacka 10.

Antoni Wierzejski, Dr. fil., Profesor zoologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek Komisji egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazjalnych i realnych. Wybrany dnia 31 października 1891.

Kraków, ulica Wielopole 6.

Ludwik Birkenmajer, Dr. fil., Prof. matematyki i fizyki w krajowej szkole rolniczej w Czernichowie, Docent fizyki matematycznej Uniwers. Jagiellońskiego. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Czernichów pod Krakowem.

Zur Lehre von der Gesamtsache. (Grünhuts Zeitschrift, 1885).

Zur Frage der Behandlung der Zinsen bei der Vertheilung des Kaufpreises executiv versteigerten Liegenschaften. (Geller's Centralblatt für die juristische Praxis, 1889).

Der Entwurf eines Gesetzes über die Meliorationsdarlehen (Oesterr. Zeitschrift für Verwaltung, 1896).

Samuel Dickstein, Redaktor „Prac matematyczno-fizycznych“ i „Wiadomości matematycznych“, Członek królewsko-czeskiego Towarzystwa Nauk w Pradze, Członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Członek niemieckiego stowarzyszenia matematyków i t. d. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Warszawa, ulica Marszałkowska 117.

Władysław Natanson, Dr. fil., Profesor nadzw. tytuł. fizyki matematycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek Towarzystwa fizycznego w Londynie. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Kraków, ulica Wolska 32.

Adam Prażmowski, Dr. fil. Wybrany dnia 9 maja 1893.

Kraków, ulica Basztowa 18.

Ernest Bandrowski, Dr. fil., Prof. szkoły przemysłowej w Krakowie. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Kraków ulica Bracka 6.

Tadeusz Browicz, Dr. med., Profesor i b. Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Kraków, ulica Krupnicza 5.

Władysław Kuleczyński, Profesor gimn. św. Jacka w Krakowie, Członek Towarzystwa im. Kopernika we Lwowie, Tow. zoologiczno-botanicznego w Wiedniu, Towarz. etnologicznego w Washingtonie. Wybrany dniu 4 maja 1894.

Kraków, ulica Niecała 8.

Hugo Zapalowiez, Dr. praw, c. k. kapitan-audytor. Wybrany dnia 5 maja 1894.

Lwów, ulica Mochnackiego 36.

Jan Ptaszycki, Do. fil., Docent Uniwersytetu i Akademii Artylerji w Petersburgu.

Petersburg.

Julian Sochocki, Dr. matematyki, Profesor zw. Uniwersytetu petersburskiego, Prezes Towarzystwa matematycznego w Petersburgu, Członek Towarzystwa matematycznego przy Uniwersytecie moskiewskim, Rzeczywisty Radca Stału. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Petersburg.

Leopold Adametz, Dr. fil., Profesor p. z. nauki hodowli zwierząt domowych i mleczarstwa Uniwers. Jagiellońskiego, Komandor orderu Daniła, Kawaler orderu mérite agricole, Właściciel złotego medalu państwowego za zasługi w dziedzinie rolnictwa, Czł. Komitetu Towarzystwa rolniczego krakowskiego.

Kraków, ulica Studencka 8.

Władysław Szajnocha, Dr. fil., Profesor p. z. geologii i paleontologii, Dyrektor gabinetu geologicznego, Prezes drugiej rolniczej Komisji egzaminacyjnej, Członek krajowej Rady górniczej, Korespondent ces. król. państwowego Zakładu geologicznego w Wiedniu, Członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Członek niemiec. Towarzystwa geologicznego w Berlinie, Tow. Soc. belge de géol. et hydr. w Brukseli, Towarzystwa badaczy przyrody w Petersburgu, polskiego Towarzystwa przyrodników imienia Kopernika we Lwowie i Towarzystwa geograficznego w Wiedniu. Wybrany dnia 2 maja 1895.

Kraków, ulica Jabłonowskich 12.

Kazimierz Kostanecki, Dr. med., Profesor p. z. anatomii opisowej w Uniwersytecie Jagiell. Wybrany dnia 12 maja 1896.

Kraków, ulica Batorego 16.

Stefan Niementowski¹⁾, Dr. filozofii, Profesor p. z. chemii ogólnej i analitycznej w Szkole politechnicznej we Lwowie. Wybrany dnia 14 maja 1897.

Lwów.

---

¹⁾ Stefan Dominik dw. im. Pobóg Niementowski urodzony w r. 1866 w Żółkwi w Galicyi, studyował w szkołach politechnicznych i uniwersytetach Lwowa, Berlina i Monachium. W r. 1886 uzyskał stopień doktora filozofii w Uniwersytecie w Erlangen. W r. 1888 habilitował się jako docent prywatny w szkole politechnicznej we Lwowie. Od stycznia 1892 r. zastępca profesora chemii ogólnej i analitycznej, od października tegoż roku profesor nadzwyczajny, od listopada 1894 r. profesor zwyczajny tych przedmiotów.

Ogłosił drukiem:

1. W Rozprawach Akademii, Wydziału matemat.-przyrod.: T. 15, 1887. O anhydrozwiązkach.

2. Tom 18, 1888. O anhydrozwiązkach.
3. Tom 19, 1889. S. N. i Rożański Br. O kwasie o-nitro-p-toluyloywym.
4. Tom 19, 1889. O pochodnych m-toluchinazoliny i kwasu m-homoantranilowego.

W Seryi II:

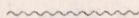
5. Tom 2, 1892. O anhydrozwiązkach.
6. Tom 2, 1892. O kwasie a-metylo-o-ftalowym.
7. Tom 4, 1893. O pochodnych m-metylo-o-uramidobenzoylu.
8. Tom 4, 1893. Przyczynek do charakterystyki związków diazoamidowych.
9. Tom 7, 1895. Syntezy związków chinazolinowych.
10. Tom 8, 1895. Syntezy pochodnych chinoliny.
11. Tom 10, 1896. Syntezy związków chinolinowych z kwasu antranilowego i tłuszczowych aldehydów.

W „Berichte der deutschen chemischen Gesellschaft“ (z wyłączeniem tych, które były pierwaj przedłożone Akademii):

12. Bd. 18, 1885. St. Kostanecki i St. N. Synthese der Nitrococussäure.
13. Bd. 18, 1885. — Über die isomeren Dioxymethylanthrachinone.
14. Bd. 21, 1888. Über die m-homo-Anthranilsäure und ihre Derivate.
15. Bd. 22, 1889. Ueber einige nitrirte Diazoamidverbindungen.
16. Bd. 22, 1889. S. N. und Br. Rożański. Synthese des Isatosäure.
17. Bd. 28, 1895. Zur Kenntniss der Phenmiazinderivate.
18. Bd. 29, 1896. Über das Chinacridin. (Vorgelegt d. Akad. d. W. in Krakau 2 Decem. 1895; nie wyszło jeszcze w „Rozprawach“).
19. Bd. 29, 1896. Zur Kenntniss der Oxydationsvorgänge in der Chinazolinreihe (Vorgelegt d. Akad. i. K. am 4 Mai 1896, jeszcze nie wyszło w „Rozprawach“).

Prócz tego w „Bulletin International“ Akad. krak.:

20. S. N. i J. Roszkowski. O diazotowaniu aniliny. Bull. Int. Juillet 1896.

†

Z M A R L I

Kazimierz Stronczyński, Członek czynny zagraniczny Wydziału filologicznego od r. 1888; zmarł w Piotrkowie, dnia 10 listopada 1896.

Adolf Pawiński, Członek czynny zagraniczny Wydziału historyczno-filozoficznego od r. 1891; zmarł w Grojcu, dnia 24 sierpnia 1896.

Poczet Członków nadzwyczajnych.

Leon Chrzanowski, Dr. Praw, poseł do Rady państwa i na Sejm krajowy, Członek delegacyj wspólnych austr.-węg.
Kraków.

Maciej Leon Jakubowski, Dr. medycyny i chirurgii, Magister położnictwa, Kawaler ces. austr. orderu Żel. Korony III klasy, Prof. p. z. pedyatryi, Dyrektor kliniki chorób dziecięcych na Uniwersytecie Jagiell., Członek honorowy i b. Prezes Tow. lekarskiego Krak., Członek Tow. lekarzy galicyjskich we Lwowie, b. Prezydent Izby lekarskiej zach. galicyjskiej w Krakowie,
Kraków, Podwale 10.

Mikołaj Kański, b. Adwokat krajowy.
Kraków, Rynek główny 37.

Juliusz Kossak, Artysta-malarz.
Kraków, Plac Latarnia.

Władysław Ściborowski, Dr. medycyny i chirurgii, Członek czynny i b. Prezes Towarzystwa lekarskiego krakowskiego i Komisji balneologicznej, Członek korespondent Tow. lekarzy galicyjskich we Lwowie, Tow. lekarskiego w Warszawie, Tow. medyko-chirurgicznego w Wilnie i Tow. lekarzy podolskich w Kamieńcu, Prezes Towarzystwa Dobroczyńności w Krakowie, Lekarz zakładowy w Szczawnicy.
Kraków, ulica Wolska 14.

Aleksander Stopczański, Dr. med., Prof. p. z. chemii lekarskiej,
zarządzający zakładem chemii lekarskiej na Uniwersytecie Ja-
giell., Członek Tow. lekarskiego w Krakowie, Człon. koresp.
Tow. lekarskiego w Warszawie, przysięgły chemik sądowy.
Kraków, Piaski ad Grzegórzki 12.

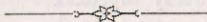

†

Z M A R L I.

Leon Halban, Dr. med., zmarł dnia 28 lutego 1897.

Edward Fierich, Dr. praw, zmarł dnia 13 listopada 1896.

WYKAZ

STAŁYCH KOMISYJ AKADEMICKICH.

A) Na Wydziale filologicznym.

I. Komisya historyi sztuki.

Przewodniczący :

Maryan Sokołowski¹⁾.

Sekretarz :

Jerzy Mycielski.

Członkowie :

Jan Bołoz Antoniewicz (Lwów)	Wojciech hr. Dzieduszycki (Je- zupol, Galicya)
Oswald Balzer (Lwów)	Włodzimierz hr. Dzieduszycki (Lwów)
Władysław Bartynowski	Józef Dziekoński (Warszawa)
Maciej Bersohn (Warszawa)	Herman Ehrenberg (Królewiec)
Ks. Józef Bilczewski (Lwów)	Walery Eliaz
Ferdynand Bostel (Lwów)	Ks. Jan Fijałek
Ks. A. Brykczyński (Goworów, pow. Ostrołęcki)	Ludwik Finkel (Lwów)
Henryk Bukowski (Stockholm)	Wojciech Gerson (Warszawa)
Adam Chmiel	Konstanty Górski (Paryż)
Aleksander Czołowski (Lwów)	Zygmunt Hendel
Ludwik Œwikliński (Lwów)	Aleksander Jelski (Zamość, gub. [mińska])
Włodzimierz Demetrykiewicz	
Edmund Diehl (Warszawa)	

---

¹⁾ Niewymienienie miejsce pobytu oznacza Kraków.

Wojciech Kętrzyński (Lwów)	Władysław Rebezyński (Lwów)
Tadeusz bar. Konopka	Witold Rubczyński (Rawa Ru-
Feliks Kopera	Jan Nep. Sadowski [ska
Juliusz Kossak	Stanisław Smolka
Michał Kowalczuk (Lwów)	Maryan Sokołowski
Stanisław Krzyżanowski	Tadeusz Stryjeński
Leonard Lepszy	Izydor Szaraniewicz (Lwów)
Andrzej ks. Lubomirski (Lwów)	Jan hr. Szeptycki (Przyłbice)
Władysław Łoziński (Lwów)	Stanisław Tomkowicz
Władysław Łuszczkiewicz	Floryan Trawiński (Paryż)
Gustaw bar. Manteuffel (Ryga)	Jan Wdowiszewski
Jerzy hr. Mycielski	Ludwik Wierzbicki (Stanisła-
Sławomir Odrzywolski	wów)
Ferdynand Papée (Lwów)	Władysław Wisłocki
Edward Pawłowicz (Lwów)	Konst. Wojciechowski (Warsz.)
Ks. Antoni Petruszewicz (Lwów)	Tadeusz Wojciechowski (Lwów)
Franciszek Piekosiński	Julian Zacharjewicz (Lwów)
Antoni Prochaska (Lwów)	Teodor Ziemięcki
Wład. Przybysławski (Lwów)	

Członkowie lwowscy Komisji historii sztuki stanowią osobne grono pod przewodnictwem czł. Władysława Łozińskiego.

II. Komisja językowa.

Przewodniczący:

Józef Majer.

Sekretarz:

Lucyan Malinowski.

Członkowie:

Bolesław Baranowski (Lwów)	Karol Estreicher
Wojciech Biesiadzki (Lwów)	Edward Friedner (Lwów)
Gerson Blatt (Brody)	Antoni Kalina (Lwów)
Jan Bystron	Władysław Kosiński
Aleksander Brückner (Berlin)	Bronisław Kruczkiewicz (Lwów)
Ludwik Œwikliński (Lwów)	Adam Ant. Kryński (Warszawa)
Jan Czubek	Ks. Onufry Łepki (Lwów)

Józef Majer
Lucyan Malinowski
Antoni Małecki (Lwów)
Mieczysław Pawlikowski
Piotr Parylak (Cieszyn)
Aleksander Petrow (Krasno-
uńsk)
Franciszek Piekosiński

Roman Pilat (Lwów)
Zygmunt Próchnicki (Lwów)
Zygmunt Samolewicz (Lwów)
Józef Tretiak
Jan Werchratski (Lwów)
Władysław Wisłocki
Roman Zawiliński

III. Komisya do badań w zakresie historii literatury i oświaty w Polsce.

Przewodniczący:
Kazimierz Morawski.

Sekretarz:
Józef Tretiak.

Członkowie:

Michał Bobrzyński (Lwów)
Wilhelm Creizenach
Jan Czubek
Maryan Dubiecki
Kar l Estreicher
Ludwik German (Lwów)
Konstanty Górski (Paryż)
Korneli Heck (Lwów)
Józef Kallenbach (Fryburg w
szwajcaryi)
Franciszek Karliński
Maksymilian Kawczyński
Ks. Władysław Knapiński
Zbigniew Kniaziołucki
Józef Korzeniowski (Lwów)
Bronisław Kruczkiewicz (Lwów)
Leon Kuleczyński
Anatol Lewicki
Lucyan Malinowski

Antoni Mazanowski (Pogórze)
Kazimierz Morawski
Ks. Stefan Pawlicki
Karol Petelenz (Stryj)
Józef Rostafiński
Stanisław Siedlecki
Stanisław Smolka
August Sokołowski
Maryan Sokołowski
Stanisław hr. Tarnowski
Stanisław Tomkowicz
Józef Tretiak
Bolesław Ulanowski
Stanisław Windakiewicz
Władysław Wisłocki
Wincenty Zakrzewski
Roman Zawiliński
Maryan Zdziechowski
Teofil Ziembicki

B) Na Wydziale historyczno-filozoficznym.
I. Komisya historyczna.

Przewodniczący i Dyrektor zbiorów i wydawnictw:
Wincenty Zakrzewski.

Zastępca Przewodniczącego:
Stanisław Smolka.

Sekretarz:
Anatol Lewicki.

Członkowie:

Władysław Abraham (Lwów)	Wojciech Kętrzyński (Lwów)
Oswald Balzer (Lwów)	Franciszek Kluczycki
Michał Bobrzyński (Lwów)	Ks. Władysław Knapiński
Ferdynand Bostel (Lwów)	Zbigniew Kniaziółucki
W. A. Bruchnalski (Lwów)	Feliks Koneczny
Ks. Julian Bukowski	Józef Korzeniowski (Lwów)
Zygmunt Celichowski (Kórnik)	Aleksand. Kraushar (Warszawa)
Ks. Władysław Chotkowski	Stanisław Krzyżanowski
Leon Chrzanowski	Ludwik Kubala (Lwów)
Michał Chyliński	Ks. Stanisław Knjot (Pelplin)
Ludwik Ćwikliński (Lwów)	Saturnin Kwiatkowski (Wiedeń)
Bolesław Czarnik (Lwów)	Jan Leniek (Tarnów)
Wiktor Czermak	Józef Lekszycki (Poznań)
Aleksander Czołowski (Lwów)	Anatol Lewicki
Adam Darowski (Rzym)	Antoni Lorkiewicz (Stanisławów)
Bronisław Dembiński (Lwów)	Ks. Jan Łukowski (Gniezno)
Hubert Ermisch (Drezno)	Maurycy Maciszewski (Tarnopol)
Karol Estreicher	Antoni Małcki (Lwów)
Ks. Jan Fijałek	Kazimierz Morawski
Ludwik Finkel (Lwów)	Jerzy hr. Mycielski
Zygmunt Gloger (Jeżów)	Fryderyk Papée (Lwów)
Ks. Tadeusz Gromnicki	Alfred Parczewski (Kalisz)
Ludwik Grossé (Wielkie, poczta Kurów, Król. Pol.)	Maksymilian Perlbach (Halle)
Alfred Halban (Czerniowce)	Ks. Ant. Petruszewicz (Lwów)
Aleksander Hirschberg (Lwów)	Rudolf Philippi (Berlin)
	Franciszek Piekosiński

Roman Pilat (Lwów)	Maryan Sokołowski
Karol Potkański	Izydor Szaraniewicz (Lwów)
Antoni Prochaska (Lwów)	Alojzy Szarłowski
Stanisław Ptaszycki (Petersburg)	Stanisław hr. Tarnowski
Kaz. Pułaski (Kamieniec Podol.)	Józef Tretiak
Zygmunt Radziwiński	Bolesław Ulanowski
R. Reicke (Królewiec)	Kazimierz Waliszewski (Paryż)
Karol Reifenkugel (Czerniowce)	Stanisław Windakiewicz
Henryk Sawczyński (Lwów)	Władysław Wisłocki
Aleksander Semkowicz (Lwów)	Tadeusz Wojciechowski (Lwów)
Stanisław Smolka	Józef Wolff (Warszawa)
August Sokołowski	Wincenty Zakrzewski

II. Komisya prawnicza.

Przewodniczący:

Fryderyk Zoll.

Sekretarz:

Bolesław Ulanowski.

Członkowie:

Władysław Abraham (Lwów)	Edmund Krzymuski
Michał Bobrzyński (Lwów)	Stanisław Krzyżanowski
Józef Brzeziński	Kazimierz Laskowski
Leon Cyfrowicz	Juliusz Leo
Włodzimierz Czerkawski	Józef Wawel-Louis
Maciej Czystezan (Wiedeń)	Józef Milewski
Stanisław Estreicher	Franciszek Piekosiński
Ksawery Fierich	Józef Rosenblatt
Piotr Górski	Wincenty Tarłowski
Faustyn Jakubowski	Bolesław Ulanowski
Józef Jasiński	Alojzy Winiarz (Lwów)
Leopold Jaworski	Stanisław Wróblewski
Mikołaj Kański	Ignacy Zborowski
Franciszek Kasperek	Fryderyk Zoll
Józef Kleczyński	

c) Na Wydziale matematyczno-przyrodniczym.

I. Komisya fizyograficzna.

Przewodniczący :

Szczęśny Kreutz.

Sekretarz :

Władysław Kulczyński.

Członkowie :

Leopold Adametz	Włodzimierz hr. Dzieduszycki (Lwów)
Ks. Ant. Andrzejowski (Skała)	Henryk Dziedzicki (Warszawa)
Ernest Bandrowski	Józef Dziędzielewicz (Lwów)
Franciszek Bartonec (Siersza)	B. Eichler (Międzyrzec, gub. siedlecka)
Andrzej Batycki (Staremiasto)	Adolf Engel (Rzeszów)
Franciszek Bieniasz	Zygmunt Fischer
Lud. Birkenmajer (Czernichów)	Walenty Głowiński (Jarosław)
Franciszek Cłocki (Lwów)	Emil Godlewski
Franciszek Błocki (Plisków na Ukrainie, p. Lipowiec)	Józef Grzybowski
Kazimierz Bobek	Leon Guńkiewicz (Wadowice)
Józef Bocheński	Bronisław Gustawicz
Adolf hr. Brunicki (Lubień)	Roman Gutwiński (Podgórze)
Julian hr. Brunicki (Podhorce)	Franciszek Hahn (Bochnia)
Andrzej Bryk (Chyrów)	W. Hankiewicz (Lwów)
Józef Brzeziński	Julian Hawrysiewicz (Ożydów, Galicya)
Odo Bujwid	J. Jachno (Stanisławów)
Gejza Bukowski (Wiedeń)	Leopold Jacobi (Pilzno)
F. Chłapowski (Poznań)	Edward Janczewski
Andrzej Chramiec (Zakopane)	Antoni Jaworowski (Lwów)
T. Ciesielski (Lwów)	Walery Jaworski
Edward Claus (Żywiec)	Stefan Jentyś
Napoleon Cybulski	Franciszek Karliński
Jan Czarnecki (Kaczanówka)	Waleryan Klecki
Franciszek Czarnomski	Mikołaj Kobryn (Turka)
J. Czerkawski (Lwów)	Karol Kolbenheyer (Bielsk)
Franciszek Czerny	
Emil Dunikowski (Lwów)	

- S. Kontkiewicz (Dąbrowa)
 Bolesław Kotula (Innsbruck)
 Jan Krawczyk (Biała)
 Feliks Kreutz
 Franciszek Krysta (Zawoja)
 Karol Krzyżanowski (Libusza)
 Władysław Kuleczyński
 Wacław Laska (Lwów)
 Józef Leigert (Dzikowiec)
 Leon Lemoch (Sanok)
 Henryk Lgocki
 Władysław Lubomeński
 Michał Łempicki (Sielce)
 Maryan Łomnicki (Lwów)
 Andrzej May
 Fr. hr. Mycielski (Wiśniowa)
 Władysław Montresor (Kozin)
 Arnulf Nawratil (Lwów)
 Julian Niedźwiedzki (Lwów)
 Aleksander Nowicki
 Fr. Nowosielski (Sambor)
 Karol Olszewski
 Stan. Olszewski (Gorlice)
 Józef Pomorski (Dublany)
 St. Przybyłowski (Krzywórnica w Galicyi)
 Maryan Raciborski (Monachium)
 Bronisław Radziszewski (Lwów)
 Jan Ralski (Tarnów)
 Antoni Rehman (Lwów)
 Konstanty Romer (Jodłownik)
 Józef Rostański
 Maurycy Rudzki
 Michał Rybiński
 Jan Nep. Sadowski
 Wład. Satke (Tarnopol)
 Fryderyk Schille (Rytro)
- Tomasz Schwetter (Bohorodczany)
 Władysław Ściborowski
 Józef Siemiradzki (Lwów)
 Antoni Ślósarski (Warszawa)
 Marceli Sławiński (Kołomyja)
 Tomasz Słomski (Kołomyja)
 Jan Śnieżek (Cieszyn)
 Gustaw Steingraber
 Stefan Stobiecki
 H. Strzelecki (Lwów)
 St. Strzelecki (Wieliczka)
 Zenon Surzycki (Dukla)
 Leon Soroczyński (Lwów)
 Władysław Szajnocha
 Jan Sznabl (Warszawa)
 Jan Sztolerman (Warszawa)
 Kazimierz Szule (Dublany)
 Ignacy Szyszyłowicz (Dublany)
 Wawrzyniec Teisseyre (Lwów)
 Franc. Tondera (Stanisławów)
 J. Trejdosiewicz (Warszawa)
 Kar. Trochanowski (Czernichów)
 Władysław Tyniecki (Lwów)
 Wiktor Uhlig (Praga)
 Adam Uznański (Poronin)
 Leopold Wajgiel (Lwów)
 Henryk Walter
 Antoni Wałecki (Warszawa)
 M. Wąsowicz (Lwów)
 Jan Werchratski (Lwów)
 Daniel Wierzbicki
 Antoni Wierzejski
 Tad. Wiśniowski (Kołomyja)
 August Witkowski
 Ks. Leon Wojtowicz (Smolnik)
 Eustachy Wołoszczak (Lwów)

Józef Wyczyński (Truskawiec)	Bronisław Znatowicz (Warsz.)
Józef Zaborski (Obertyn)	Rudolf Zuber (Lwów)
Hugo Zapałowicz (Wiedeń)	Czesław Zubrzycki (Rzeszów)
Stanisław Zaręczny	K. Żukowski (Podmonasterek)

Prace tej Komisji są rozdzielone na 5 sekcji pod kierunkiem; 1) *meteorologiczna*, prof. Karlińskiego; 2) *geologiczna*, prof. Kreutza; 3) *botaniczna*, prof. Rostafińskiego; 4) *zoologiczna*, prof. Kulczyńskiego; 5) *rolnicza*, prof. Janczewskiego.

II. Komisya antropologiczna.

Przewodniczący:

Lucyan Malinowski.

Sekretarze:

Władysław Demetrykiewicz

Roman Zawiliński.

Członkowie:

Jan Baudouin de Courtenay	Józef Grajner (Warszawa)
Jan Biela (Drohobycz)	Michał Greim (Kamieniec Po-
Gerson Blatt (Brody)	dolski)
Jan Buszek	Wojciech Grzegorzewicz (Stryj)
Franciszek Bylicki	Henryk Hoyer
Jan Bystron	Julian Talko-Hryncewicz (Troj-
Stanisław Ciszewski (Warsz.)	ekosawsk, Syb. wsch.)
Napoleon Cybulski	Jan Karłowicz (Warszawa)
Adolf Černý (Hradec Kralove)	Kleczyński Józef
Włodzimierz Demetrykiewicz	Koehler Karol (Poznań)
Tadeusz Dowgird (Plemborg,	Władysław Kosiński
gub. Kowieńska)	Kazimierz Kostanecki
Władysław Dybowski (Niańków	Szcz. hr. Koziobrodzki (Chlebów)
na Litwie)	Władysław Kryże (Warszawa)
Włodzimierz hr. Dzieduszycki	Ludwik Krzywicki (Warszawa)
(Lwów)	Władysław Łuszczkiewicz
Zygmunt Głogier (Jeżów)	Józef Majer

Lucyan Malinowski	Jerzy Sauerwein (Banteln w Ha-
Leonard Masing (Dorpat)	nowerze)
Karol Mátyás (Tarnobrzeg)	Władysław Ściborowski
Ernest Muka (Freiberg w Sa-	Ks. Wład. Siarkowski (Kielce)
ksonii).	Ludwik Stieda (Królewiec)
Czesław Neymann (Winnica)	Jan Świętek
Wład. Olechnowicz (Lublin)	Włodzimierz Tetmajer
Tadeusz Pilat (Lwów)	Maryan Udziela (Janów)
Bolesław Popowski (Winnica)	Seweryn Udziela (Wieliczka)
Karol Potkański	Zyg. Wierchowski (Ropczyce)
Wład. Przybysławski (Uniże)	Zygmunt Wolski Warszawa
Zygmunt Radziwiński (Siwki)	Adam Zakrzewski (Warszawa)
Józef Rostafiński	Roman Zawiliński
Jan Nep. Sadowski	Michał Żmigrodzki (Sucha)

Stacya Naukowa w Paryżu.

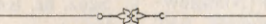
Biblioteka Polska (6. Quai d'Orléans).

Komitet miejscowy:

Ludomir Gadon, Zastępca Przewodniczącego · Józef Rusteyko, Podskarbi; Władysław Mickiewicz, Sekretarz; ks. Ludwik Lescoeur.

Delegat Akademii: Dr. Konstanty Górski.

Adjunkt: Władysław Suzin.

BIBLIOTEKA.

Bibliotekarz: Dr. Stanisław Windakiewicz.

BIURO AKADEMII.

(Według §. 23 Statutu Biuro znajduje się pod zarządem Sekretarza Generalnego).

(Godziny urzędowe od 10—2).

S K Ł A D.

Adjunkt: Dr. Feliks Koneczny.
Podskarbi: Wilibald Ślęczkowski.
Rachmistrz: Bolesław Antoniewicz.
Dyurnista: Józef Rydel.
Woźny: Ludwik Słowiński.

Sprzedaż wydawnictw powierzoną ma:
Księgarnia Spółki Wydawniczej Polskiej w Krakowie (Pałac Spiski).

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

BIBLIOTEKA

Instytut Historii i Stosunków Międzynarodowych
Instytut Historii i Stosunków Międzynarodowych

BIURO AKADEMII

Wydanie 4-55 (1955) - Warszawa
Książka 10-55

Wydanie 4-55 (1955) - Warszawa
Książka 10-55
Wydanie 4-55 (1955) - Warszawa
Książka 10-55
Wydanie 4-55 (1955) - Warszawa
Książka 10-55
Wydanie 4-55 (1955) - Warszawa
Książka 10-55

POSIEDZENIE PUBLICZNE
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI

dnia 13 maja 1897 r.

POSIEDZENIE PUBLICZNE
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI

dnia 15 maja 1907 r.

I

PRZEMÓWIENIE

JEGO EKSCELLENCYI ZASTĘPCY PROTEKTORA

Dra JULIANA DUNAJEWSKIEGO

Szanowni Członkowie Akademii!

Na wstępie dzisiejszego posiedzenia zwraca się myśl wszystkich Członków ku tak ciężkiej i tak bolesnej stracie, jaką poniosła Akademia nasza przez śmierć ś. p. Najdostojniejszego Arcyksięcia Karola Ludwika, długoletniego Protektora naszej Akademii. Od początku założenia tej instytucyi Najdostojniejszy Arcyksiążę Protektor był zawsze najgorliwszym i najłaskawszym jej Opiekunem, najdzielniejszym Orędownikiem prac Akademii i gorącym miłośnikiem zadań cywilizacyjnych, przez nią podjętych. Wdzięczność głęboką zachowa Akademia w pamięci nieodżałowanemu pierwszemu i długoletniemu Protektorowi swemu.

Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość dał Akademii nowy dowód największej swej troskliwości, mianując najstarszego syna zmarłego Arcyksięcia Pro-

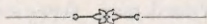
tektora, Jego Cesarską i Królewską Wysokość Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda Protektorem naszej Akademii.

Pełne największej łaskawości słowa, któremi dzisiejszy nasz Protektor odpowiedział na hołd, złożony mu przez Zarząd Akademii, są dla niej rękojmią, że i na przyszłość doznawać będzie tej samej opieki w swej sprawie, tego samego poparcia.

Ze sprawozdania z ubiegłego roku zaczerpnąć można nowy dowód niezmiernej gorliwości i pracowitości Szanownych Członków Akademii w przysparzanie społeczeństwu coraz to nowych skarbów wiedzy, zdobytych wytrwałą, spokojną i nieustanną pracą Członków. Każdy zdala nawet patrzący na tę wytrwałość i spokojność pracy, na tę przezorność i oględność na przyszłość, poweźmie życzenie, aby ta praca naukowa, a raczej ten sposób i metoda pracy, była przyświecającym przykładem także w innych kołach na obszer-
nem polu pracy społecznej; poweźmie życzenie, aby myśl przewodnia Wasza, Szanowni Członkowie Akademii, przewodniczyła też i innym kołom społecznym, myśl, że nie należy wyłącznie pracować dla chwilowych i natychmiastowych korzyści, ale także dla pożytku następnych pokoleń. Niedoświadczony to robotnik, który chce obfitych plonów swej pracy sam używać, niedojrzałe to społeczeństwo, którego pracownicy nie pamiętają o tem, że większa część prawdziwej i rzeczywistej pracy obfite plony przynieść może dopiero następnym pokoleniom. Pamiętać powinniśmy o tem, że tak jak my korzystamy w całej mierze z pracy poprzedników, tak też i obowiązkiem naszym jest starać się

o to, aby naszą pracę przekazać dzieciom naszym, nie tylko w całości, ale pomnożoną. W tym właśnie względzie ten ciągły związek pracy naukowej między terażniejszymi a przyszłymi pokoleniami niechby był także przykładem, godnym naśladowania dla innych części społeczeństwa naszego.

Z polecenia i w zastępstwie Jego Cesarskiej i Królewskiej Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Protektora otwieram niniejsze posiedzenie.

II.

PRZEMÓWIENIE

PREZESA HR. STANISŁAWA TARNOWSKIEGO.

Słusznie rzekłeś Ekscellencyo, że rok ubiegły zostawił Akademii smutną po sobie pamiątkę. Śmierć Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Karola Ludwika jest dla niej ciężką stratą i ciężką boleścią. Miała ona w zmarłym nie tytularnego tylko protektora, ale prawdziwego, bardzo łaskawego i czynnego opiekuna. Od pierwszej chwili założenia Akademii aż do ostatnich miesięcy życia Arcyksięcia nie było sprawy, dotyczącej się dobra tej Instytucyi, która, polecona przez nas Jego uwadze i opiece, nie byłaby doznała z jego strony rzetelnej, gorliwej pomocy. Czy chodziło o poprawę materyalnego położenia Akademii, czy o potrzebne zmiany w jej statucie, czy o zatwierdzenie członków zagranicznych, czy o rozszerzenie naszej działalności na stacyę naukową w Paryżu, nie zdarzyło się nigdy, żeby ten Najdostojniejszy Protektor nie był użył całego wpływu, jaki mu dawało wielkie stanowisko i osobista powaga, na rzecz tej sprawy, którą brał do serca prawdziwie, a załatwiał gorliwie, szybko i zazwyczaj skutecznie. Chciał być naprawdę

tem, czem go brat i jego Cesarz zrobił: opiekunem; chciał być nim z rzeczy, nie z imienia — a tem rzetelnem pojęciem przyjętego stanowiska, tem poważnem i gorliwym pełnieniem zobowiązań skromnych i spraw nierozgłośnych dawał Arcyksiążę piękny przykład wszystkim. — Wielu nie bez goryczy uważa swoje stanowisko jako zbyt niskie, czynności do niego przywiązane pełni z niechęcią lub lekceważeniem, jako dla siebie niby zamałe. On, najbliższy tronu, potomek tylu największych na świecie panów, nie gardził małemi czynnościami i powinnościami, i nie uważał poniżej swojej godności robić gorliwie to, czego się podjął. Szanowna pamięć, jaką w dziejach domu i państwa zapewnia mu żywot szlachetny, pełen pięknych uczuć i przymiotów, tu, w tej Instytucyi, łączy się z winną, szczerą i żywą wdzięcznością i przechowana będzie z uszanowaniem tak długo, jak długo trwać będzie ta Akademia.

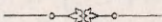
Za wielki zaszczyt, za nowy dowód łaski swego założyciela poczytała ona to, że po zgonie pierwszego Protektora, Najjaśniejszy Pan wyznaczył mu następcę w osobie jego najstarszego syna. Z ufnością widzi Akademia opiekę nad sobą, złożoną w te dostojne ręce, z wdzięcznością te zadatki życzliwości, jakie już od Najdostojniejszego Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda odebrać miała zaszczyt, a z gorącym życzeniem pomysłności i powodzeń patrzy w jego, oby najświetniejszą, przyszłość.

Ale śmierć Arcyksięcia Karola Ludwika mimo woli przypomina nam te lata, kiedy poczynął się stosunek, dziś nieszczęściem skończony. Właśnie jest temu

ówierć wieku, jak Towarzystwo Naukowe przekształcało się na Akademię Umiejętności, jeszcze nie otwartą, ale już postanowioną. Stają w oczach wszystkie zagadnienia i wszystkie trudności tej organizacyi. Stają w oczach ludzie, którzy rozwiązywali jedne, a przewyciężali drugie. Ubyło ich tak wielu, że oprócz Waszej Ekscellencyi, prócz naszego dostojnego pierwszego Prezesa, złem zdrowiem wstrzymanego od uczestnictwa w tem zebraniu, niema już podobno ani jednego z tych, co podówczas byli głównie działającymi, właściwymi twórcami i organizatorami Akademii. Została ona, jako ich pomnik; jej rozwój i postęp jako ich zasługa i dzieło, a w niej ich pamięć, przykład i duch. Ten, śmiem twierdzić, żyje, nie upada i nie sprzeniewierza się ani nauce, celowi Akademii, ani ogólnym celom społeczeństwa i cywilizacyi. Nauka jako taka, uprawiana sama dla siebie, stosownie do swojej natury i swoich praw, ma w sobie i przynosi jako dodatek z łaski jej dany, wiele nauk szczegółowych, zastosowanych, praktycznych. Ona naprzykład pokazuje i uczy rozumieć, że świat nasz cały jest organizmem. Niema przyroda, niezmiennymi prawami rządzona, zarówno jak wolny świat ludzkiego ducha, myślenia i woli, okazuje nieskończoną różnorodność składników i przeznaczeń, organów i funkcyj, przyczyn i skutków, a wszystkie dlatego tylko i przez to są całością, organizmem, że są rozmaite, do rozmaitych funkcyj przeznaczone, że te przyrodzone, przeznaczone sobie funkceje pełnią. Różność tych funkcyj i przeznaczeń w składowych częściach jest istotą i podstawą organizmu, a zgodne harmonijne działanie tych części jest bytem i życiem całości. Świat fizyczny nie

troszczy się o to, jak to swoje przeznaczenie pełni; pełni je, bo musi, bez swojej wiedzy i woli, której nie ma.

Wolny świat ludzki, dlatego, że wolny, odpowiedzialny za swoje czyny i losy, musi się tych prawd uczyć, a te prawa rozumieć, uznać, i dobrowolnie szanować. Oby mu do tego nauka, swoim badaniem i swoim rzetelnym postępowaniem pomogła.

Sprawozdanie Sekretarza Generalnego

z czynności Akademii

od maja 1896 do maja 1897 r.

Na wczorajszem walnem zebraniu Akademii zostali wybrani na członków Akademii:

Na Wydziale filologicznym
na członków korespondentów:

Jan Bołoz Antoniewicz,
Leonard Lepszy.

Na Wydziale historyczno-filozoficznym
na członka czynnego zagranicznego:

Henryk Struve,
na członka korespondenta:

Ernest Till.

Na Wydziale matematyczno-przyrodniczym
na członka korespondenta:

Stefan Niementowski.

Wybór profesora Struvego, jako członka zagranicznego wymaga zatwierdzenia Najjaśniejszego Pana.

Na tem samym pełnem posiedzeniu przyznała Akademia następujące nagrody konkursowe:

1) Nagrodę konkursową z fundacyi ś. p. biskupa A. S. Krasińskiego w kwocie 1200 złr. X. Drowi Józefowi Bilezewskiemu we Lwowie za pracę pod tytułem: „*Eucharystya w świetle najdawniejszych pomników piśmiennych, ikonograficznych i epigraficznych*“ nadesłaną pod godłem „Justyn“.

2) Nagrodę im. ś. p. Probusa Barczewskiego za prace historyczne w kwocie 1125 złr. panu Aleksandrowi Jabłonowskiemu za dzieło p. t.: „*Źródła dziejowe*“.

3) Nagrodę im. ś. p. Probusa Barczewskiego za dzieło malarskie w tej samej wysokości panu Józefowi Chełmońskiemu za obraz „*Pastuchy w polu w czasie burzy*“ wystawiony w Krakowie w r. 1896.

W roku ubiegłym poniosła Akademia wielką stratę przez śmierć 2 członków czynnych o niespożytych zasługach naukowych i obywatelskich.

Dnia 24 Sierpnia 1896 r. umarł w Grodzisku pod Warszawą Adolf Pawiński, profesor historii powszechnej w Uniwersytecie warszawskim i Naczelnik Archiwum Głównego akt dawnych; obok Szujskiego, Kalinki i Liskiego czwarty i ostatni z szeregu tych przodowników w naszym dziejopisarstwie, którym ono zawdzięcza swój stan i rozwój dzisiejszy. Odkąd zabrakło tamtych mężów, niewątpliwie najznakomitszy z historyków polskich doby współczesnej, wzbogacił naszą literaturę historyczną tak długim szeregiem wiel-

kich dzieł naukowych, jakiego nie pozostawił po sobie żaden inny u nas współczesny mu uczony. Dlatego też przedwczesna śmierć jego jest najcięższym ciosem dla naszej nauki historycznej, której przez całe życie służył wytrwale, z niezwykłym talentem i z niestrudzoną, niezmówną pracowitością. Wybrany naszym członkiem korespondentem zaraz po założeniu Akademii, między pierwszymi jej członkami zagranicznymi, niepotwierdzony jednak podówczas, dopiero od 1891 r. wybrany i potwierdzony na członka czynnego, urzędowo zaliczał się do naszego grona tylko przez kilka lat ostatnich i z Akademią zostawał w związku dość luźnym; żadne też z licznych dzieł jego nie mieści się w publikacjach akademickich. Tam jednak, gdzie działać i pracować wypadło, trzymał zawsze wysoko sztandar nauki polskiej, a na straży jego czystości i godności stał zawsze wśród najtrudniejszych warunków równie przezornie, jak nieugięcie; gdzie brakło naukowych korporacyi, sam podejmował przedsięwzięcia, które gdzieindziej bywają zadaniem ciał uczonych i był sam w swej osobie jakby instytucją naukową szerzącą w okół siebie ruch i życie. Gorliwy stróż bogatych skarbów archiwalnych, skrzętnym i umiejętnym trudem nappełnił niemi liczny poczet publikacyi źródłowych; niestrudzony badacz dziejów społeczeństwa i jego najważniejszych instytucyi, wielkimi dziełami programowemi zdobywał nowe pola dla pracy naukowej, torował na nich drogi dla przyszłych pracowników, rozszerzał widnokrąg badań historycznych w kierunkach przedtem nieznanych; równocześnie w mnóstwie prac drobniejszych, odznaczających się formą niezwykle

świetną i wykwintnym stylem uprzystępniał i szerszym kołom wykształconej publiczności wyniki badań fachowych i specjalnych. Gorąca miłość swego narodu i społeczeństwa i głębokie poczucie obowiązku parły go nieustannie do wyteżającej pracy bez wytchnienia dla dobra powszechnego w każdym zakresie. Żaden rodzaj służby obywatelskiej w zawodzie piśmienniczym nie był mu obcy; był on tej służby wzorem prawdziwym na każdym polu. Takiej pracy natężonej, nad siły, padł ofiarą przedwcześnie. Wspominając ze czcią jego rozległą i różnorodną działalność, przedewszystkiem zaś zasługi naukowe, Akademia musi w nim oplakiwać jednego z najznakomitszych swych członków i najzasłużeńszych obywateli wśród współczesnego pokolenia.

Ś. p. Kazimierz Stronczyński od r. 1888 czynny członek zagr. naszej Akademii, zmarł d. 10 listopada 1896 r. w Piotrkowie, w 88-ym roku życia. Z pomiędzy uczonych polskich dawniejszej szkoły, którzy się poświęcali naukom, dającym poznawać źródła historyczne, ś. p. Stronczyński niewątpliwie pierwsze po Lewewelu zajmuje miejsce.

Największą zasługę położył on około numizmatyki polskiej a zwłaszcza piastowskiej. Rezultaty badań Czackiego i Lewewela na tem polu pozostawił on daleko za sobą. Trudności, jakie miał w tej mierze do pokonania, były bardzo wielkie; a jednak umiał on je trafnie obraną metodą w ten sposób pokonać, że i dziś w 50 lat po pierwszej jego pracy na tem polu, kiedy i nauka i metoda badań naukowych olbrzymie zrobiła postępy, prócz sprostowania drobnych usterek, nie lepszego w to miejsce postawić nie zdołano.

I paleografia polska, na szersze nieco rozmiary obliczona, jemu po dziś dzień prawie wszystko ma do zawdzięczenia. On w r. 1839 wydaniem *Wzorów pism dawnych* postawił pierwszy donioslejszy krok na polu paleografii polskiej, on ją przed 10 laty w *Pomnikach książęcych Piastów* znakomicie uzupełnił tak, że i na tem polu zasługa jego dotąd prześcignioną nie została.

Wreszcie i sfragistyka polska zalicza go do rzędu swoich najznakomitszych reprezentantów; a chociaż ma tu tak zasłużonych współzawodników, jak znakomity artysta rytownik Wincenty Kielisiński i powinowaty mu duchem i zawodem dawno zmarły nasz członek Teofil Żebrawski, to jednak i na tem polu zasługi Stronczyńskiego są niespożyte.

Z niedrukowanych dzieł ś. p. Stronczyńskiego zasługuje przede wszystkim na wspomnienie kilkutomowy opis „Zabytków starożytności Królestwa Polskiego“, rozpoczęty z polecenia rządowego w r. 1894 a dokonany w ciągu niespełna lat dziesięciu.

W ogóle w dziedzinie polskich starożytności był ś. p. Stronczyński najskrzętniejszym zbieraczem i wytrwałym badaczem i po Lewewelu najpłodniejszym autorem.

Utraciliśmy także w ciągu tego roku trzech ze szczupłego grona członków nadzwyczajnych: Dr. Antoni Rösner, bardzo wysoko ceniony profesor Uniw. Jagiell., lekarz poszukiwany, był ozdobą swego stanu, a w kołach naukowych powagą w swoim zakresie; zmarł dnia 23 sierpnia 1896 r.

Dnia 13 listopada 1896 r. zakończył życie emer. profesor prawa cywilnego, oraz handlowego i wekslowego w Uniwersytecie Jagiell. Edward Fierich. Bardzo poważany, zasłużony nauczyciel i znakomity prawnik, miał też czynny udział w pracach Komisji prawniczej Akademii.

Ś. p. Leon Halban, (Blumenstok) emer. profesor medycyny sądowej w Uniwersytecie Jagiell. zgaść dnia 28 lutego b. r. Usilny, prawie niezrównanie pilny badacz, posiadający bogate doświadczenie z praktyki sądowo-lekarskiej, ogłosił bardzo wielką ilość rozpraw i artykułów pierwszorzędnej wartości, wyczerpujących niemal cały obszar medycyny sądowej.

Wydział filologiczny wydał w roku ubiegłym tom XXV Rozpraw; pod prasą znajdują się dwa tomy: XXVI i XXVII. Wkrótce wyjdzie z druku dzieło p. Maryana Zdziechowskiego p. t. „Byron i jego wiek“.

Na wydziale tym złożono następujące prace:

Z historii języka polskiego i starszego piśmiennictwa nadesłał czł. Al. Brückner pracę p. t.: „Drobne zabytki języka polskiego z XV wieku: Pieśni, modlitwy, głosy“.

Z historii literatury i kultury p. Maryan Zdziechowski przedstawił dzieło p. t. „Byron i jego wiek“. Część III. Polska. Czł. Józef Kallenbach wyłożył treść i odczytał jeden rozdział z dzieła p. t. Adam Mickiewicz. P. Cyryl Studziński nadesłał rozprawę p. t. Charakterystyka i geneza utworów poetycznych Am-

brożego Metlińskiego. Czł. M. Kawczyński czytał rzecz p. t. Konrad z „Dziadów“ w poezji francuskiej. P. Bron. Kruczkiewicz złożył rozprawę p. t. Royzyusz, jego żywot i pisma. Czł. K. Morawski zakomunikował wiadomości O posłach polskich na soborze w Konstancji w latach 1414—1418.

Z dyalektologii polskiej i etnografii przedstawiono prace: p. Stanisława Dobrzyckiego p. t. Mowa ludowa we wsi Krzęcinie; p. Stanisława Zatheya: Mowa ludowa we wsi Poręba Żegoty pod Alwernią; p. Stefana Ramulta: Statystyka ludności kaszubskiej; p. Wł. Tetmajera: Materyał do słownika gwarowego z okolic Krakowa.

Z etnografii średniowiecznej p. Karol Potkański wykładał o Lachach i Lechitach.

Z filologii klasycznej i językoznawstwa złożono prace: p. Karola Stacha O dialogu pseudolucjanowym Philopatris; p. Jana Rozwadowskiego Quaestiones grammaticae et etymologicae. Czł. J. Baudouin de Courtenay zakomunikował odczytanie i objaśnienie zagadkowego napisu na krzyżu otrzymanym z Prus zachodnich przez czł. X. A. Pawlickiego. Jest to napis gruziński pismem kościelnym.

Postąpiło także dalej wydawnictwo „Biblioteki pisarzy polskich XVI i XVII wieku“. W roku ubiegłym opuściły prasę następujące dziełka: 1) „Historja Trojańska 1563“ 2) „Historja o Euryalu i Lukrecyi“ 3) J. Stoka, M. Pudłowskiego i J. Kmity „Historje wierszowane 1564—1610“ — wszystkie trzy wydane przez p. Samuela Adalberga.

Prace nad słownikiem staro-polskim. W roku 1895 nadesłano Akademii w darze z Królestwa Polskiego materiał słownikowy, wypisywany w ciągu wielu lat przez pana A. S. ze wszystkich dostępnych mu zabytków staropolskich, a obejmujący przeszło 100.000 kartek. Niestety materiał ten okazał się zupełnie nieuporządkowanym, tak że przedewszystkiem wypadło zająć się najprzód rozklasyfikowaniem go według zabytków, a następnie w zakresie każdego zabytku ułożeniem kartek w porządku alfabetycznym wyrazów. Pracy tej dokonano już prawie całkowicie, tak że pozostaje do uporządkowania jedynie kilka drobniejszych zabytków. Lubo materiał, dostarczony przez pana A. S., stanowi nadzwyczaj cenny i pożądany przyczynek, który, zwłaszcza jako środek kontroli przy ostatecznej pracy redakcyjnej, pozwoli osiągnąć możliwą dokładność, to jednak nie można go uważać za wystarczający. Przedewszystkiem, nie mamy żadnej rękojmi, że materiał ten jest całkiem pełny. Następnie samo przez się się rozumie, że pan A. S., zajmując się tą sprawą od lat przeszło dwudziestu, nie zawsze mógł korzystać z najnowszych i najpoprawniejszych wydań. Nareszcie na kartkach pana A. S. znajdujemy zwykle tylko pojedyncze wyrazy bez związku z innymi, t. j. bez frazeologii, tak niezbędnej częstokroć dla dokładnego określenia znaczenia wyrazu.

Wobec tego wszystkiego posiadanie materiału kartkowego pana A. S. nie usuwa wcale konieczności opracowywania w dalszym ciągu zabytków staropolskich dla celów słownikowych. Ażeby jednak dokonać tego w jak najkrótszym czasie, zmieniono sposób robienia

wyciągów z zabytków. Zamiast wypisywania na osobnej kartce każdego wyrazu wraz z określającym go znaczeniowo otoczeniem, postanowiono ograniczyć się jednorazowem wypisywaniem na pojedynczych kartkach pojedynczych zdań i frazesów, które następnie przy redakcyi będą tyle razy użyte, ile mieszczą w sobie wyrazów. Chociaż skomplikuje to znaczenie pracę redakcyjną, to za to z drugiej strony czas, potrzebny na samo przygotowanie materiału, redukuje się przynajmniej do jednej dziesiątej.

Najlepszym dowodem różnicy prędkości opracowywania materiału według jednego a drugiego sposobu są otrzymane dotychczas rezultaty.

Przed nadejściem do Krakowa kartek słownikowych pana A. S. robiono wypisy według zwykłego sposobu i w ciągu mniej więcej roku zdołano opracować przeważnie tylko drobniejsze zabytki w liczbie 35; obecnie zaś, zastosowawszy sposób skrócony, bez żadnej zresztą zmiany co do intersywności i prędkości samej pracy, zdołano od listopada r. 1896 do kwietnia r. 1897 przepisać na kartkach materiały słownikowy z daleko większej ilości tekstów staropolskich, znaczną zaś część ich przygotowano także do celów redakcyjnych, ustanawiając porządek alfabetyczny mieszczących się na każdej kartce wyrazów. W tej przedwstępnej pracy redakcyjnej wzięli też udział Dr. J. Leciejewski, Dr. J. Rozwadowski i p. K. Nitsch.

Jeden z redaktorów słownika staropolskiego przygotował spis tabelaryczny zabytków staropolskich z objętej słownikiem epoki dotyczącej danego zabytku. Spis

ten został dotychczas ułożony tylko zgrubsza; po wykończeniu zaś ostatecznem zostanie ogłoszony drukiem.

Osobny oddział stanowią prace Prof. Dra J. Bystronia nad słownikiem staropolskim.

P. Bystron pracuje nad trzema zabytkami, a właściwie nad trzema grupami zabytków:

1) Nad przekładami ustaw polskich w wydaniu Prof. Dra Piekosińskiego (Arch. kom. prawn. III.). Materiał leksykalny z kodeksów: Dzikowskiego, Działyńskich i Stradomskiego został już zebrany w całości, z kodeksu zaś Świątosławowego w znacznej części. Materiał swój uporządkował p. Bystron alfabetycznie, uwzględniając *a*) wszystkie wyrazy, *b*) wszystkie formy, zasługujące na uwagę. Potrzeba jeszcze dodać do poszczególnych wyrazów nazwy łacińskie z oryginalnych ustaw. Uzupełnienie i wykończenie pracy nad słownikiem do statutów, tak żeby ten słownik ewentualnie mógł być drukowany, zajmie jeszcze 2—3 miesięcy czasu.

2) Nad słownikiem do *Opecia* (druk Hallera z r. 1522). Materiał wyczerpany i alfabetycznie ułożony. Do ostatecznego wykończenia potrzeba jeszcze 1—2 tygodni czasu.

3) Nad słownikiem do rot przysiąg, zawartych w księdze ziemi Czerskiej, jako uzupełnienie słowniczka, dodanego do pracy pana Bystronia nad zapytkami sądowymi w księdze ziemi czerskiej (Kraków 1887). Praca dopiero rozpoczęta.

Z powyższego przeglądu wynika, że w każdym razie prace przygotowawcze nad słownikiem staropolskim

posunęły się już na tyle, iż w roku bieżącym będzie można przystąpić do ostatecznej redakcyi.

Komisya do dziejów literatury i oświaty w Polsce wydała w roku ubiegłym IX tom Archiwum, do którego weszły dawniej już zgromadzone materyały, mianowicie nadesłane przez Dr. Szeligę: „Reforma uniwersytetu wileńskiego“; p. M. Jezienickiego: „O rękopisie biblioteki uniwersyteckiej w Wrocławiu z r. 1515 i o pismach w nim zawartych“; Z. Wasilewskiego „Promieniści, Filareci i Zorzanie“, dokumenty do historii tajnych stowarzyszeń na Litwie, wreszcie podana przez p. Jana Leńka kronika szkolna ks. Izzydora Chróścińskiego z lat 1784—1794, wraz z niektórymi innymi dokumentami do dziejów kolonii akademickiej w Tarnowie. Na ostatniem posiedzeniu komisyi prof. Czubek podał wiadomość o nieznanym dokumencie, odnoszącym się do Joachima Bielskiego, i Jana Chryzostoma Paska.

Komisya historii sztuki od miesiąca Kwietnia roku 1896 do Marca 1897 w czynności swej wykazała cały szereg naukowych rezultatów, odnoszących się zawsze do czterech głównych działów badań swych, mianowicie do architektury, rzeźby, malarstwa i przemysłu artystycznego w Polsce. W początku r. 1897 wydała ona nowy zeszyt swych publikacyj, mianowicie zeszyt I tomu V „Sprawozdań“, mieszczący pięć rozpraw większych, dwie mniejsze, oraz sprawozdania z posiedzeń Komisyi przez rok 1895.

W ciągu ostatniego roku w dziale architektury prof. Łuszczkiewicz podał naprzód rezultat badań

swoich nad romańskim jednonawowym kościołem św. Jana Chrzciciela w Siewierzu, pochodzącym z XII wieku, a leżącym pierwotnie w grodzie kasztelańskim. Przytem omówił on ruinę siewierskiego zamku biskupów krakowskich, który odnieść należy głównie do czasów Piotra Tomickiego. Prof. Łuszczkiewicz również opisał zaginiony dziś na zawsze t. z. labirynt przy katedrze w Włocławku, z którego reszt przed laty zdjął był rysunek, a który pomieszczony w miejscu pokut publicznych przy kościele służył niezawodnie, jak podobne labirynty na Zachodzie, do odbywania po liniach na płycie kamiennej wyrzytych fikcyjnej pielgrzymki pokutnej.

Prof. Dr. MARYAN SOKOŁOWSKI streścił rozprawę swoją p. t. „Stosunek Andrzeja Krzyckiego do sztuki“; w pierwszej części takowej omówił nieznanę dotąd dzieje rozpoczęcia przez Krzyckiego budowy nowej renesansowej katedry w Płocku między r. 1530 a 1535, prowadzonej przez artystę Włocha Bernardina de Gianotis; w części drugiej określił artystyczną wartość i znaczenie wspaniałej renesansowej pieczęci arcybiskupiej Krzyckiego z r. 1536; wreszcie podał opis i ocenę nagrobka Krzyckiego w katedrze gnieźnieńskiej, z leżącą postacią arcybiskupa w marmurze, a z florencką Madonną na stiuku w głębi niszy, który to grobowiec cały uważać należy za robotę dwóch artystów włoskich.

Również do dziejów budownictwa w wieku XVI p. JULIAN PAGACZEWSKI dostarczył dokumentu, świadczącego, że po r. 1567 dalszą budowę pałacu biskupiego w Krakowie po Padovanie prowadził Gabryel Słoninka. Prof. ULANOWSKI przedłożył akta z r. 1561

i 1562, odnoszące się do odbudowania na nowo przez włoskich mularzy zawalonego gotyckiego sklepienia w kościele św. Katarzyny na Kazimierzu. Prof. Odrzywolski zdał sprawę z badań swoich nad zamkiem Myszkowskich w Mirowie pod Książem, pochodzącym z końca w. XVI lub początków w. XVII, a w którego szczegółach architektonicznych i ornamentacyjnych znać wyraźne pokrewieństwo z zamkiem w Baranowie i z kaplicą Batorego w katedrze na Wawelu. Dr. Witold Rubczyński nadesłał z Rawy Ruskiej komunikat o farze wraz z dzwonniceą w mieście Bełzie, oraz o zamku pod Magierowem i o posągach kamiennych w ogrodzie tamże, pochodzących z zamku w Żółkwi. Prof. Dr. Marian Sokołowski przedłożył nowy materiał z archiwum w Berlinie do dziejów budowy pałacu w Willanowie; są to listy (w liczbie 24) budowniczego Augustyna Locci rodem z Krakowa do Jana III, w których mieści się prawie cała historia budowy pałacu, dekoracyi jego zewnętrznej i wewnętrznej, oraz założenia ogrodu przy nim. Prof. Sokołowski również podał udzielony mu przez p. J. Pagaczewskiego akt, odnoszący się do budowy eremu w Pożajściu na Litwie między r. 1675 a 1690 i uzupełnił takowy objaśnieniami, w których dowodził, że barokowa ta fundacya rodziny Paców zostaje w blizkim związku ze słynną kaplicą Wazów przy katedrze wileńskiej i że freski zdobiące kościół pożajski mają na sobie wyraźne cechy malowideł tej kaplicy pendzla Piotra Dankertsa de Ry.

Do dziejów rzeźby odnosił się naprzód komunikat dr. Feliksa Koperzy o stopkach wykutych na kamieniach w wiekach średnich w Polsce, które w ślad

za ostatnią publikacją dr. Koehlera o tego rodzaju stopkach na Zachodzie Europy uważać należy prawdopodobnie za znaki graniczne, dopiero w w. XVII pobożnymi legendami otoczone i w ściany kościołów wmurowywane.

PROF. DR. FRANCISZEK PIEKOSIŃSKI skreślił rezultat badań swoich nad nagrobkiem dr. Arighi z r. 1312 w krużgankach klasztoru Dominikanów w Krakowie z napisem o majuskułach scholastycznych, stwierdzając, że wszystkie napisy z minuskułami u nas dopiero do samego końca w XIV odnieść należy, że więc i znany grobowiec Leszka Czarnego znacznie jest późniejszy, niż dotąd sądzono. P. LEONARD LEPSZY opisał dwa relikwiarze z Gabinetu Archeologicznego przy Uniwersytecie Jagiellońskim, mianowicie drewniane olejnymi farbami malowane popiersia św. Stanisława i św. Urszuli, które znajdowały się w dawnym kościele W. W. Świętych, a które zostały wykonane w Krakowie w końcu w. XIV. Wreszcie prof. WŁ. ŁUSZCZKIEWICZ streścił rozprawę swą o t. zw. „Górach Oliwnych“ i „Kalwaryach“ przy kościołach w Polsce; na wzór zachodnich „Oelbergów“ istniały one i u nas, w Krakowie mianowicie w końcu w. XV przy kościołach Bożego Ciała i Panny Maryi, a której to ostatniej „Kalwaryi“ istniejące dotąd rzeźbione kamienne reszty wyszły niezawodnie z pracowni Wita Stwosza i są bardzo pięknym artystycznym zabytkiem gotyckiej polskiej rzeźby. Do pracowni Stwosza odniósł również p. L. LEPSZY rzeźbę drewnianą Narodzenia Pana Jezusa w kapliczce przydrożnej we wsi Czatkowicach pod Krakowem.

W dziedzinie malarstwa i najdawniejszej jego w Polsce historyi przedstawił prof. dr. MARYAN SOKOŁOWSKI dwie rozprawy. W pierwszej streścił rezultaty badań swoich nad utworami malarskimi, powstałymi u nas w końcu w. XIV i w w. XV. W ślad za stosunkami Polski z Czechami za Kazimierza W., podniósł naprzód najdawniejsze w naszym malarstwie wpływy szkoły praskiej, widoczne w Madonnie w Frysztaku około r. 1395, w obrazie wotywnym w Przeworsku z r. 1409, w Madonnie w kościele w Ruszcy z r. 1425. W utworach cechowych późniejszych stwierdza cechy wczesnej szkoły norymberskiej, której wpływ znać na wszystkich ołtarzowych obrazach polskich z drugiej połowy w. XV i z samego początku w. XVI, przyczem jednak widoczne są w nich i rysy oryginalne narodowe, jak o tem świadczą nagromadzone głównie w Muzeum Narodowym w Krakowie całe szeregi na drzewie malowanych kościelnych obrazów z tego okresu pochodzących. W drugiej rozprawie prof. SOKOŁOWSKI skreślił stosunek Albrechta i Hansa Dürerów do Polski, stwierdzając prawdopodobną hipotezę pobytu Albrechta w Krakowie, między r. 1490 a 1492, wskutek stosunków młodego malarza z rodziną Hallerów, oraz rozwodząc się nad pracami Hansa Dürera w służbie Zygmunta I. między r. 1529 a 1538, jego robotami w zamku na Wawelu, oraz nad wpływem obu malarzy na współczesną w Polsce kulturę. Jako dalszy przyczynek do dziejów malarstwa w Krakowie w w. XVI, dr. STANISŁAW TOMKOWICZ podał opis niedawno odkrytych malowań ściennych w kościele św. Krzyża, z których część późnogotycka pochodzi z końca w. XV, największe figuralne

freski o cechach renesansu z drugiej połowy w. XVI, sklepienie zaś prezbiterium z datą r. 1533 i sklepienie całego kościoła, oba z dekoracją ornamentacyjną, odnieść zapewne należy do epoki pośredniej. Do historii malarstwa w w. XVII w związku z Polską zostającego odnosiła się rozprawa p. TADEUSZA KONOPKI o rytowniku florenckim Stefanie della Bella (1610—1664) i w rycinach jego o polskich przedmiotach, oraz o malarzu gdańskim Adolfie Boy'u (1634—1677 r.). P. BARAŃSKI udzielił anonimowego opisu fresku, wymalowanego na fasadzie zewnętrznej pałacu w Willanowie, a przedstawiającego w kilkunastu scenach „Historią Psychy panny“, streszczony zaś według własnego opowiadania samego króla Jana III. Szczegóły dotyczące malarstwa w Polsce w drugiej połowie wieku XVIII mieściły trzy komunikaty prof. dr. JERZEGO HR. MYCIELSKIEGO. Pierwszy z nich omawiał studia Jana Norblina w Paryżu przed r. 1772 i wpływ na niego Antoniego Watteau, dalej prof. Mycielski opisywał nieznane miniaturowe portrety malarza i jego żony Tokarskiej z domu, malowane około r. 1793, wreszcie skreślił nowe wiadomości genealogiczne o rodzinie artysty. Rozprawa następna podała nieznane dotąd szczegóły biograficzne o malarzu Kucharskim, któremu na imię było Aleksander; urodził się on w Polsce w r. 1736, a zmarł pod Paryżem w r. 1820. Jego portret miniaturowy w r. 1797 anlował Jan Karol Perrin, a referent fotografią z takowego przedstawił. Komunikat trzeci omawiał w r. 1790 spisane obrazy w bibliotece ks. Kazimierza Poniatowskiego w jego pałacu na Solcu w Warszawie i przypominał tegoż opis dokonany przez Jana Bernouilliego.

Do działu przemysłu artystycznego odnosiła się naprzód rozprawa pana WALTEREGO ELIASZA o „Szczerbcu“, w której mieścił się rezultat badań jego ponownych nad historią miecza koronacyjnego, którego oryginał uważa za znajdujący się dotąd w ukryciu. Dr. FELIKS KOPERA streścił część pracy swej o starych kolorowych kaflach polskich polewanych, których ciekawe okazy z końca w. XV i początku w. XVI znajdują się w gabinecie archeologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, a znalezione zostały przeważnie w Krakowie. Prof. Dr. MARYAN SOKOŁOWSKI przedstawił spis najpiękniejszych armat polskich, znajdujących się w zamku książąt Radziwiłłów w Nieświeżu, pochodzących z w. XVI i XVII, z datami i charakterystycznymi ich nazwami. Wreszcie prof. Sokołowski podał nowe wiadomości o hafciarstwie krakowskiem z w. XVI i XVII i przedstawił szereg zdjęć fotograficznych z ornatów i kap w kościele Bożego Ciała. Nadto zwrócił uwagę na ciekawe spisy darów królów francuskich Ludwika XIV i Ludwika XV, przesyłanych do Polski a mieszczących się w publikacji p. Maze-Sancier: „Le livre des collectionneurs“.

Wydział historyczno-filozoficzny wydał w roku ubiegłym 2 tomy: XXXIII i XXXIV, w druku znajduje się tom XXXV i XXXVI. Jako oddzielna publikacja tego Wydziału (z funduszu ś. p. Józefa Cuzydły) wyszło czł. cz. F. PIĘKOSIŃSKIEGO „Rycerstwo polskie wieków średnich, tom II“; pod prasą znajduje się czł. kor. T. KORZONA: „Dola i niedola Jana Sobieskiego.“

Historii polskiej dotyczyły wszystkie rozprawy, prócz jednej filozoficznej, X. GABRYLA: „O ka-

tegoriach Arystotelesa“ które w roku ubiegłym były wnoszone na posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego. W roku jubileuszowym unii brzeskiej, której też poświęcony był odczyt na posiedzeniu publicznem czł. cz. X. biskupa LIKOWSKIEGO „O stanowisku ks. Konstantyna Ostrogskiego wobec unii brzeskiej“, nie brakło prac innych o unii brzeskiej, czy to w czasach późniejszych, Dr. W. CZERMAKA: „O studiach nad dziejami unii za Władysława IV“, czy też w dawniejszych, czł. kor. A. LEWICKIEGO: „Sprawa unii kościelnej za Jagiełły; pokrewną także tamtym przedmiotem swoim była rozprawa X. Dra. FIJAŁKA „O biskupstwach greckich w ziemiach ruskich“. Podobnie jak tedwie ostatnie rozprawy, przeważna część innych także odnosiła się do historii dawniejszej, średniowiecznej. W dalszym ciągu studyów swych z poprzedniego roku z zakresu krytyki średniowiecznych pomników historyograficznych, czł. cz. W. KĘTRZYŃSKI czytał „O kronice węgiersko-polskiej“, w najdawniejsze czasy sięgał p. KAROL POTRAŃSKI w rozprawach: „Napis grobowy Bolesława W.“ i „Kraków przed Piastami“ (trzecią rozprawę: „Lachowie i Lechici“ wniósł tenże autor na Wydziale filologicznym), Dr. STANISŁAW KRZYŻANOWSKI dwukrotnie przedstawiał różne części większej pracy o immunitecie, mianowicie: „Genezę immunitetu“ i „O metodzie badania immunitetu polskiego“. Z dziejów wieku XV czł. kor. A. PROCHASKA przedłożył dwie rozprawy: „W czasach husyckich“ i „Na soborze w Konstancyi“ („O posłach polskich na soborze w Konstancyi 1414—1418“ czytał także czł. cz. K. MORAWSKI na Wydziale filologicznym); wreszcie „O materiałach archiwów Watykańskich do dziejów Polski

w wiekach średnich“ referował czł. kor. W. ABRAHAM, podając program swoich poszukiwań przed wyjazdem w tym celu do Rzymu, a X. J. FIJAŁEK po powrocie z podróży archiwalnej do Włoch dla zgromadzenia materiałów do wydawnictw, przeznaczonych na jubileusz Uniwersytetu Jagiellońskiego, zdawał sprawę o wynikach tych poszukiwań i podał program zamierzonej publikacji „Polonia apud Italos scholastica“. Czasów nowszych dotyczyły tylko dwie rozprawy, obie z zakresu stosunków ekonomicznych i statystycznych mianowicie Dra. ADAMA KRZYŻANOWSKIEGO: „Zakładka na sprzężaj w Pabianicach, przyczynek do dziejów kredytu włościańskiego wieku XVIII“, i Dr. WŁODZ. CZERKAWSKIEGO: „Metoda badania zaludnienia Polski w XVI wieku“.

Z wydawnictw **Komisji Historycznej** dwa powinny się były ukazać w roku ubiegłym; wyjście jednego, mianowicie TEMBERSKIEGO „Annales 1647—1656“ (Scriptores, Tom XVI), w wydaniu Dr. W. CZERMAKA przeszkodziły w ostatniej chwili przypadkowe okoliczności zewnętrzne, ukaże się ono jednak lada dzień; drugie zaś: „Dyaryusze sejmowe z r. 1585“, wydawane przez Dr. ALEKSANDRA CZUCZYŃSKIEGO, jest blizkiem ukończenia. — Wydawanych przez czł. kor. B. ULANOWSKIEGO *Acta iudiciorum ecclesiasticorum*, rozpoczęto druk tomu II, który już bardzo znacznie się posunął. Druku innych wydawnictw Komisji, bądźto uchwalonych dawniej, bądź świeżo postanowionych, nie podobna było rozpocząć, głównie braku funduszków; robi się tylko dalej prace przygotowawcze do ich wydania.

Zbiory komisji w dziale *Tek Rzymskich* pomnożyły się rezultatem kampanii archiwalnej r. 1885/6; p. BRONISŁAW GUBRYNOWICZ opracował dział *Nuncyatury Polskiej z lat 1647—1668*, t. j. z czasu, kiedy za Jana Kazimierza byli nuncyuszami Torres 1648—52, Vidoni 1652—60, Pignatelli 1660—68 i Marescotti, i tym sposobem wypełnił lukę w naszych *Tekach Rzymskich*, które teraz obejmują już cały czas od wstąpienia na tron Stefana Batorego, aż do końca panowania Jana III. Nieukończona jeszcze tegoroczna *Expedycya Rzymska*, która pod kierunkiem Prof. ABRAHAMA składała się nadto z pp. Dr. A. WINIARZA i HENRYKA KADENA, zajmując się badaniem materiałów średniowiecznych, osiągnęła już nadspodziewanie ważne i cenne rezultaty. Obecny pobyt w Rzymie twórcy i głównego kierownika całej *Expedycyi Rzymskiej*, Prof. SMOLKI, posłuży do wytknięcia ogólnego planu poszukiwań archiwalnych w latach następnych. Z funduszu przeznaczzonego na poszukiwania archiwalne w ogólności, udzielono zasiłku Prof. B. DEMBIŃSKIEMU, który ostatniej zimy przebywał w Paryżu i Londynie i Dr. FR. PAPÉEMU, który odbył podróż archiwalną po Węgrzech.

Przybytkiem przysłanych do Akademii przez stacyą naukową w Paryżu „*Tek Paryskich*“ pomnożyły się bardzo znaczne zbiory Komisji Historycznej. Jest to złożony w przeszło 40 wielkich tekach zbiorów odpisów lub wypisów materiałów źródłowych do dziejów polskich, zgromadzonych staraniem Towarzystwa literacko-historycznego w Paryżu z archiwów i bibliotek, głównie paryskich i londyńskich, materiałów bądź to rękopiśmiennych, bądź pochodzących z publi-

kacyi mniej lub więcej dostępnych. Zbiór ten uporządkowany mniej więcej chronologicznie, według panowań pojedynczych królów polskich, dla czasów dawniejszych dość skąpy, dla czasów nowszych jednak, poczynając od wieku XVII bardzo obfity, mieści w sobie materiały źródłowy bardzo nierównej wartości, obok rzeczy niezmiernie cennych i nadzwyczajnie ważnych, odpisanych z archiwów i nieznanych, także i rzeczy powszechnie znane i dostępne, niekiedy liche kopie z książek, które się znajdują w każdej bibliotece. W przyszłości więc będzie potrzeba to wszystko dokładniej przejrzeć i inaczej uporządkować, rozdzielić mianowicie to, co ma wartość znaczną, od rzeczy bez wartości itp. Najcenniejszy materiał archiwalny pochodzi z Londynu, skąd z głównego archiwum: Record Office, wszystko, co się tam znajduje w dziale odnoszącym się do Polski, od czasów Zygmunta Starego do r. 1764, jest tu skopowane. Obok wielu innych cennych odpisów archiwalnych i rękopiśmiennych znajdują się tu również wypisy wszystkiego, co o Polsce podawano w dawnych dziennikach, mianowicie zbiór taki z „Gazette de France“ z lat 1631—1792, z Oxford Gazette i London Gazette 1665—1669, z Gazette de Leyde 1772—1792 itd.

Komisya prawnicza pracowała w roku ubiegłym nad wykonaniem w dalszym ciągu programu od lat kilku już uchwalonego. Dzięki subwencyi nadzwyczajnej, przyznanej przez Wysoki Sejm, Komisya mogła energiczniej, niżeli dotąd, prowadzić rozpoczęte już publikacyje, oraz przedsiębrać roboty wstępne dla nowych wydawnictw.

Tom V. Archiwum został już ukończony. Oprócz artykułów wymienionych w poprzednich sprawozdaniach, tom ten obejmuje: 1) Komisją Samborską z r. 1698; 2) Kilka aktów do historii sądownictwa według prawa niemieckiego w Polsce; 3) Najdawniejszą księgę sądową miasta Biecz; 4) Statuta capitulorum Gnezn. et Pozn. ecclesiarumque colleg. Varsov. et Lanciciensis; 5) Dwie taksy towarów cudzoziemskich z r. 1633. Cztery pierwsze przyczynki podał p. B. Ulanowski, ostatniego dostarczył p. Wilhelm Rolny.

Do tomu VI-go Archiwum materyał całkowicie już został przygotowany, przyczem przedewszystkiem znalazły uwzględnienie nader ciekawe i zupełnie nieznanne zabytki z XVI stulecia.

Tom XII Star. Prawa Pol. Pomników posunął się bardzo znacznie, bo od str. 289—520. W tomie tym ogłoszone zostały księgi sądowe wsi Świątnik, Tyńca, Węgrzec, klasztoru w Czernej, oraz niesłychanie ważne dla historii włościan księgi wizyt klucza Pabianickiego z lat 1496—1540. Druk postępuje bez przerwy i w dalszym ciągu ogłoszone będą akta do królewskiej Nowotarskiej, wypiski z ksiąg kapituły krakowskiej, odnoszące się do zarządu mensae capitularis, oraz cały szereg ksiąg gromadzkich i ustaw wiejskich.

Zbieraniem materyałów do krytycznego wydania ustaw polskich poczynawszy od XVI w. (Vol. Legum) zajmuje się z wielką gorliwością Prof. Balzer. Jest nadzieja, że już niebawem druk pierwszego tomu będzie rozpoczęty. Koniecznym jest jednak, dla uniknięcia niedokładności, zgromadzić wprzód zabytki prze-

znaczone do tego doniosłego wydawnictwa, a praca w tym kierunku pochłania wiele czasu i wymaga mozolnych poszukiwań archiwalnych.

W nowym kierunku komisya zaczęła działać, powierzając p. Stanisławowi Estreicherowi opracowanie planu do publikacyi, poświęconej pomnikom prawa Ormiańskiego w Polsce. P. Estreicher odbył już w tym celu kilka podróży i ogłosi niezadługo rezultaty swoich badań. Tymczasem zaznaczamy tylko, że wzbogacają one nie mało dotychczasowe wiadomości o Ormianach polskich.

Wydział matematyczno-przyrodniczy wydał 3 tomy „Rozpraw“ a mianowicie tom XXX, XXXI i XXXII.

Wydział matematyczno-przyrodniczy rozbiierał na swych posiedzeniach 33 prace, z których postanowiono drukować 27, dwie są jeszcze w referacie, a inne odrzucono.

Z pomiędzy prac, przyjętych przez Wydział, jedna p. Żorawskiego: „O pewnych związkach w teoryi powierzchni“ wchodzi w zakres matematyki.

Pięć prac należy do Fizyki. Są to rozprawy: p. T. Estreichera: „Zachowanie się chlorowodoców w niskich temperaturach“, człon. W. Natanson: „O teoryi kinetycznej ruchu wirowego“, czł. K. Olszewskiego: „Próba skroplenia helu“, p. M. P. Rudzkiego: „Przyczynek do teoryi fal wodnych niewirowych“ i p. L. Silbersteina: „O tworzeniu się wirów w płynie doskonałym“.

Z zakresu Chemii wydział przyjął pięć prac, a mianowicie trzy p. S. Niementowskiego: „O utlenia-

niu związków chinazolinowych“, „O nowych sposobach otrzymywania anhydrozwiązków“, oraz „O działaniu estrów na aromatyczne aminy“. Ten sam autor wspólnie z p. Krukowskim złożył pracę „O diazotowaniu aniliny“, a wspólnie z p. M. Kowalskim: „O amidynach kwasów antranilowych“.

Z Botaniki przyjęto cztery prace; p. R. Gutwińskiego „De nonnullis algis novis vel minus cognitis“, czł. E. Janczewskiego „Zawilce (Anemone) studjum morfologiczne. Pędy i ich łodygi“, p. M. Raciborskiego: „Studia mykologiczne I.“ oraz p. Rotherta: „O budowie ścianek naczyn roślinnych“.

Cztery prace należą do dziedziny Zoologii, a mianowicie p. E. Godlewskiego jun. „O wielokrotnej karyokinezie w gruczole obojnaczym ślimaka *Helix pomatia*“, czł. K. Kochanowskiego: „O mechanizmie podziału ciała komórkowego podczas mitozy“, W. Szymonowicza „Budowa i rozwój zakończeń nerwowych w dzióbku kaczki domowej“, wreszcie H. Wińczy „O niektórych zmianach rozwoju w okolicy osady głowy u zwierząt ssących“.

Trzy prace odnoszą się do Fizjologii; z tych dwie p. A. Becka: „O trujących własnościach moczu, oraz „Pomiary pobudliwości różnych miejsc nerwu za pomocą rozbrojeń kondensatorów“; jedna p. A. Wróblewskiego „Zastosowania spektrofotometru Glana do chemii zwierzęcej“.

Pięć prac należy do zakresu Patologii, dwie czł. T. Browicza a mianowicie: „O śródkomórkowych kanalikach żółciowych“ i „O stanie jądra przemawiającym za jego funkcją wydzielniczą“, jedna p. I. Nowa-

ka: „Badanie nad etyologią skrobiawicy“; wreszcie pośmiertną pracę czł. L. Teichmanna „Naczynia limfatyczne w sprawach zapalnych błon surowiczych tudzież płuc i wątroby“.

Oprócz tego postanowił Wydział w osobnem wydawnictwie wydać dziełko Burratiniego p. t. *Missura universale*.

Komisya fizyograficzna wydała XXXI tom swoich Sprawozdań, tudzież 6. zeszyt Atlasu geograficznego Galicyi, opracowany przez Prof. Dra W. Szajnochę, a złożony z map pięciu: Gorlice-Grybów, Muszyna, Jasło-Dukla, Ropianka, Lisko.

Z dalszego ciągu Atlasu geologicznego oddano c. i k. Wojskowemu Zakładowi geograficznemu w Wiedniu do druku trzy mapy, wykonane przez Prof. M. Łomnickiego, mianowicie: Bełzec-Uhnów, Rawa-Ruska, Jaworów-Gródek, które razem z wymienionemi w przeszłorocznem sprawozdaniu mapami: Wareż, Bełz-Sokal, Żółkiew, Lwów, tworzyć będą 10. zeszyt Atlasu. Oprócz tych siedmiu map znajduje się obecnie w Zakładzie geograficznym wojskowym jeszcze dwanaście innych, wykonanych częścią przez Prof. F. Bieniasza (Pomorzany, Brzeżany, Buczacz-Czortków, Kopyczyńce, Borszczów, Mielnica, Okopy), częścią przez Dra W. Teisseyrego (Założce, Tarnopol, Podwołoczyska, Trembowla, Skalał-Grzymałów), a przeznaczonych do 8-go i 9-go zeszytu. W rękach Komisji znajdują się nadto cztery mapy, wykonane przez Prof. Dra Szajnochę, a oddane Komisji przez Wys. Wydział Krajowy do wydania w Atlasie geologicznym, mienowicie: Wieliczka, Bochnia, Nowy Sącz i Wola Michowa.

Sekcyja meteorologiczna otrzymała spostrzeżenia meteorologiczne z 35 stacyj, z których 30 było czynnych przez cały rok. Ubyły stacye w muzeum im. Chałubińskiego w Zakopanem, w Wieliczce, Komarnie i Ludwikówce. Obliczeniem i przygotowaniem do druku nadesłanych spostrzeżeń zajmował się i w tym roku współpracownik Komisyi Dr. Wierzbicki, który też podobnie, jak w latach poprzednich, zestawiał gradobicia zaszłe w Galicyi w r. 1896.

Prof. Dr. Birkenmajer oddał do użytku Sekcyi swoje liczne spostrzeżenia meteorologiczne, czynione przygodnie w Tatrach w latach 1890—1894, które przysposobione do druku przez przewodniczącego Sekcyi Prof. Dra Karlińskiego zamieszczone zostaną w tegorocznem Sprawozdaniu Komisyi. P. Wł. Satke nadesłał obszerną pracę pod tyt.: „Kierunek, droga i szybkość wiatru w Krakowie“, opartą na codziennych spostrzeżeniach w latach 1875—1895 w Obserwatorium krakowskiem, a przeznaczoną do ogłoszenia w pismach Akademii.

Spostrzeżeniami pojawów w świecie zwierzęcym i roślinnym zajmowali się, jak w latach ubiegłych, we wschodniej Galicyi p. J. Hawrysiwicz w Ożydowie, w zachodniej p. Zofia Birkenmajerowa w Czernichowie. Spostrzeżenia te z ostatnich 3 lat 1894—1896 zestawił i do druku przysposobił Prof. Dr. Karliński.

Spostrzeżenia zboczenia i nachylenia igły magnetycznej w Krakowie wykonał, jak w latach poprzedzających, Dr. D. Wierzbicki.

Rozpoczęte w r. 1895 badania natężenia siły ciężkości prowadził dalej w r. 1896 kosztem Sekcyi,

a narzędziami c. k. Obserwatorium astronomicznego w Krakowie Prof. Dr. Birkenmajer. Wypadki tych badań w Krakowie (po raz drugi), w Żywiecu, Suchej, Jordanowie, Limanowej i Nowym Sączu, ogłoszone będą w pismach Akademii. Na tem miejscu niech nam będzie wolno złożyć podziękowanie c. k. Wyższemu Zarządowi Urzędu telegraficznego w Krakowie, oraz JX. Rektorowi Kollegium O. O. Jezuitów w Nowym Sączu za skuteczne poparcie i ułatwienie tych badań.

Sekcyja geologiczna, pod przewodnictwem Prof. Dra Kreutzza, poleciła zdjęcie dwóch map dla Atlasu geologicznego Galicyi pp. Prof. M. Łomnickiemu i Drowi W. Teisseyreemu. Dr. Teisseyre złożył już wykonaną przez siebie mapę: Komarno-Rudki, a poprzednio jeszcze mapę Żydaezów-Stryj, której sporządzenie poleciła mu Sekcyja w r. 1895. Prof. Łomnicki, który pewną część czasu poświęcić musiał na ostateczne wykończenie dawniej rozpoczętych, a złożonych Komisji w roku zeszłym map: Bełzec-Uhnów, Rawa-Ruska i Jaworów-Gródek, badania swoje na obszarze mapy Mościska uzupełni w roku bieżącym.

Badaniami flory krajowej zajmowali się z polecenia Sekcyi botanicznej, której przewodniczy Prof. Dr. Rostafiński, pp. J. Paczoski, Prof. Dr. E. Wołoszczak i Dr. A. Zalewski. P. Paczoski pracował w Galicyi wschodniej (przeważnie na Podolu) i na Bukowinie; w roku ubiegłym, tudzież w r. 1895, w którym zajmował się badaniami florystycznymi bez pomocy ze strony Komisji fizyograficznej, zebrał w Galicyi wschodniej i na Bukowinie 1024 gatunków roślin jawnokwiatowych i wyższych zarodnikowych, zielnik zawie-

rający około 2000 okazów odda w najbliższym czasie do Muzeum Komisyi, a złożył już pracę, przeznaczoną do wydania w Sprawozdaniach pod tyt.: „Szkic flory i spis roślin zebranych we Wschodniej Galicyi, na Bukowinie i w Komitacie marmaroskim na Węgrzech“. Prof. Dr. Wołoszczak zajmował się badaniem roślinności pasma górskiego między Mizuńką i Opozem, przy czem przekonał się, że grzbiet tego pasma można uważać za granicę między dwoma drugorzędnymi okręgami roślinnymi wschodnio-karpackimi, tudzież, że dolny bieg Oporu tworzy granicę między dwoma typami roślinności, zauważonymi jeszcze w r. 1891. Wakacye poświęcił Dr. Wołoszczak Tatom; nadzwyczajnie słotna pora wpłynęła niestety niekorzystnie na przebieg badań, a stwierdzenie zapatrywań na związek sąsiednich części Karpat z Tatrami co do roślinności, jakie się nasunęły, wymagać jeszcze będzie dalszych poszukiwań. Dr. A. Zalewski badał porosty w okolicy Lwowa, a wyniki swojej pracy przedstawi Komisyi w roku bieżącym.

Sekeya botaniczna otrzymała dwa sprawozdania z badań, p odjętych z jej polecenia w poprzednich latach, wraz z odpowiednimi zielnikami, mianowicie od Dra Wołoszczaka pracę pod tyt.: „O roślinności karpackiej między Dunajcem i granicą śląską“; od Prof. R. Gutwińskiego zaś „Wykaz glonów zebranych w okolicach Wadowie i Makowa“; a nadto Dr. H. Zapałowicz złożył pracę, pod tyt.: „Zapiski florystyczne z Wschodnich Karpat“.

Z polecenia Sekeyi zoologicznej, której przewodniczył Prof. W. Kulczyński, Prof. K. Bobek udał się na Podole tudzież w okolice Lwowa dla badania fauny

muchówek; jako rezultat złożył odpowiedni zbiór do Muzeum Komisji i pracę pod tyt.: Przyczynek do fauny muchówek Podola galicyjskiego i okolicy Lwowa. Przez zakupno kilku książek umożliwiła nadto Sekcja p. E. Niezabitowskiemu opracowanie błonkówek z rodziny Tenthredinidae, zawartych w jego zbiorze, tudzież zebranych przez Prof. K. Bobka, ś. p. J. Cieślaka i Prof. W. Kulczyńskiego. Wykaz tych owadów pod tyt.: Przyczynek do fauny rośliniarek Galicyi, wydrukowany już został w Sprawozdaniach Komisji. Do zakresu tej Sekcji należy także praca p. M. Rybińskiego, któremu Komisja poleciła oznaczenie i rewizyą chrząszczów, znajdujących się w jej zbiorach; praca ta trwać ma trzy lata. W ciągu ubiegłego roku oznaczył p. Rybiński ogółem 59000 okazów, mianowicie z własnego zbioru krajowego okazów 22800 a gatunków 940, ze zbiorów zaś Prof. B. Kotuli 28000 okazów i 930 gatunków krajowych i 9000 okazów a 736 gat. niekrajowych. Nadto p. Rybiński oddał Komisji pracę do druku pod tyt.: Wykaz nowych chrząszczy dla Galicyi, w której wymienił 300 gatunków dawniej w Galicyi nieznanionych.

Sekcja rolnicza pod przewodnictwem Prof. Dr. E. Janczewskiego rozesała ułożony w roku poprzednim program prac swoich różnym instytucjom, szkołom, towarzystwom, redakcyom czasopism rolniczych i t. d. w kraju; nadto za jej staraniem przedrukowano ten program w warszawskiej „Gazecie rolniczej“. Z instytucyj rolniczych w kraju oświadczyła gotowość swoją do udziału w pracach Sekcji Rada Oddziału przemysłńskiego Towarzystwa Gospodarskiego we Lwowie.

Z polecenia Sekcyi Dr. St. Goliński zajął się roślinnością łąk w okolicach Krakowa i zebrał stosowny materiał w Bierzanowie, Śledziejowicach i Branicach, na przestrzeni 167 morgów, po obu stronach Wisły. Pod kierunkiem p. Starszego Komisarza A. Nowickiego rozpoczęła się praca nad mapą, przedstawiającą obraz flory leśnej w Galicyi; dotąd opracowano już niż piaszczysty, zachodnie podgórze, góry Zachodniego Beskidu, Tatry, Gorce i część Małych Karpat, ogółem obszar 22 powiatów administracyjnych od granicy słażkiej po rzekę San.

Sekcyja rolnicza otrzymała następujące prace do druku, przeprowadzone bez pomocy z jej strony: Prof. Dra E. Janczewskiego „Głównie zbożowe na Żmudzi“, p. K. Huppenthala „Przyczynek do fizyografii pszenicy“, p. Eust. Popiela „Opis geologiczno-rolniczy majątku Czaple Wielkie w gub. Kieleckiej“, p. K. Jasińskiego „Gleby w północno-zachodniej części powiatu złoczowskiego pod względem geologiczno-rolniczym“, p. Tad. Domańskiego „Opis geologiczno-rolniczy majątku Trzydnik Duży w gub. Kieleckiej“.

Do Muzeum Komisyi przybyły dary: C. k. Centralnego Biura hydrograficznego w Wiedniu, c. k. Centralnego Zakładu meteorologicznego w Wiedniu, Redakcyi Pamiętnika fizyograficznego w Warszawie, Zakładu geograficznego w c. k. Uniwersytecie w Gracu, tudzież pp. Józefa Bogusza w Równem na Wołyniu, K. Buszczyńskiego i M. Łomżyńskiego w Niemierczu, Fr. Gartnera, Józ. Iglatowskiego w Wiedniu, J. Jakóbkiewicza w Permie, p. Konstantowej Jelskiej, E. Niezabitowskiego, X. Podgórskiego w Woli Zarze-

ckiej, M. Rybińskiego, S. Stobieckiego, p. Maryi ze Skirmunttów Twardowskiej.

Konserwowaniem zbiorów Komisji zajmował się do 26 listopada ś. p. K. Jelski, a po jego śmierci Prof. W. Kulczyński. Pod ich kierownictwem pracowali stypendyści pp. Edw. Niezabitowski, I. Król i Fr. Gartner, tudzież p. S. Smreczyński. Ze zbiorów Komisji korzystali w roku ubiegłym Prof. Dr. Szajnocha i Dr. A. Zalewski we Lwowie.

Komisja antropologiczna. W Komisji antropologicznej prowadzone były w dalszym ciągu badania archeologiczne. Poszukiwania dokonane przez Dra Demetrykiewicza w kurhanach w Przemyskiem i Drohobyckiem wykazały, że pochodzą one z epoki neolitycznej, lecz nie są grobowcami, tylko prawdopodobnie zabytkami osad przedhistorycznych, jak podobne nasypy po drugiej stronie Karpat.

Dr. Wład. Olechnowicz nadesłał Komisji sprawozdanie ze swoich poszukiwań archeologicznych w Lubelskiem. Okazuje się z niego, że kurhany, rozsiane w licznych grupach w Lubelskiem, należą do tej samej kategorii pomników, co wspomniane wyżej zabytki w Galicyi.

Dr. Demetrykiewicz badał cmentarzyska ciałopalne, rozrzucone tak licznie w powiecie Tarnobrzeskim i Niskim i zdołał stwierdzić, że pochodzą one z epoki bronzowej, połowy pierwszego tysiąclecia przed Chrystusem.

Dr. Demetrykiewicz podjął następnie badania archeologiczne w powiecie Trembowelskim, które pozwo-

liły określić charakter archeologiczny tej okolicy, obfitującej w zabytki prawie wszystkich epok przedhistorycznych i utorować drogę do dalszych szczegółowych poszukiwań naukowych, jakie tam są potrzebne.

Podobne studia przeprowadził Dr. Demetrykiewicz w Lipicy w Rohatyńskim i stwierdził, że oprócz zabytków epoki rzymskiej, które tam badał ś. p. prof. Kopernicki, znajdują się tam ważne dla nauki cmentarzyska i grodziska z ostatniego okresu przedhistorycznego, wymagające bliższych szczegółowych poszukiwań w przyszłości.

Dr. Demetrykiewicz złożył wreszcie Komisji sprawozdanie ze swej naukowej wycieczki na Bukowinę, której celem były studia porównawcze między zabytkami przedhistorycznymi tego kraju i sąsiednich powiatów wschodniej Galicji.

Dr. J. Talko-Hryńcewicz nadesłał tymczasową wiadomość o swoich poszukiwaniach archeologicznych w kurhanach na pograniczu Mongolii w okolicy Troickosawska.

Prace te i przyczynki, z wyjątkiem trzech ostatnich Dra Demetrykiewicza, które wejść do III tomu „Materiałów archeologiczno-antropologicznych i etnograficznych“, ogłoszone zostały w II tomie tego wydawnictwa.

Z dziedziny antropologii w ściślejszym znaczeniu nadesłano Komisji następujące prace:

Dr. Wł. Olechnowicz w Lublinie:

Charakterystyka antropologiczna ludności powiatu opatowskiego gubernii radomskiej oraz Crania polonica.

P. Leon Magierowski nadesłał: Trwanie życia w Jaćmierzu.

Dr. J. Talko Hryńcewicz pracę p. t. „Szlachta ukraińska, studyum antropologiczne“.

Wszystkie te prace zostały ogłoszone w II tomie „Materiałów“, z wyjątkiem Crania polonica Dra Olechnowicza, która wejdzie do III tomu.

Zaznaczyć wreszcie trzeba, że zbiory Komisji antropologicznej powiększone zostały wykopaliskami z okolic Przemyśla, Drohobycza, powiatu Tarnobrzezkiego oraz Trembowelskiego, które przywiózł Dr. Demetrykiewicz ze swoich wycieczek naukowych.

Z zakresu etnologii Komisja otrzymała: 1) „Nieznany wiersz St. Trembeckiego w gwarze krakowskiej“, odpisany z rękopisów Biblioteki Czartoryskich przez p. IGNACEGO STEINA; 2) Dalszy ciąg dawniej drukowanych baśni z puszczy sandomirskiej p. t. „Jastkowskie powieści“, zebrane przez p. ZYGMUNTA WIERZCHOWSKIEGO; 3) „Materiały do geografii wola i matolectwa w Galicyi“ przez Drów CIECHANOWSKIEGO i URBANIKĄ; 4) „Materiały etnograficzne z powiatu łańcuckiego“ p. ALEKSANDRA SALONIEGO. Pierwszą z prac wymienionych umieszczono już w wydany właśnie t. II. „Materiałów antropologiczno - archeologicznych i etnograficznych“, inne pójdą do druku we właściwym czasie. Szczególniejszy interes obudzi niezawodnie praca nieznanego autora, nadesłana Komisji p. t. „Obszar języka litewskiego w gub. wileńskiej“, oparta na szczegółowych obliczeniach statystycznych, dokonanych w r. 1891.

Pracę badawczą w tym dziale prowadził prof. R. Zawiliński. Podczas wycieczki, w lecie r. 1896 podjętej, starał się on zbadać charakter goralii polskich na Orawie węgierskiej, oznaczyć granice żywiołu polskiego i uwydatnić najważniejsze znamiona etniczne tego niebadanego dotąd obszaru polszczyzny. Rezultat badań ilustrowany mapką i licznymi fotografiami ukaże się w t. III. „Materyałów“.

Ze względu na ważność materyałów etnograficznych dla badań językowych powzięła Komisya uchwałę, na podstawie której zapisywanie twórczości ludowej jak najwierniej co do brzmienia, czyli w sposób fonetyczny, uważa za bardzo pożądane; aby zaś ułatwić współpracownikom tego rodzaju zapisywanie, postanowiła dodać do szczegółowego kwestyjonarza etnograficznego osobny poradnik dyalektologiczny. W ten sposób każde niemal słowo, z ust ludu wyjęte zyska podwójną wartość naukową, bo etnologiczną i dyalektologiczną.

Z osobnych wydawnictw udało się wreszcie Komisji ukończyć druk t. I. „Ludu białoruskiego“, wieloletnej i niepospolitej pracy p. M. Federowskiego. Jest to najciekawsza karta etnografii, bo zawiera wierzenia i przesady ludu, a więc szczegóły wielkiej wagi, a do zebrania najtrudniejsze. W miarę skromnych swych środków Komisya drukować będzie dalsze tomy tej monografii, której manuskrypt tomu II. i III. już dawno znajduje się w jej rękach.

Wydania „Melodyj litewskich“ X. Juszkiewicza podjął się prof. Baudonin de Courtenay, a po załatwieniu koniecznych przygotowań, niebawem przystąpi do druku.

Szczegółowe sprawozdanie z czynności i ruchu Akademii w ubiegłym roku wskazuje w tym roku postęp na niejednym polu działalności tej instytucji.

Wzgląd na utrzymanie zaledwo przywróconej równowagi w budżecie Akademii, bardzo krępująca oszczędność i bardzo niedostateczne dotacje na potrzeby Komisji akademickich były niezależnym od nas powodem, że postęp nie okazał się jeszcze znacznie większym, musieliśmy się bowiem, z powodu braku funduszków, wstrzymać z wydaniem kilku już przygotowanych dzieł, a Komisye musiały zaniechać niejednej na ten rok projektowanej czynności. Bardzo przykry, w ogóle prawie nieznośny brak miejsca i ciasnota w budynku Akademii tamowały a poczęści uniemożliwiały prace w zbiorach naukowych Akademii.

Na dopełnienie studyów za granicą przyznała Akademia w roku ubiegłym stypendyum im. Śniadeckich fundacji ś. p. Seweryna Gałęzowskiego w kwocie 5000 franków ponownie p. Piotrowi Bieńkowskiemu — stypendyum fundacji ś. p. Zenona Pileckiego w kwocie 1200 złr. panu Leonowi Marchlewskiemu — a stypendyum ś. p. Piotra Wereszczyńskiego w kwocie 1000 złr. p. Lucyanowi Rydlowi z obowiązkiem pracy naukowej w naszej Stacji w Paryżu.

Mniejsze stypendya, przeznaczone dla uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego, pobierali w latach ubiegłych:

Fundacji ś. p. Katarzyńskiego po 300 złr, rocznie: Franciszek Bujak, sł. praw; E. Niezabitowski sł. med. i Jan Witek sł. fil.

Fundacyi ś. p. Radziwińskiej im. Mickiewicza po 220 złr. rocznie: Alojzy Kerzybski, sł. med., Wacław Rutkowski, sł. fil., J. Bystrzycki, sł. fil.

Fundacyi ś. p. Kanarskiego po 180 złr. Ignacy Król, sł. fil. i Stanisław Kutrzeba, sł. praw.

Fundacyi ś. p. Sawickiego 340 złr. St. Morawiecki, słuchacz filozofii.

W roku ubiegłym 1896 wzrosły nasze stosunki z towarzystwami zagranicznymi bardzo znacznie, głównie dzięki wydawaniu biuletynów. Nowych towarzystw zgłosiło się do nas 37, w tem 21 europejskich a 16 z innych kontynentów. (Wyliczenie tychże mieści się w półrocznych sprawozdaniach p. bibliotekarza). Ogólna suma naszych stosunków obejmuje obecnie 403 towarzystw.

Drogą darów otrzymaliśmy 222 książek i 2 rękopisy. Znaczniejsze dary pochodzą od J. E. X. Kard. Leduchowskiego, J. E. X. Kard. Prymasa Węgier, od OO. Zmartwychwstańców z Rzymu (109 książek), od Wykonawczego Komitetu wystawy jubileuszowej w Pradze, od Landratury Wschodnio-Pruskiej, Ministerjum Oświecenia w Rzymie, od Rodziny Hallerów, Rodziny ś. p. Józefa Szujskiego, od hr. Kar. Lanckorońskiego i p. Włodzim. Spasowicza z Petersburga (24 książek).

Oprócz tego raczyli nasze zbiory zasilić własnymi dziełami pp. Abicht Rudolf z Lipska, prof. Blusius z Brunszwiku, Chadt Jan z Piąku, Dragićem Math i Wierzbowski Ulrich z Bukaresztu, Drinow. M. i Kunik A. z Petersburga, Balicki Zygm. z Genewy, prof.

Funck-Brentano, prof. Ludwik Leger, Dr. Jotejko J., Valkov Th. z Paryża, prof. Alwin Schultz i Grienberger Theod. z Berlina, Sr. Garbowski Tad. i radca Wawel-Louis z Wiednia, pp. Jireček K. i Prusik Franc z Pragi, Dr. Kowerski Stan. z Halli, p. Keidell G. C. z Baltimore, Martone M. z Catanzaro, don Alfonso Doria Pamphili z Rzymu, prof. Salviani E. z Perugii, prof. Józ. Schwickert z Luksemburgu, p. Winkler St. z Wrocławia, pp. Mathias Bersohn, Gloger Zygm., Dr. Gedroic Fr., Jankowski Edward, Jasiński Fel., Koczanowicz M., Kraushar Aleksander, Krysiński Stan., Łagowski Floryan, Mierzyński Ant., Dr. Ołtuszewski Wład., Dr. Polikier B., Stodółkiewicz A. J. z Warszawy; pp. Bełza Wład., Jaworowski Ant., Korosteński Zygm., prof. Ant. Małecki, X. Ant. Potruszewicz i Miecz. Wąsowicz ze Lwowa; Dr. Karwowski Stan. z Poznania, p. Roman Cranderna z Nowego Sącza, prof. Bandrowski Ernest, prof. Baudouin de Courtenay, O. Czerwiński Jan, Dr. Koneczny Feliks, O. Korzeliński Kajetan, prof. Korezyński Edw., Polzeniusz E., prof. Piekosiński Franc. z Krakowa. Wszystkim tym panom wyraża Zarząd niniejszem publiczne podziękowanie.

Nasza Stacya naukowa w Paryżu, wraz z obfitą pełną cennych pamiątek Biblioteką polską, bogatą spuścizną po Towarzystwie historyczno-literackiem w Paryżu, przekazaną w r. 1892 w darze naszej Akademii rozwija się pomyślnie, dzięki troskliwości Komitetu miejscowego, czuwającego nad temi połączonemi insty-

tuejami, umiejętnemu i zapobiegliwemu poświęceniu się ich sprawom tak dawniejszego delegata Akademii Dra Józefa Korzeniowskiego jak i terażniejszego delegata Dra Konstantego Górskiego, oraz nieustannej gorliwości i istotnego przywiązania do księgozbioru pana Władysława Suzina, adjunkta bibliotecznego.

Pan Lucyan Rydel, który jako stypendysta bawi w Paryżu uporządkował w tym roku wielki zbiór luźnych druków, odezwo i programów, wydawanych przez Emigracyę w polskim, francuskim i angielskim języku.

Znaczną ilość rzadkich i cennych dzieł otrzymała Biblioteka od pani Nabelakowej, O. Pierlinga, p. Kazimierza Stryjeńskiego i innych.

Pan Kazimierz Stryjeński złożył też pozostałe po ś. p. Kamińskim papiery, a p. Władysław Mickiewicz członek Komitetu miejscowego ofiarował obfity w ważne dzieła księgozbiór.

Niezwykłej wagi i znaczenia jest dar pana Adama Sienkiewicza, byłego posła rządu franc. w Japonii. Są to w pięciu ogromnych pakach przesłane papiery, przeważnie odpisy dokumentów historycznych, zebrane przez ś. p. Karola Sienkiewicza. Syn tego zasłużonego kierownika Biblioteki polskiej oddał je Delegatowi naszej Akademii z poleceniem, aby ten skarb na dwie kategorie rozdzielił. Wszystko co się odnosi do losów Emigracyi, do Towarzystwa historyczno-literackiego, pozostanie tam na miejscu. Odpisy aktów, dotyczących dawniejszej historii polskiej, mają znaleźć pomieszczenie w archiwum Akademii w Krakowie. I Akademia i Stacya naukowa postarają się o to, aby pamięć wspańskiego daru została przechowana.

Zadaniem naszej Stacji naukowej w Paryżu jest, jak wiadomo, pośredniczyć między polskimi a obcymi, a zwłaszcza francuskimi badaczami i instytucjami, i w tym kierunku odpowiadała ona i w r. bez przerwy wszystkim słusznym wymaganiom dzięki gorliwości Dra Góreckiego i pomocy jaką go wsparli pan Lucyan Rydel i prof. Bronisław Dębiński, jako też nieustannej troskliwości byłego naszego delegata o los Stacji. Związała ona stosunki z obcymi uczonymi i zakładami i uczestniczyła w wielu wydawnictwach i badaniach, dotyczących pośrednio i bezpośrednio rzeczy polskich.

Znajduje tam każdy informacje, chętną pomoc w poszukiwaniach naukowych i wszelką gotowość służenia każdemu naukowemu przedsięwzięciu.

---

1. Dr. Władysław Kretkowski złożył Akademii 1000 koron, umieszczonych 21 sierpnia 1895 r. w książeczce kasy Oszczędności, przeznaczając, tę kwotę wraz z pocentami na nagrodę za rozwiązanie następującego zadania:

„Znaleźć zastrzeżenia konieczne, dostateczne, różne między sobą i w *najmniejszej liczbie*, aby m równań różniczkowych pomiędzy n zmiennymi były całkowalnemi przez p całek. Równania są kształtu:

$$\sum_{l=1}^n Z_{k,l} dz_l = 0, \quad (k = 1, 2, \dots, m).$$

gdzie z_l ($l = 1, 2, \dots, n$) są zmiennymi, zaś $Z_{k,l}$ ($k = 1, 2, \dots, m; l = 1, 2, \dots, n$) są funkcjami

zmiennych powyższych. Znalezienie liczby najmniejszej jest koniecznym warunkiem otrzymania nagrody“.

Termin nadesłania pracy 31 Grudnia 1898 r.

2. Konkurs im. J. U. Niemcewicza (przyjęty po Towarzystwie historyczno-literackiem w Paryżu): „Dziejopisarstwo polskie XVI i XVII w. ze szczególnem uwzględnieniem stosunku historyków do współczesnych aktów i pism ulotnych“. Termin 31 grudnia 1898 roku. Nagroda 5.000 franków, może być rozdzielona na dwie: po 3.500 i 1.500 franków.

3a. Konkurs im. X. Jakubowskiego: Do wyboru: „*Ustawodawstwo synodalne polskie do czasów Jana Łaskiego*“, lub też: „*Ustawodawstwo synodalne polskie od czasów Jana Łaskiego*“. Termin 31 grudnia 1897 roku. Nagroda 750 złr., może być rozdzielona na dwie: po 500 i 250 złr.

3b. Konkurs im. X. Jakubowskiego: Temat: Popularne zestawienie badań etnograficznych o ludzie na całym obszarze ziem polskich, lub pojedynczych dzielnic (Małopolska, Wielkopolska, Mazowsze, Kujawy). Termin 31 grudnia 1898 r. Nagroda 750 złr., może być rozdzielona na dwie: po 500 i 250 złr.

4. Konkurs im. S. Lindego. Do konkursu tego dopuszcza się prace z zakresu języka polskiego, a mianowicie: Prace leksykograficzne z zakresu gramatyki, historii języka i dyalektologii polskiej, oraz rozprawy odnoszące się do związku języka polskiego, z innymi słowiańskimi. Prace te mogą być według aktu fundacyi drukowane lub też w rękopisie nadesłane do Akademii; powinny odznaczać się metodą ściśle naukową i każda ma stanowić zaokrągloną i skończoną całość.

Termin konkursu ustanawia się do 31 grudnia 1897 r. Nagroda 675 rs. w kuponach od listów zastawnych Towarzystwa kredytowego miasta Warszawy. Autor nagrodzonej pracy obowiązany jest ogłosić ją w ciągu roku po przyznaniu nagrody i dostarczyć Akademii 50 egzemplarzy, w których na karcie tytułowej ma się znajdować napis: „Praca uwieńczona nagrodą Akademii Umiejętności na konkursie im. S. B. Lindego“. Gdyby autor w przeciągu roku nie uczynił zadość temu obowiązkowi, Akademia wyda sama uwieńczoną pracę, autor traci jednak w takim razie prawo własności na rzecz Akademii.

5. Konkurs z fundacyi miasta Krakowa imienia Mikołaja Kopernika (z dnia 18 lutego 1873 r.): „Przedstawić teorię fizycznego stanu kuli ziemskiej i udoskonalić ją pod jakimkolwiek ważniejszym względem“. Termin dnia 31 grudnia 1898 roku. Nagroda 1500 złr., może być rozdzielona na dwie po 1000 i 500 złr. Gdyby w ciągu roku od przyznania nagrody, autor nie ogłosił rzeczonyj pracy drukiem, natenczas uczyni to Akademia. Autor wszakże traci wówczas prawo własności na rzecz Akademii. Wydawca (autor lub Akademia) obowiązany jest złożyć cztery egzemplarze drukowanej pracy gminie m. Krakowa.

6. Konkurs z zapisu ś. p. jenerała Oktawiusza Augustynowicza (wznowiony z podwyższeniem nagród):

„Dzieje zniesienia zależności poddańczej i włościanstwa włościan w krajach, które niegdyś w skład były Rzeczypospolitej polskiej wchodziły, poprzedzone historycznym poglądem na wytworzenie się klasy włościan-”

skiej w dawnej Polsce, jej rozwój i stopniowy upadek, z uwzględnieniem wszelkich objawów tak w literaturze naszej jak i w samem społeczeństwie“.

Temat powyższy rozdziela się na następujących pięć części:

1. Dzieje ludności włościańskiej w dawnej Polsce Piastowskiej, mianowicie w Wielkopolsce, Małopolsce, na Mazowszu, Kujawach i na Śląsku;

2. Dzieje ludności włościańskiej na Rusi i Litwie;

3. Dzieje zniesienia zależności poddańczej w krajach byłej Rzeczypospolitej, przyłączonych do Cesarstwa rosyjskiego, z uwzględnieniem także Inflant i Kurlandyi;

4. Dzieje zniesienia tejże zależności w krajach przyłączonych do Królestwa polskiego, mianowicie w Pruszech królewskich i W. Ks. Poznańskim; wreszcie

5. Dzieje zniesienia tejże zależności w krajach przyłączonych do Cesarstwa austriackiego.

W części czwartej i piątej należy uwzględnić także Śląsk jako integralną część Polski Piastowskiej.

W części pierwszej i drugiej, obejmującej historią ludności wieśniaczej w dawnej Polsce, winny być dokładnie wyjaśnione fakta, z których wywiązała się zależność poddańcza, oraz stosunek wieśniaka do gruntu, przezeń posiadanego, jaki istniał pierwotkowo. Literaturę, odnoszącą się do kwestyi rozwiązania i uregulowania stosunków włościańskich należy uwzględnić w trzech ostatnich częściach.

Temat powyższy może być opracowany bądź w całości, bądź też każda część osobno. Jednolite opracowania, bądź całego tematu, bądź też pierwszych dwóch

lub trzech ostatnich części razem, przedewszystkiem zaś pierwszych dwóch razem, będą mieć pierwszeństwo do nagrody przed równie dobrymi opracowaniami osobnemi pojedynczych części.

Za najlepsze opracowania uznane będą tylko takie, które nie tylko celować będą między innymi pracami nadesłanemi, ale nadto będą odpowiadały dzisiejszym wymaganiom nauki.

Nagrody ustanawia się jak następuje:

a) za część 1 i 2-gą po złr. 1300, może być rozdzielona na dwie, po 850 i 450 złr.

b) za część 3-cią złr. 2000, może być rozdzielona na dwie, po 1200 złr. i 800 złr.

c) za część 4-tą złr. 1600, może być rozdzielona na dwie, po 1000 złr. i 600 złr.

d) za część 5-tą złr. 1800, może być rozdzielona na dwie, po 1100 i 700 złr.

Nagrodzone opracowania winny być ogłoszone drukiem. Na ten cel przeznaczają się fundusz 1500 złr. w. a.; gdyby ten fundusz nie wystarczył na pokrycie kosztów druku autorowie winni pokryć nadwyżkę ze swego, w stosunku do objętości swoich prac.

Opracowania należy nadesłać do Akademii Umiejętności najdalej do końca grudnia 1897.

7. Konkurs im. Józefa Majera. Do konkursu dopuszcza się wszelkie prace dotyczące dziejów Uniwersytetu Jagiellońskiego w XV lub XVI wieku, zatem kwestye ogólne wchodzące w ten zakres, monografie osób, wydziałów, katedr, szczególnych dyscyplin i t. p. Termin konkursu 30 czerwca 1899. Nagroda 1000 złr.

8. Konkurs z fundacyi ś. p. X. biskupa A. S. K r a s i ń s k i e g o. Nagroda: 1200 złr. Do tego konkursu dopuszcza się wszelkie prace naukowe, drukowane lub niewydane jeszcze, które przysłane będą w tym celu do Akademii po dzień 31 grudnia 1898. Pomiędzy pracami równej wartości mają pierwszeństwo, według woli fundatora, pisma treści religijno-moralnej.

Według §. 18 Regulaminu Akademii, wypłata wszelkich nagród konkursowych następuje dopiero po ogłoszeniu pracy uwieńczonej nagrodą.

DODATKI DO SPRAWOZDANIA.

Wydawnictwa Akademii Umiejętności

od 1. Maja 1896 do 30. Kwietnia 1897.

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział filologiczny. Serya II, Tom X. Ogólnego zbioru tom dwudziesty piąty, lex 8°, str. 434.

Treść: Wł. Nehring: Kazania Gnieźnieńskie, tekst i glosy z rękopisu wydane, uwagami i słownikiem opatrzone (str. 1—114). A. Brückner: Kazania średniowieczne, Część III. (str. 115—205). Tenże: Drobne zabytki języka polskiego XV wieku. Pieśni. Modlitwy. Glosy (str. 206—292). A. Karbowski: Szkoły parafialne w Polsce w XIII i XIV wieku (str. 293—360). St. Schneider: Socyologiczne poglądy dwóch Antyfontów (str. 361—388). J. Rozwadowski: Quaestiones grammaticae et etymologicae (str. 389—434).

Universitas linguarum Litvaniae in principali ducatus eiusdem dialecto grammaticis legibus circumscripta et in obsequium zelosorum Neo-Palaemorum ordinata permissu superiorum anno a descriptione universi orbis 1737. Vilnae, typis collegii Soc. Jesu. — Denuo edidit, indicem verborum adiecit Joannes Rozwadowski. 16°, str. 83.

Z Biblioteki pisarzy polskich.

Historya Trojańska, 1563, wydał Samuel Adalberg. (Biblioteka pisarzy polskich, tom 31, str. XI i 109).

Historya o Euryalu i Lukrecyi, wydał Samuel Adalberg. (Biblioteka pisarzy polskich, tom 32, str. VII i 99).

Archiwum do dziejów literatury i oświaty w Polsce.

Tom IX, lex 8°, str. 295.

Treść: Dr. Szeliga: Reforma Uniwersytetu Wileńskiego i szkół jemu podwładnych za rektoratu Twardowskiego. Dokumenta urzędowe z „Teki“ Twardowskiego (str. 1—135). Z. Wasilewski: Promieniści, Filareci i Zorzanie. Dokumenty urzędowe dotyczące towarzystw tajnych na Litwie (1822—27) (str. 136—267). Michał Jezieniecki: O rękopisie Biblioteki królewskiej i uniwersyteckiej w Wrocławiu z roku 1515, tudzież o pismach w nim zawartych (str. 268—294). Jan Leniek: Ks. Izidora Chrościńskiego pierwszego prefekta gimnazjum tarnowskiego, Kronika z lat 1784—1794 z przydaniem aktów fundacyjnych kolonii akademickiej w Tarnowie z lat 1559 i 1578, jakoteż raportu o jej stanie z r. 1766 (str. 295—401).

Sprawozdania Komisji do badania historii sztuki w Polsce, tomu VI-go zeszyt pierwszy. 4°, str. 1—82 i I—XXIII, z 5-ma tablicami i 90-ma rycinami w tekście,

Treść: Maryan Sokołowski: Misa brązowa z epoki romańskiej, znaleziona w Dąbrowie koło Wielunia. Tenże: Pasy metalowe polskie tak zwane lwowskie albo przeworskie. Władysław Łuszczkiewicz: Kościół kolegiacki św. Marcina w Opatowie. Studium zabytku romańszczyzny XII wieku w Polsce. Maryan Sokołowski: Stosunek Andrzeja Krzyckiego do sztuki. — Katedra Płocka. — Pieczęć arcybiskupia. — Nagrobek. Franciszek Piekosiński: Pieczęcie polskie wieków średnich. Feliks

Kopera: Inwentarze sreber królewskich z r. 1574. Jerzy Mycielski: Gaetano Chiaveri w Polsce i jego książka szkiców w królewskim gabinecie rycin w Dreźnie. Tenże: Sprawozdania z posiedzeń Komisji za czas od 1 stycznia 1895 roku do 31 grudnia 1896 roku.

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział historyczno-filozoficzny. Serya II, tom VIII. Ogólnego zbioru tom 33, lex 8°, str. 471.

Treść: W. Kętrzyński: O kronice Wielkopolskiej (str. 1—54). A. Prochaska: Przyczynki krytyczne do dziejów Unii (str. 55—122). Fr. Piekosiński: Jeszcze słowo o ustawodawstwie wiślicko-piotrkowskiem króla Kazimierza Wielkiego (str. 123—205). B. Dembiński: Rosya a rewolucya francuska (str. 206—471).

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział historyczno-filozoficzny, Serya II, tom IX. Ogólnego zbioru tom 34, lex 8°, str. 403.

Treść: W. Czerkawski: Wielkie gospodarstwa, ich istota i znaczenie (str. 1—163). W. Kętrzyński: O rocznikach polskich (str. 164—354). Tenże: O kronice węgiersko-polskiej (Vita sancti Stephani regis Ungariae, Ungarico-Polona) (str. 355—392). A. Krzyżanowski: Zakładka na sprzężaj w Pabianicach. (Przyczynek do dziejów kredytu włościańskiego w XVIII wieku) (str. 393—403).

Franciszek Piekosiński: Rycerstwo polskie wieków średnich. Tom I. O dynastycznym szlachte polskiej pochodzeniu. Wydanie drugie poprawione. Z licznymi rysunkami w tekście. 8°, str. 399.

— Tom II. obejmuje dwanaście pierwszych pokoleń rycerstwa polskiego wieków średnich. Z licznymi rycinami w tekście. 8°, str. 467.

Archiwum Komisji prawniczej. Tom V, lex 8°, str. 574.

Treść: Wł. Abraham: Statuta legata Gentilisa, wydane dla Polski na synodzie w Preszburgu 10 listopada r.

1309 (str. 1—36). B. Ulanowski: Najdawniejszy układ systematyczny prawa polskiego z XV wieku (str. 37—190). O. Balzer: Sredniowieczne prawa mazowieckiego pomniki z rękopisu Petersburskiego (str. 191—310). B. Ulanowski: Komisya Samborska z r. 1698 (str. 311—365). Tenże: Kilka aktów do historyi sądownictwa według prawa niemieckiego w Polsce (str. 367—400). Tenże: Najdawniejsza księga sądowa miasta Biecza (str. 401—450). Tenże: Statuta capitulorum Gneznensis et Poznaniensis ecclesiarumque collegiatarum Varsoviensis et Lanciencis (str. 451—546). W. Rolny: Dwie taksy towarów cudzoziemskich z r. 1633 (str. 547—574).

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział matematyczno-przyrodniczy, Serya II, tom X, ogólnego zbioru tom trzydziesty; z 12-ma tablicami i 22 rycinami w tekście, lex 8°, str. 403.

Treść: A. Mars i J. Nowak: O budowie i rozwoju łożyska ludzkiego. Z trzema tablicami (str. 1—49). J. Nowak: Dalsze badania nad budową i rozwojem łożyska ludzkiego. Z dwiema tablicami (str. 50—81). W. Teisseyre: O charakterze fauny kopalnej Miodoborów (str. 82—92). J. Zanietowski: Poszukiwania nad zmianami elektrotonicznymi w pobudliwości nerwów, wykonane za pomocą kondensatora. Z dwiema tablicami i 18-ma rycinami w tekście (str. 93—139). T. Estreicher: O ciśnieniach nasycenia tlenu. Z 2-ma rycinami w tekście (str. 140—157). E. Godlewski: O nitryfikacyi amoniaku i źródłach węgla podczas żywienia się fermentów nitryfikacyjnych. Z 2-ma rycinami w tekście (str. 158—210). S. Kępiński: O funkcyjach Fuchsa dwu zmiennych zespolonych (str. 211—221). S. Nientowski: Syntezy związków chinolinowych z kwasu antranilowego i tłuszczowych aldehydów, poeług doświadczeń Stefana Nientowskiego i Bonifacego Orzechowskiego (str. 222—260). J. Grzybowski: Otwornice czerwonych ilów z Wadowic z 24-ma tablicami (str. 261—308). W. Natanson: O prawach zjawisk nieodwracalnych (str. 309—336).

E. Bandrowski: O świeceniu podczas krystalizacji (str. 337—344). M. Kowalewski: Studya helmintologiczne IV. *Bilharzia polonica* sp. nov. Z tablicą (str. 345—356). L. Birkenmajer: O wpływie temperatury na ruch zegarów, a zwłaszcza chronometrów (str. 357—392). M. P. Rudzki: Przyczynek do teorii fal wodnych niewirowych (str. 393—403).

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział matematyczno-przyrodniczy, Serya II, tom XI, ogólnego zbioru tom trzydziesty pierwszy; z 4-ma tablicami i 6-ma rycinami w tekście, lex 8°, str. 412.

Trześć: E. Bandrowski: O świeceniu podczas krystalizacji (str. 1—10). M. Siedlecki: O budowie leukocytów oraz o podziale ich jąder u jaszczurów. Tablica I. (str. 11—40). M. Kowalewski: Studya helmintologiczne III. *Bilharzia polonica* sp. nov. Tablica II. (str. 41—70). S. Jentys: O wpływie tlenu na rozkład związków azotowych w oddechach zwierzęcych (str. 71—100). S. Niementowski: O chinakrydynie. Z jedną ryciną w tekście (str. 111—118). B. Dębski: O budowie i mechanizmie ruchów liści u *Marrantowatych*. Tablica III i IV. (str. 119—227). F. E. Polzeniusz: O działaniu chlorku benzoilowego na kwasy i bezwodniki kwasowe (str. 228—233). A. Beck: Pomiaru pobudliwości różnych miejsc nerwu za pomocą rozbrojeń kondensatora (str. 234—246). S. Niementowski: O utlenianiu związków chinazolinowych (str. 247—261). K. Olszewski: Próba skroplenia helu (helium). Z ryciną w tekście (str. 262—269). J. Puzyna: Do teorii szeregów postępowych (str. 270—289). J. Nowak: Badania doświadczalne nad etyologią skrobiawicy (str. 290—324). L. Siberstein: O tworzeniu się wirów w płynie doskonałym. Z dwiema rycinami w tekście (str. 325—335). S. Niementowski i J. Roszkowski: O diazotowaniu aniliny (str. 336—363). A. Wróblewski: Zastosowania spektrofotometru

Główna do chemii zwierzęcej. Część I i II., z dwiema rycinami w tekście (str. 364—412).

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział matematyczno-przyrodniczy, Serya II, tom XII, ogólnego zbioru tom trzydziesty drugi; z 9-ma tablicami i 31 rycinami w tekście, lex 8°, str. 415).

Treść: K. Kostanecki: Badania nad zapłodnionymi jajkami jeżowców. Tablica I. (str. 1—44). L. Kulczyński: *Atlidae Musei zoologici Varsoviensis, in Siberia orientali collecti.* Tablica I. (str. 45—98). J. Prus: O ciątkach Russella. Tablica III. (str. 99—118). K. Radziewanowski: O zastosowaniu glinu metalicznego do syntez węglowodorów aromatycznych (str. 119—127). A. W. Witkowski: O własnościach termodynamicznych powietrza. Tablica IV i V, z 6-ma tablicami w tekście (str. 128—173). A. Beck i N. Cybulski: Dalsze badania zjawisk elektrycznych w korze mózgowej. Tablica VI, z 17-ma rycinami w tekście (str. 174—257). J. Nusbaum: Lyssa i szczątki podjęzka zwierząt mięsożernych. Tablica VII. (str. 258—278). W. Zajęczkowski: O involucyi punktów na liniach tworzących powierzchnię skośnej (str. 279—301). W. Syniewski: O metylowęgłanach wartościowych fenolów (str. 302—306). L. Marchlewski: Synteza cukru trzcinowego (str. 307—312). M. Raciborski: *Pseudogardneria*, nowy rodzaj z rodziny Logoniaceae. Z 8-ma rysunkami w tekście (str. 313—321). L. Birkenmajer: Oznaczenie długości wahadła sekundowego w Krakowie, oraz dwóch innych miejscowościach W. Z. Krakowskiego (str. 322—389). E. Janeczowski: Zawilec (*Anemone* L.). Studium morfologiczne. Część IV. Pędy i łodyga. Tablica VIII i IX. (str. 390—415).

Materyały antropologiczno-archeologiczne i etnograficzne, wydawane staraniem Komisji antropologicznej. Tom I. 8°, str. X, 108 i 425. Z 1. tablicą ry-

sunkowa, 10 mapkami, 1 tablicą graficzną i 4 cynkotypami.

Treść: Sprawozdania z posiedzeń Komisji w r. 1895 (str. VII—X). *I. Dział archeologiczno-antropologiczny*. 1. S. A. Zakrzewski: Ludność miasta Warszawy. Przyczynek do charakterystyki fizycznej (z mapkami i tablicami graficznymi) (str. 1.) — 2. Dr. Julian Talko-Hryncewicz: Charakterystyka fizyczna ludności Podola na podstawie własnych spostrzeżeń (str. 39). — 3. St. Cercha: Poszukiwania archeologiczne w gubernii mohilewskiej, w pow. rohaczewskim, bychowskim i mohilewskim dokonane w latach 1892—4 (z tablicą), (str. 94).

II. Dział etnograficzny. 1. S. Udziela: Cholera w pojęciach ludu ziemi sądeckiej, (str. 1.) — 2. L. Czarkowski: Wzajemny stosunek stanów na Podlasiu. Notatka etnograficzna, (str. 5). — 3. H. Czechowska: Wesele w Rudzku, (str. 17). — 4. L. Malinowski: Okaz pisma obrazkowego (z tablicą) (str. 49). — 5. St. Cercha: Baśni ludowe, zebrane we wsi Przebieczanach (w pow. wielickim), (str. 51). — 6. Dr. F. Wereńko: Przyczynek do leczenia ludowego, (str. 99). — 7. Bł. Pawłowicz: Kilka rysów z życia ludu w Zalasowej, (str. 229). — 8. J. Świętek: Zwyczaje i pojęcia prawne ludu nadrabskiego, (str. 266). — 9. N. Zimmerowa: Dumki i pieśni ludu ruskiego z Zadnieprza, (str. 363). — 10. R. Zawiliński: Przyczynek II. do etnografii górali polskich na Węgrzech (z 3-ma rycinami), (str. 380).

S. Dickstein: Hoene-Wroński, jego życie i prace. Z portretem Wrońskiego i podobizna jego pisma. 8°, str. 368.

S. Dickstein: Katalog dzieł i rękopisów Hoene-Wrońskiego. Catalogue des oeuvres imprimées et manuscrites de Hoene-Wroński. Z portretem Hoene-Wrońskiego i podobizną autografu. 8°, str. 111.

Sprawozdanie Komisji fizyograficznej, obejmujące pogląd na czynności dokonane w ciągu roku 1895, oraz Materiały do fizyografii krajowej. Tom 31. Z dwiema tablicami; 8°, str. XXXIX, 60, 255 i 258.

Treść: *A*) Sprawozdania z czynności, funduszków i zbiorów, tudzież spis członków Komisji (str. I—XXXIX). *B*) Program Sekcyi rolniczej (str. 1—60). *C*) Materiały do fizyografii krajowej. Część I. Materiały zebrane przez Sekcyę meteorologiczną. Fr. Karliński: Wypadki spostrzeżeń meteorologicznych dokonanych w Galicyi w r. 1895, zestawione w c. k. Obserwatorium astronomicznem krakowskim (str. 1—193). D. Wierzbicki: Grady w Galicyi w r. 1895 (str. 194—198). Tenże: Pioruny w Galicyi (str. 199). Fr. Karliński: Wykaz stanu wody na rzekach galicyjskich w r. 1895. (str. 200—240). D. Wierzbicki: Wyniki spostrzeżeń magnetycznych w Krakowie w r. 1895 (str. 241—242). L. Birkenmajer: Materiały do geomagnetyzmu w Tatrach polskich (str. 243—246). Tenże: Zapiski termo- i hypsometryczne kilku źródeł tatrzańskich (str. 247). W. Satke: Ciepłota śniegu w zimie 1893/4 r. w Tarnopolu (str. 248—255). Część II. Materiały zebrane przez Sekcyę: geologiczną, botaniczną i zoologiczną. M. Kowalewski: Materiały do fauny helmitologicznej pasorzytniczej polskiej, I. (str. 1—8). J. Nusbaum: Materiały do historyi naturalnej skąposzczetów (*Oligochaeta*) galicyjskich. Z tablicą (str. 9—62). Br. Gustawicz: Pomiar barometryczne w paśmie babiogórskim i przyległych północnych działach górskich (str. 63—118). E. Wołoszczak: Z Granicy flory zachodnio- i wschodnio karpackiej (str. 119—159). A. Wierzejski: Przegląd fauny skorupiaków galicyjskich. Z tablicą (str. 160—215). Tenże: Notatka do fauny robaków z rodz. *Gordiidae* (str. 216—217). W. Teisseyre: Sprawozdania z badań geologicznych przedsięwziętych z ramienia Wydziału krajowego w okolicy Rohatyna, Przemysłań, Bóbrki i Mikołajowa (str. 218—219). J. Pa-

czoski: O nowych i rzadszych roślinach flory litewskiej (str. 220—250). M. Kowalewski: Materiały do fauny helmintologicznej pasorzytniczej polskiej, II. (str. 251—258).

Atlas geologiczny Galicyi, zeszyt VI., opracował Dr. Władysław Szajnocha, podłużne folio, map 5; Gorlice-Grybów (V. 6), Muszyna (V. 7), Jasło-Dukla (VI. 6), Ropianka (VI. 7), Lisko (VII. 7). Tekst do zeszytu VI. lex 8°, str. 149.

Rocznik Akademii Umiejętności w Krakowie. Rok 1895/6, 12-o, str. 121.

Sprawozdania z czynności i posiedzeń Akademii Umiejętności w Krakowie. Rok 1896, Nr. 1—10, rok 1897, Nr. 1—5.

Bulletin international de l'Académie des Sciences de Cracovie, Comptes - rendus de séances de l'année 1896, w 8-ce, str. 420.

Anzeiger der Academie der Wissenschaften in Krakau, Jahrgang 1896, w 8-ce, str. 420.

Nadto z Rozpraw znajdujących się pod prasą wyszły następujące odbitki:

S. Dickstein: Wiadomość o korespondencji Kochańskiego z Leibnizem. (Z Rozpraw Wydziału matematyczno-przyrodniczego, tom XXXIII, str. 1—9).

H. Wińcza: O niektórych zmianach podczas rozwoju osady głowy u zwierząt ssących (tamże, z czterema tablicą, str. 10—26).

T. Estreicher: Zachowanie się chlorowcowodorów w niskich temperaturach. (tamże, str. 27—32).

- R. Gutwiński: De nonnullis algis novis vel minus cognitis.
(tamże, z trzema tablicami str. 33—63).
- A. Beck: O trujących własnościach moczu. (tamże, str. 64—106).
- K. Żorawski: O pewnych związkach z teorii powierzchni (tamże,
str. 107—119).
- L. Teichmann: Naczynia limfatyczne w sprawach zapalnych
błon surowiczych tudzież płuc i wątroby. (Z Rozpraw Wy-
działu matematyczno-przyrodniczego, tom XXXIV, str. 1—23).
- A. Prochaska: Na Soborze w Konstancyi (z Rozpraw Wy-
działu historyczno-filologicznego, tom XXXV str. 1—100).

Sprawozdanie i wnioski
w przedmiocie nagród fundacyi ś. p. Barczewskiego.

I. Za pracę historyczną.

Zadanie Komitetu, wyznaczonego dla przedstawienia Akademii wniosków co do przyznania nagrody za pracę historyczną, było w tym roku o wiele trudniejsze niż w latach poprzednich, ponieważ w ciągu r. 1896 ukazał się na widok publiczny tak znaczny poczet dzieł historycznych większej wartości, jakiego już dość dawno nie przyniósł żaden rok jeden. Do tych dzieł trzeba było jeszcze doliczyć przekazane przeszłoroczną uchwałą Akademii do uwzględnienia w roku bieżącym dzieło p. Wolffa: *Kniaziowie litewsko-ruscy* i zgłoszony do Komitetu przez p. Piekosińskiego tom 2-gi jego dzieła: *Rycerstwo polskie wieków średnich*, wydany wprawdzie już w roku bieżącym, który jednak, zgodnie z życzeniem autora opartem na § 3 Ordynacyi o nagrodach fundacyi Barczewskiego, wypadło uwzględnić nie dopiero za rok, lecz już teraz. Tym sposobem Komitet musiał się rozpatrywać aż w kilkunastu ważnych i cennych pracach historycznych z najrozmaitszych działów i zakresów historyi od najdawniejszych czasów

aż prawie do dni ostatnich, w pracach takich, które bądź to rozmiarami i nakładem pracy w nie włożonej, bądź też, przy mniejszych rozmiarach, ważnością swą i doniosłością, bądź wreszcie talentem ich autorów przedstawiają tak znaczną wartość, że nie można ich było spuszczać z oka przy przyznawaniu nagrody Barczewskiego.

Mogąc rozporządzić jedną tylko nagrodą, a mając do czynienia z kilkunastu dziełami, z których przynajmniej kilka zasługiwałoby na nagrodę historyczną Barczewskiego, Komitet tegoroczny przyjął z góry za dyrektywę dla siebie: 1) że należy dać pierwszeństwo przed innemi takim pracom, które są owocem najdłuższej trwających i oddawna prowadzonych systematycznie skrętnych i umiejętnych badań jednego autora w takim zakresie i na takim polu, które sam sobie obrał i które od lat wielu uprawia z pożytkiem dla nauki; 2) że między pracami tego rodzaju pierwszeństwo znów dać należy tym, których żadna część jeszcze dotąd nie doczekała się uznania w postaci tej nagrody Barczewskiego. O innych natomiast pracach, które również w innym składzie rzeczy mogłyby kwalifikować się do tej nagrody, postanowiono wspomnieć tutaj pokrótce na początku (o dziele p. Wolffa zob. sprawozdanie przeszłoroczne).

Z tych rozmiarami najmniejsze, ale nader ważne i cenne swą treścią są rozprawy dwóch uczonych znanych oddawna z gruntownych i sumiennych dzieł swoich: zasłużonego nestora naszych badaczy dziejów literatury i najdawniejszych dziejów wewnętrznych, prof. Małeckiego: *Lechici w świetle historycznej kry-*

tyki, rozprawa rozpraszająca zupełnie tę niejasność i niepewność co do pochodzenia owej nazwy, która wprowadziła tyle zamętu w badaniach naszych, — i prof. Piekosińskiego rozprawa: *Ludność wieśniacza w Polsce w dobie Piastowskiej*, w której ten znakomity znawca naszych dyplomatów średniowiecznych wycisnął z nich jasno i zwięźle systematyczny obraz stosunku osadników wiejskich do panów i różnorodnych ciężarów i danin ludności wieśniaczej. Tegoż autora nowy tom badań nad *Rycerstwem polskim wieków średnich* jest dalszym ciągiem, rozwinięciem i uzupełnieniem studyów tego samego rodzaju o początkach rycerstwa, które przed kilku laty uwieńczone zostały nagrodą Barczewskiego; z tego to powodu studia te, mimo poważnych wątpliwości, które muszą budzić, zawsze niezmiernie ważne, cenne i pouczające, w niektórych zaś działach znakomite, tym razem powinny, zdaniem Komitetu, przy rozdawaniu nagrody ustąpić pierwszeństwa innym pracom.

Nader cennym i ważnym nabytkiem dla naszej literatury naukowej są dwa dzieła z zakresu historii sztuki. Prof. Jerzego Mycielskiego: *Sto lat dziejów malarstwa w Polsce*, ponad pierwotny zamiar i zakres sprawozdania z wystawy retrospektywnej naszego malarstwa podczas wystawy lwowskiej, wyrosły w poważną książkę wskutek skrzętnych poszukiwań autora i jako pierwsza próba zebrania w jedną całość bardzo rozrzuconego materiału mają wielkie znaczenie i pożytek, ale noszą na sobie cechę przypadkowego poniekąd początku z pobudki zewnętrznej i nieco dorywczego opracowania, które musiało stąd pochodzić.

Prezesa Tarnowskiego książka o *Matejce*, pod wielu względami znakomita, jest nową, wielką zasługą jej autora, prócz którego nikt inny nie potrafiłby tak rychło podać społeczeństwu takiego wysoko pouczającego ogólnego obrazu żywota i pracy artystycznej i obywatelskiej najznamienitszego mistrza społecznej sztuki naszej; do nagrody Barczewskiego jednak proponować tej pracy Komitet nie uważał za stosowne nie tylko dlatego, że to świetne dzieło nie wymagało długoletnich studyów przygotowawczych, ale przede wszystkim dlatego, że już weszło poniekąd w zwyczaj, aby Akademia nie przyznawała nagrody swemu Prezesowi, jeśli tylko może tego uniknąć.

Praca p. Hösička o *Słowackim* rozmiarami swymi przewyższa wszelkie biograficzne monografie, jakie nasza literatura posiada. Autor z wielką skrętnością i zamiłowaniem przedmiotu zbierał materiały aż do najobojętniejszych szczegółów i powiązał wszystko w żywe i zajmujące opowiadanie. Ale w tej książce uderza rażąco brak perspektywy. Wszystko jest na pierwszym planie: i rzeczy ważne i mniej ważne i drobiazgi bez wszelkiego znaczenia. Nie poprzestając na tem, czego dostarcza obfita korespondencya poety, autor dorabiał mnóstwo wrażeń poety, opierając się na czystem przypuszczeniu. A wreszcie autor nie dostrzega żadnej różnicy między poetyzowaniem Słowackiego a prawdziwą poezją życia i uważając życie Słowackiego za najpoetyczniejsze na świecie, z tego stanowiska przedstawia wszystkie szczegóły.

Najnowsze dzieło zasłużonego dziejopisa unii kościelnej, X. Biskupa Likowskiego, o *Unii Brze-*

skiej nosi wprawdzie na sobie cechę poniekąd pracy okolicznościowej, wywołanej jubileuszem tej Unii, a więc trochę pospiesznej i pobieżniejszej, ale jest dziełem poważnym, cennym i niezmiernie pożytecznym, które z powodu jasności i przystępności przedstawienia rzeczy powinno zainteresować i pouczyć szersze koła wykształconej publiczności.

P. S m o l e Ń s k i e g o dzieło ostatnie: *Ostatni rok sejmu wielkiego*, gruntownością przewyższa o wiele dawniejsze prace tegoż autora i polega na bardzo skrętnych i gruntownych badaniach źródłowych. Autor, chociaż odmiennych zapatrywań, jest w tej książce swojej kontynuatorem przerwanej przez śmierć znakomitej pracy X. Kalinki, z którego dzieła może korzystać i od którego wziął pomysł i plan dzieła swojego. To jego dzieło jest zarazem i wstępem do zapowiadanej już dalszej pracy, a z tej przyczyny będzie można je jeszcze w przyszłości uwzględnić..

Obok tej książki wspomnieć także należy dwa dzieła inne z tej samej epoki, drugiej połowy XVIII wieku, bynajmniej niedorównywające jej wartośćią i znaczeniem, lecz ciekawe i pożyteczne, mianowicie p. D u b i e c k i e g o: *Karol Prozor, Oboźny W. ks. litewskiego* i A l k a r a: *Książę Repnin i Polska w pierwszym czteroleciu panowania Stanisława Augusta*.

Tym sposobem, jak okazuje powyższy przegląd prac wymienionych, Komitet przyszedł do przekonania że z wszystkich dzieł historycznych wydanych w r. 1896 największym nakładem pracy ich autorów i długich przedwstępnych poszukiwań odznaczają się przed innemi i przed innemi na wyróżnienie i nagrodę zasłu-

gnją dwa dzieła: bezimiennie wydany tom V-ty i ostatni dzieła *Historya dwóch lat* (1861—1862) i p. Aleksandra Jabłonowskiego nowy tom poświęcony dziejom *Ukrainy* aż do końca pierwszej ćwierci wieku XVII, stanowiący tom XXII w zbiorze *Źródła dziejowych* a t. XI tej drugiej połowy tego zbioru, którą wypełnia jedna wielka publikacya p. t. *Polska XVI wieku pod względem geograficzno-statystycznym*.

Autor *Historyi dwóch lat*, który dziełu temu poświęcił wiele lat pracy, ma tę wielką zasługę, że pierwszy zebrał w jedną całość bardzo rozległy materiał źródłowy, gruntownie zbadał go i związał fakta rozproszone w jeden obraz zupełny tego czasu. Ma zamiłowanie prawdy, poszukuje jej bezstronnie, wyraźnie dąży do zupełnej obiektywności. Opisuje wypadki w sposób barwny, często nazbyt drobiazgowo, podaje mnóstwo faktów mało znanych i przynosi w ten sposób nowe rzeczy do poznania epoki służące. Ma on jednak mało wykształcenia politycznego, poświęca głównie uwagę stronie zewnętrznej faktów; za mało się zajmuje ocenieniem ustaw i organizacyi podówczas nowo wprowadzanej, szczególnie niedostatecznie rozbiera kwestyę włościańską, stosunki włościan i panujące wtedy opinie; opisując tylko fakta, nie oświeca ich dostatecznie. Nie zawsze wnika głębiej w przedmiot, często nie szuka istotnych sprężyn ruchu, poprzestaje na wskazaniu osób działających, nie śledząc dalszych wpływów, które za nimi stoją. Sąd autora o ludziach i wypadkach jest bardzo chwiejny, co zapewne pochodzi z chwalebnej dążności do tego, aby być zupełnie bezstronnym; ale autor, który powtarza pospolicie opinie społeczne wy-

padkom, nieraz ze sobą niezgodne, sam niekiedy popada w sprzeczność i niejedną rzecz ocenia według wrażenia, jakie wywarła w danej chwili. W tomach ostatnich zmniejszają się te ujemne strony, a rosną zalety całego dzieła, w miarę jak autor z postępem swoich studyów obeznał się lepiej z ludźmi i z epoką. Mimo wszelkich braków dzieło jest niewątpliwie poważne, sumienne i bardzo pożyteczne, nie tylko najobszerniejsze, ale także najgruntowniejsze ze wszystkich, które dotąd o tych wypadkach napisano. Jeżeli Komitet nie proponuje w końcu, aby przyznać nagrodę za to dzieło, czyni to głównie z tych samych powodów, dla których autor zasłonił się bezimiennością, chociaż w ostatnich czasach bezimiennosc ta stała się tak przejrzystą, że prawie zniknęła zupełnie. Praca ta traktuje o rzeczach zbyt jeszcze blizkich i zbyt drażliwych, musi nosić charakter nie tylko historyczny, ale i publicystyczny; nagrodzenie jej mogłoby wywołać przekonanie, że Akademia chce się solidaryzować z jakimkolwiek kierunkiem politycznym, tego zaś należy Akademii unikać.

Żaden natomiast z takich względów zewnętrznych nie stoi na przeszkodzie przyznaniu nagrody p. Aleksandrowi Jabłonowskiemu za jego dzieło najnowsze o *Ukrainie*. P. Jabłonowski nad zbadaniem dziejów i stosunków wewnętrznych we wszystkich ziemiach ruskich dawniej Rzeczypospolitej, przedewszystkiem zaś na Ukrainie, pracuje już od lat wielu gruntownie i sumiennie i o tym przedmiocie wydał już wiele materiału źródłowego i napisał znaczną ilość większych i mniejszych rozpraw. Ta jego ostatnia praca jest najobszerniejszą i najgruntowniejszą ze wszystkich, z któ-

remi łączy się ściśle, i stanowi zakończenie, przynajmniej na teraz, wszystkich jego studyów w tym przedmiocie. Podaje ona dokładny obraz Ukrainy, opisuje kraj, jego naturę, podział i obronność, całe osadnictwo na nim i gospodarkę, daje obraz i obliczenie jego ludności we wszystkich różnorodnych i tutaj odmiennych niż gdzieindziej jej rodzajach, wreszcie kreśli stosunki własności ziemskiej, trzymając się ogółem tego szematu, który autor wspólnie ze swym towarzyszem, ś. p. Pawińskim, ułożyli z góry dla całego obrazu *Polski XVI wieku*, ale w wielu wypadkach oryginalnie modyfikując i rozszerzając ten szemat według potrzeby odmiennych właściwości opisywanych tu okolic. Wszystko to polega na bardzo rozległych i mozolnych poszukiwaniach i badaniach źródłowych; dzieło więc przynosi bardzo ważne wiadomości i bardzo wiele nowego, autora zaś cechuje szerszy horyzont, na którym wiadomości te rysują się jasno i wyraźnie. Tak na przykład o pierwotnem z naczem i rozwoju kozaczyzny tutaj pierwszy raz w naszej literaturze naukowej można się dowiedzieć coś pewniejszego nad nieokreślone domysły i kombinacje dotychczasowe. Jako brak wytknąć wypada nie zawsze dość zrozumiały sposób cytowania i to, że w rzeczach ogólniejszych nie wiążących się najściślej i bezpośrednio z badanym przedmiotem, czuć pewną chwiejność w ocenie wartości źródeł i w sposobie korzystania z nich; ten jednak brak jest zbyt drobnym wobec zasługi i pożytku całego dzieła, żeby mógł wpływać na sąd ogólny o niem. Ostatnia jego część, opisująca rozmieszczenie geograficzne włości, wymaga jako koniecznego uzupełnienia mapy

geograficznej; historyczny atlas do całego opisu *Polski XVI wieku* jest też istotnie już blizki ukończenia; jego wydanie jednak jako kosztowne może nie zaraz jeszcze nastąpi, a czekać na to z wynagrodzeniem tej pracy nie byłoby stosownem.

Za przyznaniem p. Jabłonowskiemu nagrody Barczewskiego już teraz za jego ostatnie dzieło i ukończoną już pracę nad *Ukrainą* przemawia jeszcze i ta okoliczność zewnętrzna, że dawniejsze Komitety, układające wnioski co do tych nagród w latach poprzednich, już niejednokrotnie zwracały uwagę i podnosiły wartość i zasługę owego wielkiego obrazu *Polski XVI wieku* w miarę ukazywania się jego części pojedynczych, odkładały jednak przyznanie nagrody za to dzieło pełne zasługi na później głównie z tego powodu, że przy pojedynczych owych częściach dołączane do tekstu źródeł ustępy konstrukcyjne bywały niezbyt wielkich rozmiarów. Jednego z obu tego dzieła autorów Akademia już obdarzyć za nie nagrodą Barczewskiego nie będzie mogła, skoro prof. Pawiński zmarł niestety przedwcześnie, nie zdolawszy ukończyć całej tej dzieła połowy, która na niego przypadła według z góry ułożonego podziału pracy. Tembardziej więc należy teraz oddać hołd uznania za całe dzieło drugiemu jego autorowi, który ten tom ostatni i największy w całości wypełnił własną pracą krytyczno-konstrukcyjną, w pierwszym rządzie opartą na materyale wydanym w dawniej już ogłoszonych tomach.

Na podstawie powyższego sprawozdania i wyłuszczonego w niem powodów Komitet uchwalił przedsta-

wieć Akademii wniosek, aby zechciała nagrodę za pracę historyczną fundacyi śp. Barczewskiego w tym roku przyznać p. Aleksandrowi Jabłonowskiemu za jego dotychczasowe badania nad dziejami Ukrainy, w szczególności zaś za tom XI opisu *Polski XVI wieku*.

---

2. Za dzieło malarskie.

Komitet do nagrody imienia Barczewskiego za najpiękniejsze dzieło malarskie w roku 1896, złożony z pp. prof. Maryana Sokołowskiego, prof. Władysława Łuszczkiewicza, Dra Stanisława Tomkowicza, prof. Jerzego hr. Mycielskiego¹⁾ i Leonarda Lepszego, po rozważeniu i omówieniu wszystkich dzieł wystawionych w Krakowie w r. 1896, uznał jednomyślnie za najgodniejszy nagrody obraz „Pastuchy w polu w czasie burzy” Józefa Chełmońskiego.

Dzieła dwóch malarzy t. j. Stanisława Witkiewicza z jego głęboko i subtelnie odczuta przyrodą Tatr polskich i Józefa Chełmońskiego z tak trafną obserwacją natury, przy śmiałości techniki zastosowanej do przejściowego momentu, wyróżniały się pod każdym względem z całości wystawionych w Krakowie obrazów w ubiegłym roku.

Najlepszy z pięciu krajobrazów Witkiewicza „Wiatr halny” tak znakomitą i skoncentrowaną w sobie

---

¹⁾ Z powodu wyjazdu nie brał udziału w naradach komitetu.

całość stanowiący, przy głębokiem odczuciu wrażenia, które się udziela patrzącemu, nosi jednak datę 1895 i dla tego samego warunkom konkursu nie odpowiada. Myśl zaś nagrodzenia Chełmońskiego znalazła jeszcze żywe poparcie w innych względach i okolicznościach. Chełmoński należy do starszych a zarazem najoryginalniejszych malarzy polskich, którego działalność sięga 20 lat przeszło wstecz, którego dzieła, czy to przepyszne *Babskie lato*, czy niezrównanej werwy *Konie i sceny z życia ludu*, lub podpatrzone po mistrzowsku widoki z natury, torowały u nas i zagranicą przebojem nowe drogi w nowożytnem malarstwie. Nastrocza się więc sposobność nagrodzenia tej płodnej w zasługi działalności artysty, tego tak samorodnego, żywego i niepospolitego talentu, który w dziejach naszej dzisiejszej sztuki gra tak wybitną rolę i te względy wpłynęły przedewszystkiem na decyzję komitetu.

Wśród obrazów, w zeszłym roku wystawionych w salach Sukiennic zasługują na podniesienie *Jacka Malczewskiego* idylliczna i humoru pełna, *Sztuka w zaciątku* lub realnie pojęty *Drwal*. Wysokim i podniosłym, psychologicznym nastrojem wyróżniał się zaszczytnie znany artysta prof. *Leon Wyczółkowski* w *Chryście na krzyżu* i *Grobowcu*, które tak przemawiają do fantazyi.

Z pewnym naciskiem stwierdzamy postęp i zwrot naszych malarzy ku krajobrazom, bo oprócz odznaczających się wybitnie i podniesionych wyżej obrazów w tym rodzaju *Witkiewicza* pojawiły się krajobrazy *Aleksandra Mroczkowskiego*: *Czarny staw nad Morskiem Okiem*, widoki *Na-*

łęczą i Józefa Rapackiego (Przed halnym wiatrem) i inne, nie mówiąc o tak niepospolitych akwarelach Fałata, które należy podnieść.

W rodzajowym dziale wypada wyróżnić Siestę sobotnią J. Hirszenberga, a w religijnem obrazy Krudowskiego, tudzież większy obraz p. Piotra Stachewicza p. t. Siejba.

Portrety pędzla Olgi Boznańskiej, Augustynowicza i Mehofera zasługiwały również na uwagę i świadczyły o wysokich talentach tych artystów.

Po rozważeniu jednak wartości artystycznej tych wszystkich wybitniejszych dzieł z roku 1896 komitet bez wahania uznał dla powyżej wyłuszczonych powodów za najwłaściwsze i najsluszniejsze udzielenie nagrody p. Józefowi Chełmońskiemu.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

SPRAWOZDANIE
ZE STANU I UŻYCIA FUNDUSZÓW
W R. 1896.

(7 tablic).

Tablica I.

Zestawienie rachunków za rok 1896.

Fundusz obrotowy (wspólny).

Przychód

Rozchód

Prelimino- wano	Przedmiot		Wpłynęło		Preliminowano				Przedmiot		Wydano			Przekrocze- nia		Oszczędzono	
			Szczegółowo	Kategorie	Szczegółowo	Razem (Kategorie)		Szczegółowo			Pozycje	Kategorie					
Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.	Złr.	ct.
3393	16	Oszczędności z 1895 r.		3530	07	7300	—			I. Wydatki administracyjne							
		Dotacje				1000	—			1. Place i wynagrodzenia		8100	—				
20000	—	Uposażenie ze Skarbu Państwa		20000	—					2. Dyety		1029	50				
26000	—	» z funduszu krajowego		26000	—	950	—			3. Kancelaryja i ekspedycja:							
500	—	Zasilek gminy miasta Krakowa		500	—	46500	—			Potrzeby kancelaryjne		162	87				
4500	—	Odsetki								Księgi kasowe		18	25				
		Od funduszu żelaznego		4536	41					Nadzwyczajne czynności kancelar. Druki administracyjne		47	17				
		» » obrotowego		1409	77	5946	18			Litografowanie cyrkularzy		112	85				
		Sprzedaż publikacyj								Porta i frachty		43	40				
1000	—	Od księgarni Spółki wyd. polskiej				1173	23	450	—	Oprawy ozdobne dla Najj. Pana itd.		524	56	1032	—		
		Do rozporządzenia Wydziału I i II								4. Opał i światło:							
		Dochód z domu Wereszczyńskiego w Szcawnicy		500	—			1000	—	Oświetlenie		126	83				
		Odsetki od Funduszu Brodzakowej		207	—					Zakupno węgla		379	50	506	33		
		» » » Waltera		270	70	977	10			5. Porządki domowe i wydatki nieprzewidziane:							
500	—									Drobne wydatki na porządki domowe		483	17				
185	—									Roboty stolarskie		—	—				
										» ślusarskie		—	—				
										Umundurowanie służby		69	50				
										Abonament telefonu		25	—				
										Wieńce i nabożeństwa żałobne		120	87				
										Wynagrodzenia dodatkowe		372	97	1071	51		
								300	—	6. Ciężary domowe				293	09		
								—	—	7. Nadzwyczajne				—	—	12032	43
								11000	—	II. Wydatki naukowe.						1032	43
										8. Biblioteka:							
								450	—	Zakupno książek		160	16				
										Oprawy		369	23	529	39		79
										9. Rocznik:							
										Druk		320	81				
										Broszurowanie		20	—	340	81		
										10. Sprawozdania:							
										Biuletyn: honorarya		526	70				
										» druk		1186	45				
										» broszurowanie		118	—				
										» rozsyłka		204	86				
										Sprawozdania (polskie) druk		479	64	2515	65		515
										11. Biblioteka pisarzy polskich							
										Honorarya		110	17				
										Wynagrodzenie Sekretarza		300	—				
										Druk		474	24				
										Klisze		11	55				
										Broszurowanie		29	55	925	51		274
										12. Subwencje na dzieła obszerniej- sze				200	—		200
										13. » » Przewodnik bi- bliograficzny				300	—		
										14. » » Bibliografią Est- reichera				1200	—		
										15. Dotacya funduszu Majera				500	—		
										16. » Wydziału I i II				19951	52		
										17. » » III				16726	64	43189	52
										18. Na pokrycie przekroczeń						791	18
56078	16			58127	18			56078	16	Oszczędność w Wydatkach wspólnych				56013	13	1627	47
														65	03	1692	50

Tablica III.

Zestawienie rachunków za rok 1896.

Fundusze osobne.

Przedmiot	Przychód				Przedmiot	Rozchód			
	Walory		Gotówka			Walory		Gotówka	
	Złr.	ct.	Złr.	ct.		Złr.	ct.	Złr.	ct.

I. Fundusze na wydawnictwa i badania naukowe.

1. Fundusz Atlasu geologicznego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	4884	32	Druk i broszurowanie	—	—	689	30
Subwencya krajowa za 1896	—	—	2500	—	Mapy	—	—	2985	50
					Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	3709	52
			7384	32				7384	32

2. Fundusz Bełży.

Pozostałość 1 stycznia 1896	6100	—	464	13	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	769	68
Kupony za 1896	—	—	249	50	oraz 4% oblig. poż. kraj. galic.	4200	—	—	—
Różnica przy zamianie wylos. obligacyi	—	—	56	05	4% listy zast. galic. Banku hipot.	1900	—	—	—
	6100	—	769	68		6100	—	769	68

3. Fundusz Brodzakowej.

Pozostałość 1 stycznia 1896	4600	—	35	63	Wyplacono Komisji historycznej	—	—	207	—
Kupony za 1896	—	—	184	25	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	15	78
Różnica na wylos. oblig.	—	—	2	90	oraz 4% listy Tow. kredyt. galic.	4000	—	—	—
	4600	—	222	78	> 4% obligacye poż. kraj. galic.	500	—	—	—
					> 4% list zast. galic. Banku hipot.	100	—	—	—
						4600	—	222	78

4. Fundusz Curzydły.

Pozostałość 1 stycznia 1896	40000	—	2670	09	Wydatki na wydawnictwo badań historycznych	—	—	2931	14
Kupony za 1896	—	—	1600	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1359	85
Różnica na wymianie wylos. obligacyi	—	—	20	90	oraz 4% oblig. propinac. galic.	40000	—	—	—
	40000	—	4290	99		40000	—	4290	99

5. Fundusz im. Kolberga.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	1290	37	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1438	60
Narosłe procenta	—	—	148	53				1438	90
			1438	90					

6. Fundusz na inwentaryzacyę zabytków.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	149	06	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	189	—
Narosłe procenta	—	—	39	94				189	—
			189	—					

7. Fundusz hr. Konst. Przeddzieckiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	1667	50	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1876	33
Narosłe procenta	—	—	208	83				1876	33
			1876	33					

8. Fundusz im. hr. Janusza Rostworowskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	3262	66	Wyplacono za szafki i druk	—	—	37	50
Narosłe procenta	—	—	120	55	Wyplacono za prace do Słownika polskiego	—	—	710	40
			3383	21	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	2635	31
								3383	21

9. Fundusz Ekspedycyi Rzymskiej.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	2653	51	Dyety i koszta podróży	—	—	2854	46
Otrzymane zasiłki	—	—	1500	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1299	05
			4153	51				4153	51

Tablica IV.

Przedmiot	Przychód				Przedmiot	Rozchód			
	Walory		Gotówka			Walory		Gotówka	
	Zlr.	ct.	Zlr.	ct.		Zlr.	ct.	Zlr.	ct.

10. Fundusz Konstantego Kmity.

Otrzymano 4 ^o / _o listy galic. Banku hipot.	15000	—	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	511	65
» za kupony w 1896	—	—	511	65	oraz 4 ^o / _o listy gal. Banku hipot.	15000	—	—	—
	15000	—	511	65		15000	—	511	65

11. Fundusz Waltera.

Pozostałość 1 stycznia 1896	20000	—	—	—	Awans z dniem 1 stycznia 1896	—	—	516	80
Otrzymano za kupony	—	—	800	—	Wyplacone kosztta	—	—	12	50
					Przeniesiono do fund. obrotowego	—	—	270	70
					Pozostałość 31 grudnia 1896:				
					4 ^o / _o listy galic. Tow. Kred. Ziems.	20000	—	—	—
	20000	—	800	—		20000	—	800	—

12. Fundusz dodatkowej subwencji krajowej.

Pozostałość 1 stycznia 1896			812	92	Wydano na wydawnictwa			700	25
Otrzymano			1500	—	Pozostałość 31 grudnia 1896			1680	69
Narosłe procenta			68	02					
			2380	94				2380	94

II. Fundusze na zbiory naukowe.

Fundusz ks. Lubomirskiego.

Awans z dniem 31 grudnia 1896	—	—	2417	39	Awans z dniem 31 grudnia 1895	—	—	2323	52
			2417	39	Doliczone odsetki	—	—	93	87
								2417	39

III. Fundusze na nagrody.

1. Fundusz Bieleckiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	1800	—	446	59	Wyplacono nagrody	—	—	410	—
Kupony za 1896	—	—	73	75	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	342	74
Wniesione przez Arcybractwo Miłosierdzia	—	—	211	50	oraz 4 ^o / _o Oblig. poz. kraj. galic.	1100	—	—	—
Różnica na wymianie wylos. oblig.	—	—	20	90	4 ^o / _o Listy galic. Banku hipot.	700	—	—	—
	1800	—	752	74		1800	—	752	74

2. Fundusz Barczewskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	50426	09	997	98	Strata na wymianie wylos. papierów	—	—	100	20
Kupony za 1896	—	—	2264	—	Wyplacono nagrody	—	—	2250	—
					Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	915	78
					oraz 4 ¹ / ₂ ^o / _o Listy Banku krajowego	50400	—	—	—
					i książeczka Kasy Oszczędn. Lwów	26	09	—	—
	50426	09	3261	98		50426	09	3261	98

3. Fundusz Jakubowskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	8750	—	3342	14	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	3730	39
Kupony za 1896	—	—	388	25	oraz 4 ¹ / ₂ ^o / _o Listy Banku krajowego	7650	—	—	—
	8750	—	3730	39	» 4 ^o / _o » galic. Tow. Kred. Ziem.	1100	—	—	—
						8750	—	3730	39

4. Fundusz im. Kopernika.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	1300	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1400	—
Wniesione przez gminę miasta Krakowa	—	—	100	—				1400	—
			1400	—					

5. Fundusz X. Biskupa Krasińskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	10100	—	2897	10	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	3363	30
Zysk na wylos. papierze	—	—	2	20	oraz 4 ^o / _o Listy galic. Tow. Kred. Ziems.	3000	—	—	—
Kupony za 1896	—	—	464	—	» 4 ^o / _o Oblig. poz. kraj. galic.	7100	—	—	—
	10100	—	3363	30		10100	—	3363	30

6. Fundusz Kretkowskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	750	38	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	780	69
Narosłe procenta	—	—	30	31				780	69
			780	69					

Tablica V.

Przedmiot	Przychód				Przedmiot	Rozchód			
	Walory		Gotówka			Walory		Gotówka	
	Złr.	ct.	Złr.	ct.		Złr.	ct.	Złr.	ct.

7. Fundusz im. JExc. Majera.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	1000	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1500	—
Uposażenie z funduszów Akademii	—	—	500	—				1500	—
			1500	—					

8. Fundusz Radwańskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	225	20	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	238	30
Rata z funduszu obrotowego	—	—	13	10				238	30
			238	30					

9. Fundusz Warschauera.

Pozostałość 1 stycznia 1896	3800	—	873	51	Wydano na kupno papierów	—	—	195	—
Kupony za 1896	—	—	159	47	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	886	73
Narosłe procenta	—	—	31	13	oraz 4% Oblig. poż. kraj. galic.	3400	—	—	—
Nadwyżka przy wymianie wylos. papierów	—	—	17	62	4% Listy galic. Banku hipot.	600	—	—	—
Kupiono 4% oblig. poż. kraj. galic.	200	—	—	—					
	4000	—	1081	73		4000	—	1081	73

10. Fundusz Kretkowskiego (II-gi).

Otrzymano książeczkę Kasy Oszczędności	506	66	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1896:				
Narosłe procenta	20	44	—	—	Książeczka Kasy Oszczędności	527	10	—	—
	527	10				527	10		

11. Fundusz Lindego.

Pozostałość 1 stycznia 1896 . . . . . Rubli . .	6318	93	74	51	Strata na wylosowanych papierach . . . . Rubli	36	—	—	—
Kupony za 1896 . . . . . »	263	90	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1896 w gotówce »	646	83	77	49
Narosłe procenta . . . . . »	—	—	2	98	oraz 4 1/2% List polski zast. T. K. Kr. pol. »	500	—	—	—
					5% Listy m. Warszawy »	5400	—	—	—
Rubli . .	6582	83	77	49	Rubli	6582	83	77	49

12. Fundusz Augustynowicza.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	9992	23	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	10395	91
Narosłe procenta	—	—	403	68				10395	91
			10395	91					

13. Fundusz ks. Lubomirskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	2071	28	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	3190	13
Otrzymane od ks. Maryi Lubomirskiej	—	—	1000	—				3190	13
Narosłe procenta	—	—	118	85					
			3190	13					

IV. Fundusze stypendyjne.

1. Fundusz Drybuszewskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	1021	65	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1062	92
Narosłe procenta	—	—	41	27				1062	92
			1062	92					

2. Fundusz Katarzyńskiego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	21400	—	499	68	Wydano wylos. papiery	5200	—	—	—
Kupony za 1896	—	—	1006	50	Wypłacone stypendya	—	—	825	—
Otrzymano 4% listy galic. Tow. Kred. Ziems.	5000	—	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	716	98
» 4% list z. gal. Banku hip.	200	—	—	—	oraz 4 1/2% listy Banku krajowego	5000	—	—	—
Zysk na wylosowanych papierach	—	—	35	80	4% listy gal. Tow. Kred.	16100	—	—	—
	26600	—	1541	98	4% listy galic. Banku hipot.	200	—	—	—
					4% Oblig. poż. kraj. galic.	100	—	—	—
						26600	—	1541	98

Tablica VI.

Przedmiot	Przychód				Przedmiot	Rozchód			
	Walory		Gotówka			Walory		Gotówka	
	Złr.	ct.	Złr.	ct.		Złr.	ct.	Złr.	ct.
3. Fundusz Konarskiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	8400	—	242	75	Wydano wylos. 4 ¹ / ₂ % oblig. poż. kraj. galic.	1700	—	—	—
Kupony za 1896	—	—	354	50	Wypłacone stypendya	—	—	360	—
Nadwyżka przy wymianie wylos. papierów	—	—	46	65	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	283	90
Otrzymano 4% List galic. Banku hipot.	1700	—	—	—	oraz 4% listy galic. Tow. Kred. Ziems.	2700	—	—	—
					4 ¹ / ₂ % listy Banku krajowego	1500	—	—	—
					4% Oblig. poż. kraj. galic.	2000	—	—	—
					4 ¹ / ₂ % list gal. Banku hipot.	500	—	—	—
					4% " " " "	1700	—	—	—
	10100	—	643	90		10100	—	643	90

4. Fundusz im. Mickiewicza.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	20800	—	1000	15	Wypłacone stypendya	—	—	660	10
Kupony za 1896	—	—	832	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1205	28
Narosłe procenta	—	—	33	23	oraz 4% listy galic. Tow. Kred. Ziems.	20800	—	—	—
	20800	—	1865	38		20800	—	1865	38

5. Fundusz Dra Pileckiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	30000	—	1243	50	Wydano na kupno 4% listu galic. Banku hipot.	—	—	970	10
Kupony za 1896	—	—	1252	50	Wypłacone stypendya	—	—	1203	—
Otrzymano za wylos. obl. poż. kraj.	—	—	1000	—	Wydano 4 ¹ / ₂ % Oblig. poż. kraj. galic.	1000	—	—	—
Otrzymano 4% List galic. Banku hipotecznego	1000	—	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1322	90
					oraz 4 ¹ / ₂ % listy Banku kraj.	10000	—	—	—
					> 4% Oblig. poż. kraj. galic.	9000	—	—	—
					> 4% listy galic. Tow. Kred.	10000	—	—	—
					> 4% > > Banku hipot.	1000	—	—	—
	31000	—	3496	—		31000	—	3496	—

6. Fundusz Sawickiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	7700	—	232	07	Wydano wylos. 4 ¹ / ₂ % listy Banku kraj.	1050	—	—	—
Kupony za 1896	—	—	344	87	Wydano na kupno 4% listu Banku kraj.	—	—	48	88
Nadwyżka przy wymianie wylos. listów	—	—	23	53	Wypłacone stypendya	—	—	340	—
Otrzymano 4% Listy Banku kraj.	1100	—	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	211	59
					oraz 4 ¹ / ₂ % listy Banku krajow.	6650	—	—	—
					> 4% > > >	1100	—	—	—
	8800	—	600	47		8800	—	600	47

7. Fundusz im. Wereszczyńskiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	790	50	Wypłacono stypendya	—	—	840	—
Procent od skapitalizowanego funduszu	—	—	418	50	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	369	—
			1209	—				1209	—

V. Fundusze na cele humanitaro-naukowe.

1. Fundusz Liwskiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	23400	—	975	87	Wydano na kupno 4% listów galic. Banku hipot.	—	—	1650	20
Kupony za 1896	—	—	941	25	Wypłacono p. Dubieckiemu	—	—	192	—
Narosłe procenta	—	—	44	69	Wydano 4% Oblig. poż. kraj. wylos.	1700	—	—	—
Otrzymano za wylos. oblig. poż. kraj.	—	—	1700	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	1819	61
> 4% Listy galic. Banku hipot.	1700	—	—	—	oraz 4% listy galic. Banku hipot.	1700	—	—	—
					4% listy gal. Tow. Kred. Ziems.	21200	—	—	—
					4% oblig. poż. kraj. galic.	500	—	—	—
	25100	—	3661	81		25100	—	3661	81

2. Fundusz im. Marii Sienkiewiczowej.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	20000	—	251	43	Wypłacono zapomogi	—	—	800	—
Kupony za 1896	—	—	800	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	251	43
	20000	—	1051	43	oraz 4% listy gal. Tow. Kred. Ziems.	20000	—	—	—
						20000	—	1051	43

VI. Kwoty depozytowe.

1. Fundusz grobów królewskich.									
Pozostałość 1 stycznia 1896	4898	06	107	13	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	107	13
Narosłe procenta	197	84	—	—	oraz 3 książeczki Kasy Oszczędności	5095	90	—	—
	5095	90	107	13		5095	90	107	13

Tablica VII.

Przedmiot	Przychód				Przedmiot	Rozchód			
	Walory		Gotówka			Walory		Gotówka	
	Złr.	ct.	Złr.	ct.		Złr.	ct.	Złr.	ct.

2. Fundusz budowy szpitala w Krynicy.

Pozostałość 1 stycznia 1896	6926	02	32	59	Pozostałość 31 grudnia 1896			33	90
Narosłe procenta	279	76	1	31	oraz 3 książeczki Kasy Oszczędności	7205	78	—	—
	7205	78	33	90		7205	78	33	90

3. Fundusz Niewiadomego.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	2513	12	Wydano	—	—	2032	06
Złożono	—	—	2000	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	2605	62
Procenta	—	—	124	56				4637	68
			4637	68					

4. Fundusz szpitala w Szczawnicy.

Pozostałość 1 stycznia 1896	1472	51	2151	47	Pozostałość 31 grudnia 1896			2238	39
Narosłe procenta	57	04	86	92	oraz książeczka Kasy zaliczkowej	60	—	—	—
	1529	55	2238	39	» » » Oszczędności	1469	55	—	—
						1529	55	2238	39

5. Fundusz Szczawnicki.

Czynsz dzierżawny ze Szczawnicy	—	—	6675	—	Procent od pożyczki z fund. żelaznego	—	—	3850	—
Narosłe procenta	—	—	66	27	Inne procenta	—	—	418	50
Dochód ze sprzedaży wody	—	—	225	92	Wydatki bieżące za 1896	—	—	1009	11
			6967	19	» nieprzewidziane	—	—	242	09
					Pozostałość przeniesiono do Rezerwy Szczawnickiej	—	—	1447	49
								6967	19

6. Rezerwa Szczawnicka.

Pozostałość 1 stycznia 1896	—	—	7635	57	Wydatki na sprawy sporne	—	—	107	30
Przeniesiono z fund. Szczawnickiego j. w.	—	—	1447	49	Zasilek na budowę plebanii	—	—	750	—
Narosłe procenta	—	—	291	93	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	9042	69
Czynsz od Dra Kołęczkowskiego za dawne lata	—	—	525	—				9899	99
			9899	99					

Fundusz żelazny.

Pozostałość 1 stycznia 1896	25600	—	1567	59	Wydano wylosowane 4 ¹ / ₂ % Oblig. poż. kraj. galic.	4800	—	—	—
w pożyczce Szczawnickiej	—	—	76601	14	» » 4 ¹ / ₂ % Listy Banku krajowego	500	—	—	—
Otrzymano kupione 4 ⁰ / ₁₀ Listy zast. galic. Banku kraj.	500	—	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1896	—	—	2133	03
» » 4 ⁰ / ₁₀ Listy galic. Banku hipot.	4800	—	—	—	w pożyczce Szczawnickiej	—	—	76183	80
» przy wymianie wylos. papierów	—	—	148	10	» » 4 ¹ / ₂ % Listy Banku krajowego	6800	—	—	—
					4 ¹ / ₂ % » » hipot. galic.	6000	—	—	—
					4 ⁰ / ₁₀ Oblig. poż. kraj. galic.	7500	—	—	—
					4 ⁰ / ₁₀ Listy zast. galic. Banku hipot.	4800	—	—	—
					4 ⁰ / ₁₀ » » » » kraj.	500	—	—	—
	30900	—	78316	83		30900	—	78316	83

W Krakowie dnia 13 kwietnia 1897.

Ślęczkowski
Podskarbi.

Krentz
Zastępca Sekretarza.

B. W. Antoniewicz
Rac. hmistrz.

Za zgodność z księgami i dowodami kasowymi:

Komisya rewizyjna.

N. Cybulski.

F. Kasparek.

W. Zajączkowski.

BIBLIOTEKA

I
H
K
M

~~P. I. 38~~

P 156